

GEMEENTERAAD d.d. 25 OKTOBER 2019

=====

VOORZITTER: Oké, goedenavond, dames en heren. Goedenavond, iedereen. Voor we beginnen met de zitting heb ik een paar mededelingen. Raadslid Johan Uytdenhouten is voor de hele zitting verontschuldigd. We hebben ook het overlijden van de vader van onze algemeen directeur vernomen en die is dus ook voor deze avond verontschuldigd. En we betuigen uiteraard ons medeleven bij dit verlies. Dan hebben we ook gehoord, dat raadslid Ghesquière dringend naar de spoed is moeten gaan met zijn echtgenote. Dus hij zou nog later verschijnen, maar het is nog niet zeker. Dan vraagt schepen Buysrogge om het punt 7, de decretale graden, vervangingsregel voor de algemene directeur, om dat punt als eerste te behandelen. En punt 29 wordt voorgesteld om voor de afvoering, nl. Gecoro, aanduiding effectieve en plaatsvervangende leden, voorzitter, ondervoorzitter en vaste secretaris. Dat zou afgevoerd worden. Dan wordt er ook voorgesteld om de interpellaties 1 en 4 in verband met de salons samen te behandelen en de interpellaties 8, 10 en 13 in verband met het zwembad, om die ook samen te behandelen. Dan mijnheer Van Der Coelden, mevrouw Geerts en mijnheer Wymeersch?

VAN DER COELDEN: Voorzitter, over het verloop van de werkzaamheden. En meer bepaald over die toegevoegde punten over het zwembad. Ik denk dat ge dat wel verwacht had, dat ik daar nog iets over ging zeggen.

VOORZITTER: Uiteraard.

VAN DER COELDEN: Allé, het idee was om dinsdag op de commissie financiën een toelichting te krijgen, een stand van zaken te krijgen.

VOORZITTER: Wacht even, wacht even!

VAN DER COELDEN: Dat was de vraag, die vanuit onze fractie gesteld is om dinsdag op ...

WYMEERSCH: Ordemotie!

VAN DER COELDEN: ... de commissie financiën een toelichting te krijgen, een stand van zaken te krijgen van de schepen van sport over het zwembaddossier. En op basis van die toelichting hier vrijdag de politieke discussie te kunnen voeren in de gemeenteraad. Er is dinsdag op die commissie een afspraak gemaakt - zo heb ik dat toch onthouden - dat de nodige documenten om een zicht te krijgen op het dossier, de nodige afgewerkte bestuursdocumenten, dat die zouden worden overgemaakt aan de raadsleden voor de gemeenteraad van deze avond. Ik was dan ook zeer verrast om gisteren de mail te krijgen, dat dat niet zal kunnen. Waarbij dat men volgens mij een aantal argumenten aanhaalt, die juridisch volledig naast de kwestie zijn.

Allé, ik kan u lezing geven van het decreet lokaal bestuur, art. 29 § 1 “De gemeenteraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossierstukken en akten, ongeacht de drager die het bestuur van de gemeenten betreffen. De gemeenteraadsleden kunnen een afschrift krijgen van die dossiers, stukken en akten”. En we hebben dat in feite overgenomen in ons eigen huishoudelijk reglement, art. 7 § 2 “De gemeenteraadsleden hebben het recht van inzage in alle dossierstukken en akten, die betrekking hebben op het bestuur van de stad en alle verzelfstandigde entiteiten van de stad, met uitzondering van bestuursdocumenten die nog ter bewerking zijn of ter studie liggen. De gemeenteraadsleden kunnen een afschrift verkrijgen van die dossierstukken en akten. Wanneer het gemeenteraadslid om een afschrift heeft verzocht, wordt dit digitaal overgemaakt”. Ik denk dat dat nogal voor zich spreekt en mocht daar nog enige duiding of interpretatie voor nodig zijn, elke case die aan het Agentschap Binnenlands Bestuur is voorgelegd en die gaat over de toepassing van deze paragrafen, die interpreteert de openbaarheid van bestuur, het inzagerecht en het recht om een afschrift te krijgen op de meest brede wijze, zowel naar de burger die dat vraagt en des te meer zou ik bijna zeggen naar het raadslid. Elk bestuursdocument en elk afgewerkt bestuursdocument – en dat kan gaan over een brief die binnengekomen is, over een brief die buitengaat, over een nota die aan het college voorgelegd, of er dan over beslist wordt of niet, dat doet er niet toe. Elk advies, dat een ambtenaar levert om zo’n nota of om het even welk ander document tot stand te brengen, elke studie die wordt uitgevoerd, hetzij door ambtenaren van de stad, hetzij door externen en zo kan ik nog wat doorgaan, al die documenten die hebben het statuut van een afgewerkt document. Die zijn ter inzage en die zijn opvraagbaar door de raadsleden. En het is vanuit die optiek, dat ik verwacht had, dat alle elementen of alle documenten ten minste, die deel uitmaken van het dossier van het zwembad en die dat statuut hebben, dat we die hadden gekregen voor de gemeenteraad van deze avond. Dat is niet gebeurd. En ik laat u de keuze, voorzitter. Ofwel krijgen we die papieren nog voor dat we de discussie beginnen over de toegevoegde punten en dan kunnen we een schorsing vragen. En als dat wat te doen is, dan kunnen we dat nog eens bekijken en er eventueel nog iets van meenemen in het debat. Alhoewel dat dat sowieso een debat zal zijn, dat in zekere zin verarmd en verengd is door het gebrek aan informatie. Ofwel komen die documenten hier niet, maar dan hebt ge gegarandeerd een klacht bij het Agentschap Binnenlands Bestuur aan uw been. En ik vrees dat de kans groot is, dat we daar ons gelijk zullen halen. En meer in het algemeen als ik nog twee zinnen mag zeggen?

VOORZITTER: Ja.

VAN DER COELDEN: Allé, dit is het eerste echt grote en belangrijke dossier, waarin misschien dan wel nog geen beslissingen genomen zijn, maar waarbij dat het voortraject van de beslissingen al uitvoerig in de pers is gekomen. Dit bestuur heeft zich heel het voorjaar in de markt proberen zetten als de voortrekker van de participatie en de inspraak van de bevolking. Als ge dan ziet hoe zowel de gebruikers van het huidige zwembad, als de gebruikers van Puyenbeke, als heel de buurt rond Puyenbeke, als de raadsleden in deze raad, ja, hoe die op deze manier, op een bepaalde manier gevat zijn door dit dossier, ja, dan staat dit zeer erg in tegenspraak tot het beeld dat dit bestuur van zichzelf heeft proberen ophangen in het voorjaar. En als ge er dan vanavond nog een staartje aanbreit door ons niet de documenten ter beschikking te stellen, waarop wij als raadsleden recht hebben om het debat hier op een goeie en correcte manier te kunnen voeren, awel ja, dan was ik al niet erg een believer van het inspraak- en participatiegehalte van dit bestuur, maar dan ben ik nu aan absoluut non-believer daarvan geworden.

VOORZITTER: Ja, ik had eigenlijk, omdat ik op uw vraag al geanticipeerd had, omdat ik ook met u deze week daarover gemaïld heb, ik heb dat ook gevraagd omdat ik het wel belangrijk vind uiteraard, dat documenten, waar de raadsleden inzagerecht in hebben, dat ze die ook krijgen. Maar ik denk dat, allé, wat hier is en wat er in de pers verschenen is, daar ben ik absoluut niet verantwoordelijk voor. Dus daar kan ik niet over spreken. Maar ik heb wel via de bestuursadministratie vernomen, dat inderdaad deze bestuursdocumenten nog niet afgewerkt zijn, nog ter bewerking en ter studie liggen en dat ze dus in die zin nog niet geleverd kunnen worden. Maar, dat ze zeker in november geleverd kunnen worden. Dus ik heb dat zelf ook, omdat ik dat wel belangrijk vind inderdaad, dat ... Ja?

VAN DER COELDEN: Ik weet niet, voorzitter, of ge dan ... Ik heb geen dossier ingekeken. Ik zal dat doen om te zien wat er inderdaad inzit. Maar ik kan mij niet voorstellen, als ik lees wat er vorige week in de krant staat, als ik lees dat dit dossier zo goed als rijp is om beslist te worden, dan kan ik mij niet voorstellen dat er geen afgewerkte bestuursdocumenten zouden zijn. Allé, ik heb het nog over afgewerkte, want in principe hebben we recht op alle documenten hé. Ik hoef zelfs geen mails te zien van de ene ambtenaar naar de andere. Ik wil mij nog beperken tot de officiële of de afgewerkte documentatie in het dossier. Maar mij ga je niet wijsmaken, dat er nog geen nota's in het college geweest zijn rond dit dossier. Mij ga je niet wijsmaken, dat er nog geen correspondentie gevoerd is intern of extern rond dit dossier. Mij ga je niet wijsmaken, dat er nog geen studiewerk verricht is rond dit dossier. En het zou best kunnen, dat er ook al een aantal voorbeslissingen genomen zijn in dit dossier, die wij nu ook onthouden worden.

Dus dat dit dossier bij manier van spreken nog niet zou bestaan, want daar komt het op neer, dat kun je mij niet wijsmaken. Ik zal daar begin volgende week kennis van nemen en zien wat hier is. En als er inderdaad een aantal afgewerkte bestuursdocumenten in zijn, ja, dan wordt het Binnenlands Bestuur hé.

VOORZITTER: Ik geef even het woord aan mijnheer Wymeersch nog.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, de discussie die nu door collega Van Der Coelden op gang is getrokken, had in feite niet mogen beginnen, die discussie. En ik zal u zeggen waarom. Er zijn twee fouten gebeurd. Ten eerste en u weet perfect, mevrouw de voorzitter, dat ik een punt aangaande Sinbad direct op de agenda ... Mag ik uitspreken?

VOORZITTER: Ja, ja.

WYMEERSCH: Want u zou beter gesproken hebben, toen u moest spreken hé. Ik heb dat direct op de agenda gezet. Waarom? Omdat wij inderdaad als raadsleden niet op de hoogte waren, terwijl het in het lang en in het breed in de krant stond. Trouwens, ik heb over het stukje participatie en communicatie ook een punt aan de agenda gezet, mevrouw de voorzitter, en dat zou ik – als u dat wil noteren – willen behandeld zien vóór de punten van het zwembad, omdat het daar onrechtstreeks mee te maken heeft. Maar wat hebben wij gemerkt? Ik heb dat op de agenda gezet, omdat wij merkten in de pers, één, het artikel van de schepen in kwestie – niet van de hand van de schepen, maar wel geschreven in feite door de schepen, laat het ons wel wezen – waarbij wij dus terechte vragen hebben. Viel ons op, dat ook op zijn commissie-agenda en de burgemeester mag zeggen tijdens zijn commissie dat is toeval, want de schepen is ondervraagd door de pers, euh door een journalist, enz..., enz..., nee dat was allemaal doorgestoken kaart, want anders was de commissie van de schepen niet in Sinbad doorgedaan. Dus dat was doorgestoken kaart. Ik heb dan, ik heb dan mijn interpellatieverzoek ook laten kennen, ook aan u, collega Van Der Coelden, met de vraag van kijk, dit is er gebeurd, het staat niet op de commissieagenda, er is een interpellatie in plenaire zitting vanavond. Wil als-tublieft, ik vind dat dit niet kan behandeld worden in de commissie, want dan holt u de rol van de gemeenteraad als dusdanig uit. Als elke schepen een voorafname doet op gelijk welke interpellatie tijdens de gemeenteraad, dan vraag ik mij af welke interpellaties nog zin hebben? Dat is al verschillende keren gebeurd in het verleden. Nu weer. Dus ik betreur één, dat de schepen, want de schepen is ook gevat door mijn mail met het vriendelijk verzoek van dit punt niet toe te lichten, één.

Ten tweede betreur ik ook, dat collega Van Der Coelden, die ook ingelicht was over mijn punt en ook met de vraag om het niet te behandelen tijdens de commissie, toch het ten berde gebracht heeft tijdens de varia in de commissie en hier vanavond nog eens ter sprake brengt. Maar ik ga er ten gronde daarop ingaan tijdens mijn bijgevoegde punten bij het einde van de ...

VOORZITTER: Oké. Dat was, ik stel ook voor dat we, dat was eigenlijk ook wat ik voorstelde om het te doen. Maar ik wil alleen toch nog één ding ja, omwille van de eerlijkheid wil ik toch vermelden, ik was vorige maand wel aanwezig op de commissie van schepen Buysrogge en toen in tempore non suspecto is gevraagd om eens een commissie op een andere locatie te doen. En toen werd er al voorgesteld om het in het Sinbad te doen. Dus ik, allé ja, dan ging dat toch ter sprake komen op die commissie. Allé, ik denk dat de eerlijkheid gebied om dat te zeggen. En wie daar aanwezig was, denk ik, zal dat moeten beamen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Oké. Nee, goed, het was ook mijn voorstel om dat te doen bij die, op het moment van de interpellaties in verband met het zwembad, ja. Ja, er waren toch nog twee ... Ik ga die toch nog het woord geven. Maar kort dan, want we zullen verder gaan als het gaat over de interpellaties rond het zwembad. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Dank u wel, collega, dat ge dat voor mij in orde brengt. Kort of lang, mevrouw de voorzitter, daar zal ik zelf over spreken.

VOORZITTER: Ja, oké, maar ...

DE MEYER: En ik neem dezelfde tijd als mijn collega's.

VOORZITTER: Altijd, maar ...

DE MEYER: Twee elementen. Eerst en vooral, drie weken geleden heb ik de verslagen en de documenten van het speciaal college opgevraagd. Dus ook over dit punt. Een week geleden, vorige maandag heb ik er nog eens aan herinnert en ik kon ermee leven, zolang er geen enkele beslissing naar buiten kwam dat ik dit nog niet kreeg. Mijn verbazing was dan ook groot, dat we eigenlijk het nieuws over dit belangrijk punt moeten vernemen via de media. De schuld hiervan aan de journalist geven, vind ik eerlijk gezegd iets te eenvoudig.

VOORZITTER: Dat heb ik ook niet gedaan hé.

DE MEYER: De inhoud is dermate volledig gedetailleerd, mogelijks de ultieme beslissing nog niet genomen omwille dat het dossier gekoppeld is aan dossiers van andere collega's uit het schepencollege. Maar dermate volledig, dat deze journalist uitsluitend geïnformeerd kan zijn door iemand die aanwezig was op het speciaal college.

Trouwens, op de commissie is de inhoud, behalve de eindbeslissing, die blijkbaar nog zou moeten genomen worden, vermoedelijk omwille van de koppeling in andere dossiers, is op geen enkel vlak tegengesproken. Met andere woorden, deze journalist is heel correct geïnformeerd, maar de gemeenteraadsleden moeten eigenlijk op hun honger blijven zitten. Qua transparantie, qua ernstig nemen van de gemeenteraad, dit is zonder voorgaande, mevrouw de voorzitter. Ik vind dat ge hier als voorzitter van de raad, als ge voorzitter zijt van alle gemeenteraadsleden, moet tegen optreden. En volgende gemeenteraad ga ik u ook ondervragen bij de start van de gemeenteraad wat het resultaat is van uw optreden.

VOORZITTER: Oké.

DE MEYER: Tweede punt, ik denk dat het nuttig is – ik heb dat ook op de commissie gezegd – dat er in het reglement wel eens een bepaling zou komen wat heeft er voorrang, een punt dat geagendeerd is op de gemeenteraad of indien iemand daarover een vraag wil stellen in de commissie? Ik weet wel, dat ik enkele maanden geleden toevallig over hetzelfde punt – en dan had ik het schriftelijk ingediend – een agendapunt had op de commissie en dat mij toen door verschillende fracties verzocht is om dit punt niet op de commissie te agenderen, waar ik mij loyaal naar geschikt heb. Maar anderzijds denk ik dat het nuttig en noodzakelijk is, dat dit wel eens in de reglementering uitdrukkelijk gestipuleerd wordt.

VOORZITTER: Daar hebt u een punt. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga mij ook beperken in mijn eerste tussenkomst hierover, want wij hebben dat zelf toegevoegd aan de agenda, waar ik dan meer inhoudelijk op de zaak wil ingaan, want dat vind ik nog altijd het belangrijkste. Maar ik wil mij bij deze namens onze fractie ook aansluiten bij de vraag van collega Van Der Coelden om zo snel mogelijk alle documenten te krijgen en indien dat niet gebeurt binnen de kortste tijd, dan denk ik ook dat het zinvol is om vanuit meerdere oppositiefracties een klacht te gaan indienen bij Binnenlandse Aangelegenheden. Twee, er is hier maandag op de algemene commissie over dat onderwerp ook gesproken en toen is er gezegd – ik weet niet of het in de commissie zelf was of in de wandelgangen – er heeft iemand gelect. Wel, als er iemand heeft gelect, dan wil dat ook zeggen, dat er documenten zijn en dat het is besproken. En ik heb mijn voelsprietten de voorbije dagen uitgestoken en het is inderdaad zo, dat dat bevestigd wordt dat dit dossier al op het stadhuis is voorbereid en dat zo goed als de beslissing klaar is en dat het helemaal in de lijn ligt van wat in het artikel in de krant staat. Dus we moeten daar zeker niet de schuld op de journalist steken. Maar ik denk dat we hier straks inhoudelijk de discussie moeten voeren en moeten zorgen, dat wij over alle documenten beschikken.

Ten derde – en dat wil ik toch ook even toelichten – ik ben speciaal niet naar de commissiezitting gekomen, omdat ik vond dat het niet op de commissie was dat we dat onderwerp moesten bespreken, maar dat het zo belangrijk is, dat we het hier inhoudelijk op de gemeenteraad moeten bespreken. En het stond niet op de agenda, dus die discussie moest daar niet gevoerd worden. En ik stel voor, dat we ze straks voeren, wanneer die drie interpellaties worden samengevoegd.

VOORZITTER: Ja, dat vind ik een goed voorstel. Schepen, is het goed dat u ... Ja?

BUYSROGGE: Ja, heel kort. Een aantal replieken, allé, straks gaan we inderdaad het inhoudelijke debat wel voeren, waarin ik ook wel zal zeggen, dat ik zelf ook niet gelukkig was met het krantenartikel. Maar als het gaat over de bespreking al dan niet in de commissie, jammer genoeg is Julien hier niet aanwezig, was het namelijk zo, dat er ja, twee mails binnengekomen waren, twee vragen van raadsleden, die voor mij gelijkwaardig zijn die raadsleden, waarbij de ene vroeg om het wel te behandelen en de andere vroeg expliciet om het niet te behandelen. Nu, er bestaat geen middenweg. Het is ofwel het ene ofwel het andere. En de commissievergadering heeft in alle wijsheid beslist of mij gevraagd om toch ook een korte toelichting te geven. En er is een eerste vrij algemene gedachtewisseling over geweest. Er was trouwens een ander punt, dat Kris bij wijze van variapunt geagendeerd had, dat ook niet op voorhand rondgestuurd was, maar wat wel behandeld is geworden. Dus dat is wat met variapunten natuurlijk. Ja, de ene vraagt dat om te behandelen. De ene meldt dat op voorhand, de andere is dat staande de vergadering. Ik ben het eens met Jos, als hij zegt dat daar reglementair enige verduidelijking wenselijk is. Dan kan ik mij daar alleen maar bij aansluiten.

VOORZITTER: Oké, dan geef ik nog het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, collega's, we hebben daarnet kennisgenomen van de actie van de meerderheid over de situatie in Catalonië. Ik moet daarbij wel zeggen, dat we dit keer wel geïnformeerd waren. We hebben een mail gekregen van een ambtenaar en de burgemeester heeft ons dit ook aangekondigd op het fractieleidersoverleg. Nu, ik kom zelf uit een politieke beweging, die eigenlijk gegroeid is uit verontwaardiging. En wij vinden dat eigenlijk iets heel positief. Mensen zouden veel meer, nog meer verontwaardigd zijn dan zomaar dingen te slikken. Dus daar gaat het mij zeker niet om. Integendeel. Ik denk het is goed, dat mensen kritisch zijn. En het is goed dat we daar ook allemaal onze eigen gevoeligheden in hebben. De ene is wat meer sneller verontwaardigd over sociaal onrecht of over andere zaken. Dus daar gaat het mij niet over. Maar waar ik toch twee bedenkingen bij wil maken, is één, bij de methodiek. Wij hadden, ik denk dat dat eigenlijk de eerste keer is dat een meerderheid hier op die manier een actie doet. Ik kan daarin verkeerd zijn. Vroeger gebeurde dat al eens met een motie.

Maar ik dacht dan dat wij eigenlijk in deze gemeenteraad een afspraak hadden, dat zaken waar we niet direct door gevat zijn, om die niet te behandelen. En dat is hier ik denk door meerdere fracties een aantal keren gezegd. We moeten de problemen, die buiten zijn, niet gaan importeren in onze gemeenteraad. Ik denk trouwens, dat we – schepen, ik vind het niet voor 't lachen – ik vind dat we trouwens problemen genoeg hebben zelf in onze stad om mee bezig te zijn. Mevrouw de voorzitter, ik stel vast, dat die richtlijn doorbroken is. Dat de meerderheid vanavond wel gevonden heeft – en ik doe daar geen uitspraak over – dat dit vanaf nu wel kan. Dus dat geeft wel wat mogelijkheden ook aan ons, aan de links-progressieve bewegingen om ook dingen, die hun verontwaardiging oproepen hier te agenderen. En een tweede bekommernis is – ik denk dat u dat met mij kan getuigen, dat we sinds, allé, dat we nu terug met moties kunnen werken – en ten tweede, het is niet de verontwaardiging op zich waar ik een probleem mee heb, integendeel. Ik denk vanuit onze fractie zijn er mensen – en ik verwijs dan naar de burgemeester - die eigenlijk al heel hun carrière daar heel consequent in zijn en daar kunnen we alleen maar respect voor opbrengen. Maar er is toch wel een grens tussen uw persoonlijke verontwaardiging en dan als stadsbestuur dat gaan etaleren. En daar denk ik zit ge nu toch wel op een hellend vlak. Want waar leg je de grens? Waar leg je de grens? En ik roep, allé, er zijn zoveel zaken die ons verontwaardigen. Er is zoveel miserie in de wereld. Gaan jullie daar ook, vrienden, telkens voor de gemeenteraad aandacht voor vragen? En we moeten het zelfs nog niet gaan zoeken ver weg. Denk maar aan Europa. Denk aan de situatie in Hongarije, waar de mensenrechten met de voeten getreden worden. Denk aan de situatie in Polen. En nu doe ik een speciale oproep aan u, mevrouw de voorzitter en de twee vrouwelijke schepenen, ik ben ervan overtuigd dat jullie volgende maand zeker met ons – drie, sorry – ik ben er zeker van dat jullie volgende maand met ons een actie willen doen rond het terugschroeven van seksuele en politieke rechten van vrouwen in Polen. Je ziet maar, allé, hoe moeilijk het zal zijn om daarrond de mensen te scharen. Dus, verontwaardiging, dat kan je niet kiezen. Problemen moet je best niet importeren. Dus ik betreur het wel een beetje. En ja, we hebben hier duidelijk vanavond gekozen voor een andere werkwijze. En onze fractie zal zeker coalitie zoeken met de progressieve krachten om meermaals hier moties op tafel te leggen. En we zullen dan zien hoever die verontwaardiging reikt. Ik stel bv. vast, dat die verontwaardiging vaak selectief is. Ik verwijs bv. naar het wapenembargo tegen Saoedi-Arabië, dat was er voor sommigen toch ook eentje te ver voor hun verontwaardiging. Ik wou dit toch even meegeven en ik betreur het dat we op die manier weeral ...

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de burgemeester. Ah ja, sorry.

BURGEMEESTER: Ja, het is eigenlijk over hetzelfde onderwerp? Ah ja.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, excuseer.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het was inderdaad enigszins verrassend, dat wij via de officiële kanalen van de stad de uitnodiging kregen voor een actie, die dus blijkbaar uitging van de meerderheid of het college. Alhoewel ik heb moeten vaststellen, dat beneden, tijdens de “actie” eigenlijk maar één meerderheidsfractie en één oppositiefractie was vertegenwoordigd. Maar toch wil ik van de gelegenheid gebruik maken om deze meerderheidsfractie, de N-VA, proficiat te wensen voor de ongelofelijk moedige actie van vanavond. Ge moet het maar durven om in Sint-Niklaas met een Catalaanse vlag te staan zwaaien, zoals men regelmatig met Catalaanse en met Schotse vlaggen staat te zwaaien – als het hen goed uitkomt – maar zeker niet vergetend of zeker niet denkend, ik zal het zo zeggen, aan het eerste punt van hun partijprogramma, dat is wat moeilijker om dan met de Leeuwendvlag niet te staan zwaaien, maar wel met de daden te werken.

VOORZITTER: Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, allé, ik wil daar toch één en ander in verduidelijken. Wij hebben dit initiatief besproken tijdens de collegezitting van maandag. Wie de film eventjes wil terugspoelen, weet dus dat vorige week dinsdag het Spaanse hooggerechtshof dus die zeer zware gevangenisstraffen gaande van 9 tot 13 jaar heeft uitgesproken. Het Vlaams parlement heeft dan vorige week woensdag eenparig – en dat wil ik benadrukken – eenparig, dus alle partijen die in het Vlaams parlement vertegenwoordigd zitten en die ook in deze raad vertegenwoordigd zijn, hebben dus eenparig die resolutie goedgekeurd, waarin die zware gevangenisstraffen worden veroordeeld. Waarin wordt opgeroepen om dus de 9 veroordeelden gratie te verlenen en waaraan dus aan de Vlaamse, federale en Europese instanties wordt gevraagd om dialoog en verzoening tussen Madrid en Barcelona aan te moedigen. Ik wil dat dus toch nog eens benadrukken, dat op basis van die resolutie, die eenparig door het Vlaams parlement is aangenomen, het college beslist heeft om tot deze actie over te gaan. Ik vermoed of ik denk indien die unanimiteit er niet was, dat we met het college ook die beslissing niet zouden genomen hebben. Het is inderdaad een uitzonderlijk initiatief, dat we niet om de haverklap gaan herhalen. Maar als daar inderdaad een zeer brede gedragenheid is, die er in het Vlaams parlement is, dan denk ik dat dat ook in Sint-Niklaas mogelijk moet zijn. Dat we zoiets doen aan het stadhuis, ja, vorige week hebben wij ook in het kader van de dag tegen het verzet tegen extreme armoede hebben wij ook de witte lakens uitgehangen. Dat zijn ook, mevrouw Geerts, initiatieven die onze bekommernis van ons allemaal – daar ben ik van overtuigd – uitdrukken, maar dat is geen beslissing van de fractievoorzitters van de gemeenteraad. Dat is ook een beslissing, die al vele jaren – gelukkig maar – ook door het college is genomen.

Dat bij de ene de gevoeligheid voor bepaalde thema's sterker is dan bij de andere, dat is een gegeven. Dat is ook de diversiteit en het pluralisme denk ik in onze stad en in onze samenleving. Maar ik wil wat de situatie in Catalonië betreft, dat het gaat over de veroordeling en de zware veroordelingen, die die 9 mensen hebben opgelopen. En daar zitten liberalen bij, daar zitten communisten bij, daar zitten progressieven bij. Dat doet er eigenlijk niet toe. U weet ook, dat na het of tijdens het referendum in oktober 2017 er ook in alle, vanuit alle strekkingen van conservatief tot progressief, daar ook heel veel verontwaardiging was over het politieoptreden. En ook toen heeft het Vlaams parlement eenparig een resolutie goedgekeurd om dat geweld te veroordelen. Daarmee denk ik, collega's, voldoende de context hebben geschetst waarover het gaat. Het gaat niet over het referendum, het gaat niet over voor of tegen onafhankelijkheid. Het gaat over de zeer zware draconische gevangenisstraffen, waartoe het Spaans hooggerechtshof besloten heeft.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Over de agenda, mevrouw de voorzitter. U heeft daarnet een aantal wijzigingen aan de agenda meegedeeld en voorgesteld. Ik wil ook een punt van de agenda laten afvoeren. En het zal sommigen niet ontgaan zijn, dat wij vorige week dinsdag tijdens de commissie ruimtelijke ordening een vrij uitgebreide discussie hebben gehad over het ruimtelijk uitvoeringsplan Botermelkstraat/Heimolenstraat, waarbij wij enkele toch denk ik zwaarwichtige juridische argumenten hebben aangevoerd om dit punt alsnog van de agenda af te voeren. Meer nog, om zelfs dit punt volledig te begraven. Wij hebben dus ook gevraagd aan de bevoegde schepen om dit punt te bekijken. Ook op zijn juridische ... (?) en daar inderdaad de beslissing te nemen van dit punt van de agenda af te voeren. Als ik nu verneem, dat dit punt niet wordt afgevoerd, dus aan de agenda gehouden blijft, dan vraag ik aan deze gemeenteraad om dit punt alsnog van de agenda af te voeren ... (overschakelen naar bandopname 2) ... anders zullen wij straks dus dezelfde, zowel inhoudelijke als juridische discussie, naar voren brengen.

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor, dat we voordat het punt behandeld wordt, dat we zullen discussiëren over de afvoering ervan. Oké? Goed, dan gaan we over tot punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszittingen 24 en 27 september 2019, goedkeuring. Waren daar opmerkingen over? Kunnen die goedgekeurd worden? Dat is eenparig. Dan gaan we over naar punt 7, decretale graden, vervangingsregeling voor de algemeen directeur, goedkeuring. En daarvoor geef ik het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. We hadden niet gedacht, dat dat al zo rap van toepassing zou zijn. Dus vandaag is er de laatste werkdag geweest van de adjunct-algemeen directeur en dit betekent dat we eigenlijk een procedure moeten vastleggen, waarbij dat op het moment dat de algemeen directeur niet aanwezig kan zijn, er een hiërarchie wordt vastgelegd, zodat iemand de taken kan waarnemen van de algemene directeur bij zijn afwezigheid. En het voorstel is om gewoon de leden van het managementteam in volgorde zoals dat u dat in het document vindt, aan te stellen bij zijn afwezigheid. En dus dat zou betekenen als de raad ermee akkoord gaat, dat Gerry Van De Steene, hier trouwens ook aanwezig op de publieksbanken, tijdelijk dan die functie op zich neemt op het moment dat de algemeen directeur afwezig is.

VOORZITTER: Goed. Zijn daar opmerkingen over? Kunnen we dan daarover stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan ga ik mijnheer Van De Steene ... Proficiat. Goed, dan gaan we over naar punt 2, politieaangelegenheden, protocol bestuurlijke handhaving met openbaar ministerie, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht in de commissie. Ik weet niet of er nog vragen of opmerkingen bij zijn?

VOORZITTER: Kan dat gestemd worden? Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, de sp.a, CD&V en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Wie stemt tegen? Niemand. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp interventieteams), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Als daar geen opmerkingen zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, administratief en logistiek kader, vacant verklaren van één functie van contractueel consultant, goedkeuring. Waren hier opmerkingen over?

BURGEMEESTER: Niet bepaald.

VOORZITTER: Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is ook eenparig. Punt 5, politieaangelegenheden, personeel bevoegde dienst voor het erkennen van arbeidsongevallen en beroepsziekten, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is een formele aangelegenheid.

VOORZITTER: Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 6, politieaangelegenheden, zonaal veiligheidsplan lokale politie Sint-Niklaas voor 2020-2025, kennisgeving.

BURGEMEESTER: Voorzitter, ik wil daar toch nog kort een korte uitleg bij geven, gelet op het belang van dit zonaal veiligheidsplan. Het zonaal veiligheidsplan is een plan voor 6 jaar, dat wordt opgesteld door drie partijen, stad en politie enerzijds, dan de federale politionele instanties voor onze provincie als tweede partij en dan ook dus de gerechtelijke instantie dus van Oost-Vlaanderen als derde partij. Het zonaal veiligheidsplan moet rekening houden met wat er in het nationaal veiligheidsplan staat. Maar moet dan ook verbijzonderen en verduidelijken wat er specifiek in onze zone, in de stad Sint-Niklaas, voor de komende 6 jaar als bijzondere aandachtspunten worden weerhouden. En zoals ik in de commissie heb gezegd, maar ik wil het ook nog eens aan de voltallige raad meedelen, zijn er drie belangrijke aandachtspunten. Ten eerste, de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid. Dat dat een noodzakelijk punt is in deze stad, denk ik, daar zijn we allemaal van overtuigd. Want we worden er ook allemaal over aangesproken en we zien ook elke dag dat er op dat punt nog wat werk is, waar ook de politie haar verantwoordelijkheid in moet opnemen. Twee, een ander fenomeen, waar wij ook allemaal mee geconfronteerd worden, dat is de drugsproblematiek, waar wij zeker en vast het dealen van drugs moeten verder aanpakken. En drie, en dat is een wat nieuwe thematiek toch, dat die op deze manier in het zonaal veiligheidsplan zo prominent op de voorgrond treedt, dat is de strijd tegen het seksueel geweld. Dat is een eerste reeks dus van aandachtspunten. Twee is het ook zo, dat wij op geografisch vlak in het centrum van de stad zeg maar vanaf de achterkant van het station, dus de ruime stationsomgeving en dan zo tot de grote pleinen, de Grote Markt, Houtbriel, H. Heymanplein en Sint-Nicolaasplein en alles wat daartussen zit, dat we daar ook versterkt om willen inzetten. Niet alleen vanuit de politie, maar ook vanuit de politie, omdat daar wij vaststellen dat ongeveer een kwart van de criminele feiten op ons grondgebied zich in die zone zich voordoen en dat ook daar de politie zowel repressief als preventief een belangrijke taak heeft. Ten slotte is het ook de bedoeling van het zonaal veiligheidsplan om een aantal daders, die veelplegers zijn en die soms zware feiten hebben gepleegd, om die ook in de toekomst verder op te volgen, omdat we ook vaststellen, dat ja, veelplegers dikwijls inzake recidieven verder doen. En wij zijn van oordeel dat door een goede en nauwgezette opvolging van die daders wij ook erger kunnen voorkomen. Ik veronderstel dat er een aantal tussenkomsten zijn vanuit de raad zelf. En ikzelf en de korpschef zullen daar verder op inpikken. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik heb al mevrouw Baeten gezien. Ja, mevrouw Baeten en mijnheer Noppe. U hebt het woord, mevrouw Baeten.

BAETEN: Ja, beste burgemeester, beste college, in maart uitte ik mijn bezorgdheid na het lezen van het beleidsprogramma, toen ik zag dat er eigenlijk maar één zin stond rond familiaal geweld, maar dat problematiek rond seksueel geweld, waar u daarjuist over sprak, eigenlijk in het algemeen toen nog niet werd vernoemd. Ik stelde toen de vraag of het stadsbestuur bereid was om in te zetten op voor- en nazorg van slachtoffers van misbruik, bv. in een vorm van een zorgcentra en richtte mij ook naar de korpschef met de vraag een ambitieus plan voor te leggen om deze problematiek de komende jaren aan te pakken. Maar, beste korpschef, beste Gwen, er wordt mij vaak gezegd, dat de politiek een harde stiel is. Zeker in de oppositie. Een stiel waar emotioneel zijn geen plek heeft. Maar laat mij toe toch even te zeggen, dat het zonaal veiligheidsplan en de samenwerking met u mij enorm heeft geraakt. En ik daarom ook mijn oprechte waardering voor u wil uitspreken hier op de gemeenteraad. Als je verkracht wordt, dan breekt er iets. Je lichaam, je tederheid, je hart, maar evengoed de band met je stad. Je veilig en geborgen voelen in je stad is van ongelofelijk belang en een basisbehoefte van elke inwoner. En dat gevoel kwijtraken, is al een beetje als het verliezen van je eigen thuis. Politiek heeft mij het inzicht gegeven, dat er eigenlijk niets mooiers is om te mogen denken en te mogen werken aan die stad, die stad vorm te geven en ook te zorgen dat je kan bijdragen aan die geborgen en veilige thuis. Het doet mij dan ook enorm deugd om te zien, dat mijn bezorgdheden en suggesties ter harte zijn genomen en vertaald in het zonaal veiligheidsplan. Het heeft mij enkele jaren gevraagd om de moed te vinden om hierover te spreken. Maar dat het nu ook anderen kan helpen, dat vind ik het allerbelangrijkste en dat heeft mij echt – ik zal het nog eens opnieuw zeggen – enorm geraakt. Dat de politie niet enkel de kwaliteit van opvang wil verbeteren, maar ook wil investeren in de beeldvorming rond deze problematiek, wil bijdragen rond initiatieven zoals de implementatie van een Family Justice Center, maar ook de samenwerking met andere diensten wil versterken, getuigt inderdaad van excellente politiezorg. En daarvoor alvast bedankt.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten, voor uw moedige getuigenis. En ik ben blij dat mijnheer Ghesquière hier aangekomen is, wat wil zeggen dat het misschien nog wat meevalt. Oké, goed. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste burgemeester, beste korpschef, graag wil ik u nogmaals bedanken voor de toelichting en voorstelling van het zonaal veiligheidsplan op de commissie eerder deze week. Onze fractie wenst ook de zonale veiligheidsraad zelf van harte te bedanken voor het geleverde werk en het afgeleverde resultaat. We zijn ook gecharmeerd door de werkwijze, die voorgesteld wordt om op 3 sporen tegelijk te werken. En ik heb begrepen dat dat nieuw is hier in onze stad ook, in onze werking van ons veiligheidsbeleid.

En we denken dat dat de effectiviteit van dat veiligheidsbeleid alleen maar ten goede kan komen. Uiteraard, korpschef, is het altijd moeilijk om uit een veelheid aan verschillende uitdagingen, veiligheidsuitdagingen, een keuze te maken en prioriteiten te gaan leggen. Maar ik wou gewoon ook nog eens meegeven, dat wij de keuze die gemaakt wordt, dat we die volledig ondersteunen. Op vlak van verkeersveiligheid is uiteraard zeer belangrijk het voorkomen van ernstige ongevallen. Ik denk dat iedereen zich daarachter schaaft en dat we dat alleen maar kunnen doen door controles te blijven doen, zowel preventief als ook optreden met doelgerichte controles – sorry – op alcohol, druggebruik, telefoongebruik achter het stuur en dergelijke meer. We zijn ook heel blij met de aandacht, die er is, voor het zwaar vervoer in het beleidsplan. We hebben hier in deze raad zelf het verbod op doorgaand zwaar vervoer goedgekeurd ik dacht in de maand juni. En eigenlijk is dit het vervolgverhaal daarbij, waarbij dat we naar de politie kijken om daar ook regelmatige controles op uit te voeren en ook acties op het terrein daarrond te voeren. Rond verkeersleefbaarheid, ik denk - de burgemeester haalde het ook aan – het zijn heel veel klachten, die wij allemaal regelmatig krijgen rond snelheid, veiligheid, onveiligheid in de wijken, in de woonwijken. Dat is ook zeer goed, dat dat wordt aangepakt. En we zien ook een mooie opportuniteit eigenlijk in de samenwerking tussen stad en politie, waarbij dat we door gedeeltelijke heraanleg, slimme circulatiemaatregelen, ook de controle vanuit de politie eigenlijk tot één sluitend beleid kunnen komen. Een beetje zoals nu al bij de consequente heraanleg van de schoolomgevingen nu ook al wordt gedaan en wat wij ook zeer positief vinden. Rond druggebruik vonden wij het een zeer sterk signaal, dat er in de nota niet alleen wordt gefocust op de aanpak van de drugsdealers, want er wordt ook duidelijk aandacht gegeven aan de drugsgebruikers en de slachtoffers eigenlijk in deze. Dat de politie zich ook engageert om daar naar een doorverwijzing te gaan om te zorgen, dat die slachtoffers de nodige hulp en begeleiding kunnen krijgen. Ik denk dat dat een zeer sterk signaal is, dat we daar geven. Rond het seksueel geweld, collega Baetens heeft dat inderdaad heel mooi toegelicht, een heel pakkende getuigenis. Ik ben ook heel blij, samen met haar, dat dat in dit beleidsplan wordt opgenomen. En ik hoop en onze fractie hoopt, dat we daar tegen 2025 ook wel concreet resultaten gaan zien en dat we daar toch grote stappen vooruitzetten. Misschien daar gewoon nog bij aangeven, er zijn nog een hele reeks andere misdrijven, delicten, die ook een heel lage graad of heel lage bereidheid vinden om aangifte te doen, denk maar aan homofoob, geweld aan het, intrafamiliaal geweld. En ik wou gewoon ook nog een oproep doen om ook daar de nodige aandacht aan te blijven schenken en dat niet te vergeten.

Korpschef, in de commissie heb ik het ook al aangehaald, u heeft onze steun als u spreekt over het aanpakken van hotspots en dan de focus ook op het kernwinkelgebied, de stationsomgeving en de uitgangsbuurt. Maar ik wou gewoon zoals in de commissie nog eens herhalen onze vraag om zeker ook daar heel flexibel mee om te gaan op het moment dat dergelijke overlastproblemen, veiligheidsproblemen zich gaan verplaatsen naar andere wijken en buurten in de stad. Tot slot kijken we ook uit naar de resultaten van de doorgedreven dadergerichte aanpak, die u vooropstelt. Wij denken dat daar ook een belangrijke rol is weggelegd voor de wijkagenten. Een dienst, die de afgelopen jaren trouwens ook heel veel versterkt is geweest, uitgebreid is geweest en waar wij ook heel veel belang aan hechten. Wij staan daar ook achter. Tot slot wou ik ook benadrukken, korpschef, dat ook het vermijden of voorkomen van inbraken voor onze partij een topprioriteit blijft. Ook los van materiële schade of los van persoonlijke goederen of geld is iedereen, die wordt geconfronteerd met een inbraak, dat laat een enorme emotionele impact na op slachtoffers. En vandaar dat we er ook belang aan hechten, dat daar de nodige aandacht aan gegeven wordt. De afgelopen jaren is dat ook gebeurd met als positief gevolg, dat die inbraakcijfers enorm gedaald zijn, waarvoor dank. En we zijn ook heel gerust als u ons vertelt, dat eigenlijk die aanpak van inbraken gewoon volledig ingebed is ondertussen in de reguliere werking van de politie. Korpschef, de uitdagingen die voor ons liggen, zijn niet min. En onze fractie is ervan overtuigd, dat we met dit zonaal veiligheidsplan alvast de juiste keuzes maken en de juiste prioriteiten leggen. En we willen u en het voltallige korps dan ook steunen bij de uitvoering daarvan. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord nog aan mijnheer Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga vrij kort zijn eigenlijk. Korpschef, ik wil u in de eerste plaats bedanken voor de uiteenzetting afgelopen maandag op de commissie algemeen beleid. Het is een mooi, allé, het is een goed en een stevig zonaal veiligheidsplan, dat voorligt. En voor onze fractie en voor onze partij is veiligheid een ongelofelijk belangrijk onderwerp. Ik wil ook inderdaad, allé, hetgeen wat mijn collega's Noppe en Baeten hebben gezegd, wil ik ook volledig onderschrijven. Enkele maanden geleden was het inderdaad ook collega Baeten en Blommaert ook die hebben opgeroepen om meer nadruk te leggen op seksueel geweld, op intrafamiliaal geweld en de begeleiding daarrond. En we zijn dan ook zeer verheugd, dat dat er zo expliciet in is opgenomen. Het is geen stemming dat we hierover moeten doen, het is een kennisgeving.

Maar ik zou graag willen, dat u - allé, ik geef u echt een pluim voor het zonaal veiligheidsplan - dat u ook die pluim doorgeeft aan al diegenen die voor dit plan hieraan hebben meegewerkt. In de toekomst zal u ook voor de uitvoering van dit plan van onze fractie altijd de volledige steun hebben, dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Callaert. Dan geef ik nog het woord aan de heer Ghesquière.

GHESEQUIERE: Uiteraard vooreerst mijn verontschuldigen, dat ik te laat ben, maar dat is door omstandigheden. Korpschef, ik had mij eigenlijk nog liever iets langer kunnen voorbereiden op deze tussenkomst, maar ik ga mij beperken tot u bedanken voor het goeie zonaal veiligheidsplan, dat hier afgeleverd is. Maar ik ga de vraag toch nog eens herhalen, ook aan alle partijen op manier van spreken. Iedereen zegt dat het inderdaad een heel goed plan is en dat het een goed uitgewerkt plan is, met heel veel goeie aangepaste ideeën, waarvoor proficiat uiteraard. Maar dat betekent ook, dat we verwachten dat er dan in het meerjarenbudget uiteraard in de begroting ook voldoende middelen zullen blijken, ten eerste voor voldoende manschappen, dat is één, om al die doelstellingen te kunnen bereiken. En ten tweede om uiteraard al uw doelstellingen financieel te kunnen berekenen op manier van spreken. Dus, een dikke proficiat en ik hoop dat zich dat vertaalt in de juiste meerjarenbegroting.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Dan geef ik het woord aan de korpschef.

KORPSCHEF: Ik wil jullie bedanken voor de fijne woorden, zeer algemeen. Het is een zeer ambitieus plan. Steun kunnen we daar zeker bij gebruiken. En nu komt het zware werk om die actieplannen uit te tekenen en die dan in de praktijk te brengen. En we zullen daar dan in de commissie ook op regelmatige tijdstippen op terugkomen en met concrete acties komen, met concrete realisaties, maar ook met cijfermateriaal, zodat we die evolutie de komende jaren op de voet kunnen volgen. Dank u wel alleszins voor de steun.

VOORZITTER: Goed. Dan, dank u, mijnheer de korpschef.

BURGEMEESTER: We hebben in de besloten zitting nog één politiepunt, maar ik veronderstel dat de korpschef nu kan beschikken, collega's? Dank u wel, korpschef. Prettig weekend.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we verder met punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergem, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers.

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: En ik zie dat mijnheer Van Gansen een vraag heeft.

VAN GANSEN: Oké, dat gaat waarschijnlijk wel goedgekeurd worden. Alle vertrouwen erin. Maar ik wou toch eens iets klein tussenbeide komen. Als we mensen afvaardigen in organisaties of organen, dan is dat natuurlijk om beleid te voeren. Een beleid ... (?) mensen. En ik zou toch een klein agendapuntje willen toevoegen aan, allé, ik zou op agendapunt 5, uitbreiding activiteiten van Intergem/Eandis/Fluvius. Eén van de taken is energie transporteren naar de mensen. Een andere taak is ook om aan de klimaatverandering, daar toch een beetje strijd aan toe te voegen. En dat is toch ook een klein beetje mijn dada. Wat doet Intergem/Fluvius? Ze geven al een steun als ge uw huis isoleert. Dat is fantastisch. Maar er is toch iets heel bizar aan de hand, want als ge verbouwt en ge sluit uw gas af, omdat ge dus op warmtepomp wil werken, dus geen CO₂-uitstoot niet meer, dan moet ge daarvoor betalen. En dat is niet een klein beetje, dat is 5 tot 700 euro. En dat is toch eigenlijk een klein beetje bizar. Dat ge enerzijds financiert, steunt en anderzijds toch nog er een zware heffing op doet. Dat is een kleine oproep naar de twee vertegenwoordigers of je dat ook in de gaten willen houden en eventueel samen met mij mee, dat we eventueel eens agenderen hier op een gemeenteraad een oproep officieel naar boven doen.

VOORZITTER: Goed. Ik hoop dat dat ook meegenomen wordt. Kunnen we dan overgaan tot de stemming? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V en Vlaams Belang en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 9, werken, initiatief TruStone, aankopen van duurzame natuursteen, goedkeuring. Daar geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, goedgekeurd ... euh, goedgekeurd in de commissie, dat zal wel niet. Maar wel toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier bedenkingen? Wie stemt voor? En dat kan eenparig. Punt 10, werken, rioproject, afkoppeling Industriepark-West, samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, deze en alle volgende punten met betrekking tot rioleringsdossiers zijn in een lange presentatie voorgelegd. En ik denk niet dat daar nog vragen waren over dit punt.

VOORZITTER: Goed. Dan als er geen opmerkingen waren, kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, diensten, dienst beheer openbaar domein, afsluiten raamcontract borstelen en vegen van verhardingen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef weer het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, het vorige raamcontract is afgelopen. Dit is het nieuwe raamcontract met eigenlijk heel weinig wijzigingen tegenover het vorige.

VOORZITTER: Kan dat zo gestemd worden? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12, diensten, afdeling plannen en ontwikkelen, aanstellen ontwerper “straat van de toekomst” Baenslandwijk, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ook dit ambitieus project is toegelicht in de commissie. We hebben het er trouwens vorige gemeenteraad ook al even over gehad. Op vraag van de commissie werd ook het beeldmateriaal toegevoegd. Dat zit in bijlage bij het dossier en is ook rondgemaild op vraag van de commissieleden. Maar daarnaast is er ook nog een aanpassing gebeurd aan het bestek. Daarvoor heb ik vandaag een mail rondgestuurd naar de raadsleden. En het is vooral de aanpassing, omdat de standaardformulering vooral gebruikt was, die normaal gebruikt wordt voor overheidsopdrachten, waar het vooral studiewerk omhelst of behelst. En er zijn aanpassingen gebeurd, die meer aansluiten bij opdrachten waar meer uitvoering bij komt kijken. Dus in die zin zijn er een aantal voorwaarden aangepast. Ik heb de documenten rondgemaild met de wijzigingen aangeduid.

VOORZITTER: Goed, zijn hierover nog vragen? Mijnheer Van Der Coelden, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ik wil even kort herhalen wat, allé, de bezorgdheid die ik ook al in de commissie vertolkt heb. Ik woon daar zelf in de buurt, ik ben een beetje betrokken partij. En als buurtbewoner, als straatbewoner kan ik alleen maar blij zijn met het perspectief dat hier geopend wordt voor de straat, voor de hele buurt. De Baenslandwijk is opgezet als een woonwijk eind van de jaren '60. Maar is ja, door allerlei omstandigheden door de infrastructurele aanleg van in het begin, maar ook door de opkomst van de auto en de manier waarop de mobiliteit in de stad georganiseerd wordt, ja, is van een woonwijk toch voor een deel geëvolueerd naar een wijk voor doorgaand verkeer, zeg maar. Nu, als je dan de perspectieven ziet, die hier voorgehouden worden met deze toekomstplannen voor de straat, voor de wijk, dan kan je alleen maar blij zijn, dat die het groene karakter van de wijk, het verkeersluwe karakter, het aangename karakter van de wijk alleen maar kunnen versterken. Alleen is daar een heel grote maar bij. Ik geloof alleen maar in deze concepten in die mate, dat ze ook geschraagd worden door een heel strikt en ambitieus mobiliteitsbeleid. Het is al lang geleden, dat ik de verkeersintensiteiten nog eens gemeten heb in de buurt. Die zullen de laatste jaren niet opgenomen zijn, maar dat zijn intensiteiten, die je niet verwacht in een woonwijk, maar die je verwacht in een invalsweg naar de stad. En die intensiteiten zijn absoluut niet compatibel met een straat van 4 à 5 m breed, waar een kabbelend beekje langsloopt en die omzoomd is door het groen.

Dus wat mij betreft, als men zegt we willen plannen maken en die ook uitvoeren en dat zal moeten gebeuren binnen de 3 jaar of we verliezen onze subsidie, ja, dan is dat een klok die vanaf deze avond begint te tikken. Maar een klok, die niet alleen tikt voor de infrastructurele aanpak en voor de herinrichting van het openbaar domein, maar een klok die in de eerste plaats ook zal moeten tikken voor het mobiliteitsbeleid en voor de verkeerscirculatiemaatregelen, die zullen moeten worden genomen zowel in de Cardijnlaan als in heel de Baenslandwijk om ervoor te zorgen, dat die ambitieuze concepten inderdaad rijmen met een verkeersluwe wijk, met een verkeersluwe straat. Dus dat wilde ik toch even kwijt. Waarbij ik de slotbemerking nog wil maken, dat de schepen in zijn repliek in de commissie mijns inziens ook aangaf van ja, maar ja, ge kunt de straat ook inrichten en dan zal het verkeer zich daar wel naar schikken. Wel, ik ben bereid om daarin te geloven in beperkte mate. Maar niet met de huidige verkeersintensiteiten in deze wijk. Allé, ge moogt dat niet doen als een soort verkeersremmer in de hoop dat er dan wel de helft of 2/3e minder auto's zullen rijden door die wijk. Dat gaat niet werken. Er zullen allicht een aantal mensen afgeschrikt worden als ge het zo doet, maar er zijn veel fundamenteelere verkeerscirculatiemaatregelen nodig in de straat, in de wijk, in de ruime omgeving om dit concept tot een succes te kunnen maken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, de schepen heeft het gezegd. Er is toch wel een verschuiving van ontwerpen naar uitvoering. Ik moet eerlijk zeggen, ik had het op de commissie niet begrepen zoals de mail, die we achteraf gekregen hebben. Ik denk dat de klemtonen daar een beetje anders toegelicht zijn, minstens is het bij mij zo overgekomen. Uiteraard gaan we daar geen groot probleem rond maken. Het is belangrijk, dat de subsidies die de stad kan krijgen, dat die niet te loorgaan. En mijn derde punt, dat is de vraag – en daarmee sluit ik mij aan bij mijn collega – dat men de mobiliteit uiteraard ruimer bekijkt en ook de problematiek ruimer bekijkt dan deze straat alleen, maar gesitueerd binnen gans de wijk.

VOORZITTER: Dan geef ik nog het woord aan Marc Huys.

HUYS M.: Ja, ik zou willen antwoorden op de interpellatie van Kris en Jos. Ja, maar ik moet geen opdracht hebben hé, wat is dat nu? Ik wil verwijzen naar dat in de studieopdracht duidelijk staat, dat er een verkeersanalyse moet gemaakt worden. Dus er gaat een analyse gemaakt worden van de verkeerssituatie, van de mogelijkheden, enz... Dat is duidelijk een deel van de opdracht.

VOORZITTER: Goed, ik geef eerst het woord aan schepen De Meester en dan kunnen we zien ... Ja, schepen De Meester?

DE MEESTER: Voor alle duidelijkheid en als, mocht ik daar een verkeerde schijn in de commissie gewekt hebben, het is inderdaad de bedoeling om de mobiliteit op een grotere schaal te bekijken hé. Het zal inderdaad zo zijn, dat ingrepen op die plek een effect gaan hebben op de hele wijk. Dat is trouwens ook de reden waarom er bewust voor die plaats gekozen is, omdat op die manier inderdaad ook de wijkcirculatie drastisch zal aangepast worden en er ook een impact zal zijn op de omliggende straten. Een impact, waarvan we verwachten dat die positief zal zijn en die ervoor zal zorgen dat ook de omliggende straten een luwer karakter krijgen. Dus het klopt, dat er uiteraard ook samen met de ingrepen op het terrein en niet alleen het technisch uitwerken van die ingrepen, er ook een circulatieaanpassing nodig zal zijn en dat dat ook in nauw overleg gebeurt samen met de mobiliteitsdienst. Maar het project wordt in heel nauwe samenwerking tussen de verschillende diensten ... Dus ik kan voor de rest alleen maar onderschrijven wat Kris zei. De ambitie ligt hier inderdaad hoog. Dat is een bewuste keuze. In gesprek met de buurt is er ook gekozen van welk kruispunt zouden we aanpakken of welk stuk straat zouden we aanpakken. Dat hier bewust gekozen wordt voor het stuk met een impact niet alleen op ontharding, maar ook op de wijkcirculatie, is inderdaad een bewuste keuze en heeft consequenties.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Nog één bekommernis mag ik toevoegen, heel kort, voorzitter. Allé, ik zou toch vragen, schepen – ik had dat niet in mijn eerste tussenkomst vervat – ik zou toch ook vragen, dat er op korte termijn eens met de mensen samengezeten wordt. Ik weet niet of ik iets gemist heb in heel het voorbereidend traject. Ik ben zelf twee keer naar zo'n voorbereidende gedachtewisseling geweest. Daar kun je natuurlijk zelf niet aan doen, dat daar maar 10 of 15 mensen zijn. Dan niet alleen van die straat, maar uit heel de wijk. Maar allé, ge zijt dan misschien wel plezant bezig voor diegenen die er zijn, maar echt representatief kun je dat natuurlijk niet noemen voor de buurt hé. Dus ik denk dat er op dat vlak wel een inspanning moet gebeuren als ge hiermee begint, ja, om die participatie – waar we het dikwijls over hebben – toch direct bij de lurven te vatten en erop te beginnen en te proberen van zoveel mogelijk mensen bij die oefening te betrekken.

VOORZITTER: Oké, dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan stel ik voor als er geen ... (overschakelen naar bandopname 3) ... tussenkomsten meer zijn, dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 13, werken, uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken binnen de winkelwandellus in de Marktstad, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, in tegenstelling tot het vorige en het volgende raamcontract is dit eigenlijk ja, een nieuwe opdracht die ook wel een beetje kan beschouwd worden als een raamcontract. Uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken binnen de winkelwandellus in de Marktstad. Winkelwandellus is een concept uit 2017 uit het detailhandelsplan, waarin een aantal straten werden geselecteerd als eigenlijk zijnde het focusgebied van de kernwinkelstad. En daarin werd gesuggereerd, dat we ook daar moesten werken op het openbaar domein. Ik denk dat er een grote consensus is ook in deze gemeenteraad, dat investeringen in onze stadskern na de grote investeringen, die ook buiten de stadskern zijn gebeurd, nu echt wel noodzakelijk zijn. Waarom zeg ik dat is een raamcontract? Het is natuurlijk dat je hier een soort van contract uitschrijft, een bestek uitschrijft voor een aantal heel welbepaalde straten, maar zonder dat we al weten hoe het uiteindelijke ontwerp gaat zijn en waar we een raming hebben gedaan op basis van de materiaalkeuze in het masterplan publieke ruimte én de oppervlakte. En natuurlijk moet elk ontwerp van elke straat voorafgegaan worden minstens door een informatievergadering en liefst nog door een interactieve sessie met de bewoners van die straten, zonder dat we echt de intentie hebben om te graven in de grond. Waarom moet dit een apart dossier zijn? Dat is omdat het ook veelzijdig is. Het gaat niet alleen over het aanpakken van de voetpaden of fietspaden, maar er zijn er geen in die straten die we geselecteerd hebben, maar ook over asfalteringen én desgevallend in het geval dat de riolering echt slecht is, dat er ook stukken riolering kunnen worden vervangen. Al deze werken zullen voorafgegaan worden door nutswerken, zodat we ook die inspanningen, die we zullen doen in de komende 5 à 6 jaar in die centrumsteden, niet voor niets doen, zodat er nieuwe nutsleidingen gaan gelegd worden nadat we dat hebben aangepakt. En dat is ook één van de redenen waarom dit zolang zal duren of niet dat die werken zolang gaan duren, maar de nutsmaatschappijen moeten klaar zijn en moeten klaar zijn om die nutsleidingen te vervangen. En met het tempo dat het nu gaat, zal het al heel ambitieus zijn om al deze straten te kunnen heraanleggen binnen die termijn.

VOORZITTER: Goed. Nog vragen? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 14, werken, raamovereenkomst met meerdere opdrachtnemers voor de aanleg, het vernieuwen en het herstellen van trottoirs en fietspaden en voor het uitvoeren van diverse wegenwerken, wijze van gunning, raming en voorwaarden. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Ik denk niet dat er nog vragen waren.

VOORZITTER: Als er geen vragen zijn, kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, werken, vernieuwen duiker op spoorlijn 59 ter hoogte van Valkstraat, Moortelhoekstraat, samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Kan dat ook gestemd?

Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 16, zakelijke rechten, rioproject Puidreef-Kouterdreef, kosteloze overdracht inneming 2 Puidreef, voorwaarden akte, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 17, zakelijke rechten, Pijkedreef, aankoop perceel 931A2, voorwaarden akte, goedkeuring. Kan dat met dezelfde stemming? Oké, dat is eenparig. Punt 18, urbanisatie, ontwerp rup lokaal bedrijventerrein Botermelkstraat – Heimolenstraat, goedkeuring. En ik meen mij te herinneren, dat mijnheer Wymeersch hier gevraagd heeft voor de afvoering.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik kom terug naar de discussie, die we gevoerd hebben tijdens de commissie ruimtelijke ordening van exact 10 dagen geleden, 15 oktober, over dit item. Toen zijn we – en toeval bestaat niet – juist daarvoor in het bezit gekomen van een arrest van de raad van state over ook de uitvoering van een ruimtelijk uitvoeringsplan en de schorsing ervan door de raad van state. Na lezing en ik zal even lezen wat de, kort samengevat op de website van de raad van state “De raad van state vernietigt met zijn arrest nr. zoveel van 26 september 2019 het besluit van 26 september 2016 van de gemeenteraad van de gemeente Boechout tot een definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Vijverhof”. Nu komt het “De raad van state stelt in het arrest vast, dat de gemeente in 2014 een verbintenis is aangegaan met een private ontwikkelaar om in het parkgebied van de Vijverhof de bouw van appartementsblokken mogelijk te maken. De raad is van oordeel, dat gelet op deze verbintenis, niet valt in te zien hoe de gemeente in 2016 binnen de geplande procedure in alle objectiviteit zonder vooringenomenheid en zonder gebonden te zijn door deze eerder aangegane overeenkomst de verschillende op het spel staande belangen gelijktijdig heeft kunnen afwegen”. Ge zult zeggen wat heeft dat met Sint-Niklaas te maken? En dan ga ik terug naar de voorlopige vaststelling van dit rup, waarbij in de stukken – en dat is niet onbelangrijk, want daar verwijzen ze uitdrukkelijk naar - ... Ik ben het nu even kwijt. Mag ik 2 minuten schorsen?

VOORZITTER: 2 minuutjes.

WYMEERSCH: Want ik en een iPad dat is ...

VOORZITTER: Maar we hebben wel anders gewoon geduld hoor. 2 minuutjes geduld. Voor mij hoeft het niet met een schorsing.

WYMEERSCH: Ja, goed.

VOORZITTER: Oké?

WYMEERSCH: Ja. Ze verwijzen dus naar een samenwerkingsovereenkomst, die de stad heeft aangegaan, een samenwerkingsovereenkomst tussen 3 partijen, de BVBA Structa-Plan, hierna genoemd de ontwikkelaar – niet onbelangrijk! – het intergemeentelijk samenwerkingsverband van het Land van Waas, Interwaas en de stad Sint-Niklaas. Niet onbelangrijk, dat ge zeker die eerste partij onthoudt. En een samenwerkingsovereenkomst waarom? En in art. 2 staat het voorwerp van deze samenwerkingsovereenkomst en ik citeer “Het beheersplan, het beeldkwaliteitsplan en het inrichtingsplan moeten opgemaakt worden voor de goedkeuring van het rup. De partijen ...” – dus alle drie, ook de ontwikkelaar – “... streven samen naar de goedkeuring en de inwerkingtreding van het in opmaak zijnde rup lokaal bedrijventerrein Botermelkstraat – Heimolenstraat, waarna de ontwikkelaar het project op basis van dit rup zal ontwikkelen”. Dus dat betekent dat in deze samenwerkingsovereenkomst al staat, dat de ontwikkelaar en de naam genoemd Structa-Plan BVBA het rup zal ontwikkelen. Dat is nu juist exact hetgeen waarvoor men in Boechout is veroordeeld door het arrest van de raad van state. Ik heb hier het arrest van de raad van state bij. Ik ga hier en daar een beetje citeren. “Op 30 juni 2014 sluit Boechout een samenwerkingsovereenkomst met het oog op de opmaak van een rup, hierna de overeenkomst tussen de gemeente en de private ontwikkelaar. Art. 2 ...” – zoals daarjuist geciteerd – “... maakt het helemaal duidelijk”. Maar de Gecoro, de Gecoro in Boechout is niet hetzelfde als de Gecoro in Sint-Niklaas. Want de Gecoro geeft gedeeltelijk de klagers gelijk. Ze zeggen van ja, oké, er kan een probleem zijn. De Gecoro volgt de eerste opmerking. “Er werd ingegaan ...”, zegt de Gecoro – “... op de vraag van een private ontwikkelaar.” – dat gaan we hier in het midden laten – “Hierbij werd gezocht naar een win/win-situatie met de grootste maatschappelijke meerwaarde”. De raad van state verwerpt dit argument volledig. En de raad van state gaat verder en ik kom tot de conclusie, voordat de verzoekers, dus diegene, dus de buurt gezegd had dat dat rup niet mag worden opgemaakt, uitsluitend ter behartiging van bepaalde individuele belangen, maar dat het tegendeel slechts kan worden aangenomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening van het betrokken gebied, zegt de raad van state in zijn uitspraak en ik citeer “Gelet op de bijzondere verbintenis, die de verwerende partij in 2014 is aangegaan en die de inhoud van het bestreden hier betreft, valt niet in te zien hoe zij in 2016 binnen de reguliere planprocedure in alle objectiviteit en zonder vooringenomenheid en zonder verbonden te zijn door deze eerder aangegane overeenkomst de verschillende op het spel staande belangen gelijktijdig heeft kunnen afwegen. Daarom vernietigt de raad van state het besluit van de gemeenteraad ...” – niet schorsen hé, vernietigen – “... van de gemeente Boechout van 26 september, houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Vijverhof”.

Met andere woorden, ik heb hier naar de overeenkomst, die goedgekeurd is samen met de goedkeuring van het voorlopige rup in maart als ik mij niet vergis, 23 maart 2019, op basis daarvan – en het is volledig analoog, het is volledig analoog – hier is het Structa-Plan die op voorhand is aangeduid als ontwikkelaar, daar in Boechout is dus ook op voorhand voor het opmaken, bij het opmaken van het rup een projectontwikkelaar aangeduid. Het is daarom dat wij tijdens de commissie, zowel mijn collega-fractievoorzitter van CD&V als ikzelf hebben aangedrongen bij de schepen van ruimtelijke ordening om dit voorstel van rup, het definitieve rup zagezegd zoals het voorligt, nog eens juridisch te toetsen tegenover het arrest van de raad van state, in de hoop en in de verwachting dat het gezond verstand zou zegevieren en dat dit minstens van de agenda zou verwijderd worden met de bedoeling eventueel nog eens te bekijken. Maar wat ons betreft, is de uitspraak en de argumentatie van de raad van state klaar en duidelijk. En het is het ene of het is het andere. Als u het risico neemt, mijnheer de schepen van ruimtelijke ordening en ik hoop dat wij, dat u gunstig gaat antwoorden op onze vraag voor afvoering, maar als u dat risico wenst te nemen van het niet af te voeren en het te laten stemmen, dan vrees ik dat dit voor de stad duur zal komen te staan, want het zal uiteindelijk ook binnen een termijn van 2 jaar worden vernietigd, dit besluit en het zal spijtig genoeg ook wel wat geld kosten aan de verweerders, die toch een vrij belangrijke juridische procedure bij de raad van state zullen moeten opstarten. Dus doe uzelf een plezier en doe de omnoemenden een plezier, trek het alsnog terug. U mag het nog eens bekijken. U heeft nog tijd tot 18 december om het eventueel aangepast te laten goedkeuren. Maar wat ons betreft – en dat is dan de inhoudelijke discussie – op dit ogenblik, gezien de procedure, gezien de voorgeschiedenis, gezien de samenwerkingsovereenkomst, waarin de ontwikkelaar met naam en toenaam wordt genoemd, denk ik dat ge geen been hebt om op te staan en dat u regelrecht afvaart op een vernietiging bij de raad van state. En dan bent u veel verder van huis. Daarom vragen wij, mevrouw de voorzitter, de afvoering van dit punt, minstens van deze agenda.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan de heer Maes en de heer De Meyer. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb ook op de commissievergadering dit punt aangehaald en wij steunen namens onze fractie ook de vraag om dit punt af te voeren. Dus de website Apache heeft op 1 oktober dat artikel of dat arrest van de raad van state onder de aandacht gebracht onder de titel “raad van state schiet lokale deals met bouwpromotoren af”. Dit ging hier in Boechout over een bouwpromotor. Hier in dit dossier gaat het ook over een promotor, die eigenlijk is aangezocht door Interwaas. Interwaas is aangezocht door de stad om dat rup op te maken. Het is denk ik duidelijk.

Wanneer dus – ik ga niet herhalen wat daarnet is gezegd – wanneer dat inderdaad al die afspraken op voorhand zijn gemaakt, dat je hier moeilijk kan spreken dat alle belangen op gelijke voet zijn behartigd of de belangen van de bewoners en de belangen van de stad en van alle andere betrokken partijen. Ik denk ook dat de kans, dat inderdaad wanneer dat men naar de raad van state stapt, dat dit rup zal worden vernietigd, dat dat groot is. En ik denk dat het verstandig is om dat inderdaad in te trekken. Mocht het inhoudelijk worden behandeld, dan gaan we er nog verder op terugkomen, want ik denk dat er nog wel een aantal zaken te zeggen zijn op vlak van belangenvermenging en dergelijke dingen meer.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik heb graag dat ik eventjes geholpen word. Ik ga de technisch-juridische redenering van onze fractieleider uiteraard niet herhalen. We hebben onze tijd nodig. Maar iedereen, die daarnaar geluisterd heeft op de commissie, weet dat wij ten volle de afvoering van dit punt steunen.

VOORZITTER: Goed. Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik zal even kort zijn als mijnheer De Meyer, voorzitter. Ik denk dat het inderdaad alleen al uit voorzichtigheidsoverwegingen wijs zou zijn om op dit voorstel in te gaan en inderdaad ook de afvoering te stemmen.

VOORZITTER: Schepen De Meester, u heeft het woord.

DE MEESTER: Misschien toch wel eventjes duiden, dat er een serieus verschil is tussen de situatie in Boechout en de situatie hier. De historiek is opgevraagd tijdens de commissie. Die is ook gepubliceerd. En misschien eventjes overlopen. In Boechout – u heeft het zelf gezegd daarnet – is er eerst een samenwerkingsovereenkomst gemaakt en is er daarna heel de procedure voor de opstart van een rup in gang gezet. Dat is natuurlijk een stevig verschil met dit dossier, waar er in 2005 eerst al bij de afbakening van het regionaal stedelijk gebied toen dit bedrijventerrein is aangeduid, waar de opdracht en dat is dan ook eens bevestigd bij het ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De beslissing tot opmaak van het rup is genomen op 12 november 2007 door het toenmalige college en de toenmalige schepen voor ruimtelijke ordening, Marc Heynderickx. Dus op dat moment is de beslissing in het college genomen voor de opmaak van een rup. De opdracht is op 15 juni 2011 toegewezen aan Interwaas. En de eerste brief – en u heeft die opgevraagd, mijnheer Wymeersch – de eerste brief, die Structa-Plan naar de stad gestuurd heeft, die de ontwikkelaar naar de stad gestuurd heeft, is een brief op 23 februari 2017. Dus tot hier de schijn of de schijn te werpen of te creëren dat de gemeente Sint-Niklaas of de stad Sint-Niklaas die zone zou aangeduid hebben om Structa-Plan, om die ontwikkelaar ter wille te zijn.

Ja, ik kan niet in het hoofd kijken van het college van 2005, maar dat lijkt mij, dat lijkt mij een beetje een andere situatie dan in Boechout. Nu, ik heb jullie suggestie uiteraard ernstig genomen van de juridische toets te laten gebeuren. En we hebben het advies opgevraagd van mevrouw Rentmeesters, advocaat. En zij heeft ons juridisch advies bezorgd, waarin dat ze eigenlijk zonder dat wij die redenering of zonder dat ik haar die redenering heb ingefluisterd, want ik heb met haar uiteraard geen contact gehad, onze diensten hebben juridisch advies gevraagd en zij komt eigenlijk tot diezelfde conclusie, dat de situatie hier in Sint-Niklaas toch helemaal anders is dan de situatie in Boechout. Dus ik heb jullie suggestie gevolgd en ik heb de volgende dag gevraagd om een juridisch advies te geven over die situatie en de vergelijking te maken met Boechout. Ik heb die juridische of dat juridisch advies ontvangen, waarin dat heel duidelijk vermeld wordt, dat het ... “Ik meen dan ook dat de huidige situatie toch op een aantal fundamentele zaken verschilt van de zaken in de gemeente Boechout”. En uiteraard schrijft de advocaat – ik had niet anders verwacht – met de nodige voorzichtigheid “al zal het uiteraard wel altijd af te wachten zijn hoe de raad van state de feitelijke context zal betrekken in zijn oordeel”. Dus uiteraard gaat die geen uitspraak doen over wat de raad van state gaat beslissen. Maar haar advies is zeer duidelijk, dat deze situatie ernstig verschilt van de situatie in Boechout.

VOORZITTER: Goed. Schepen Hanssens?

HANSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil daar toch nog wel eventjes reageren op de manier van voorstellen van mijnheer Maes. Als hij zegt, kijk, de stad heeft Interwaas aangesproken en Interwaas heeft Structa-Plan aangesproken. Alsof dat dat een logische cascade is. Ik heb dit dossier opgevolgd ook als lid van de raad van bestuur van Interwaas in de vorige bestuursperiode en als schepen van economie. En ik kan u echt met de hand op het hart zeggen, dat dat twee richtingen zijn hé. Dus inderdaad, de stad heeft aan Interwaas gevraagd om een rup op te maken. Maar omgekeerd was Structa-Plan zo slim genoeg om ons ja, onze intenties te lezen, die inderdaad dus al dateren van 2005-2007 en een optie te nemen op die gronden. Om ons dan voor een fait accompli te zetten door te zeggen van kijk, Interwaas, we lezen dat jullie dat willen ontwikkelen, maar wij hebben nu een optie op al die gronden, wat gaan we doen. En dat is de juiste volgorde van de dingen voor te stellen. En dingen voor te stellen alsof Interwaas Structa-Plan heeft gevraagd. Integendeel, dat is een streep door de rekening van Interwaas geweest op dat moment.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mijnheer Van Der Coelden, mijnheer Maes.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, wat baten kaars en bril als Wout De Meester niet zien wil. En ge kunt natuurlijk ver in de geschiedenis teruggaan hé. En er is inderdaad in illo tempore non suspecto beslist dat er een rup zou moeten komen. Binnen het kader van de ruimtelijke ontwikkeling van heel het gebied. Goed, maar dan komt ge op het punt, dat ge eigenlijk het rup gaat plannen en met het rup gaat starten. En dan komt ge – en dat zijn de stukken die op papier staan hé, dat zijn de stukken die op papier staan – in 2019 sluit ge een samenwerkingsovereenkomst met Structa-Plan, met Interwaas én met de stad. En ik kan er toch ook niet aan doen, want het zijn uw documenten die u heeft opgesteld, u als schepen van ruimtelijke ordening, met als voorwerp het beheersplan, het beeldkwaliteitsplan en het ... (?) -plan op te maken vóór de definitieve goedkeuring van het rup. “De partijen streven samen, samen naar de goedkeuring en de inwerkingtreding van het in opmaak zijnde rup, waarna de ontwikkelaar het project op basis van dit rup zal ontwikkelen”. Dus dat betekent dat in deze overeenkomst staat, dat de ontwikkelaar, vernoemd in de overeenkomst en dat is Structa-Plan BVBA, dat die het rup zal ontwikkelen, terwijl dat het arrest van de raad van state zegt neen, ge kunt maar een ontwikkelaar aanduiden nadat het rup is goedgekeurd. Dat is de werkwijze van het arrest. En als ge dat niet snapt hé en de advocaat heeft natuurlijk gelijk hé. Moest ik advocaat zijn, ik gaf u hetzelfde advies “Ik denk dat ge gelijk hebt, mijnheer de schepen, maar wat de raad van state gaat beslissen, daar kan ik niet op antwoorden hé”. Dat is dus de uitleg van de advocaat. Moest ik advocaat zijn, ik zei het ook. Ik heb altijd gelijk. Mijnheer de schepen, ik dring er nog eens op aan, want er zijn twee verschillende dingen hé. En dat moet ge eens gaan beseffen. Ofwel houdt ge u aan het louter administratieve en de regeltjes. Ofwel hebt ge het lef en hier zit ge dan nog gedekt door een duidelijk arrest van de raad van state, ofwel hebt ge het lef om een politiek statement te zeggen neen, dat kan niet. Maar dat doet u niet. U steekt u weg achter een vrijblijvend juridisch advies van een advocaat, die zijn vingers niet wil verbranden hé. Dat hebt ge zelf gezegd hé. Moet ik het ... Hebt ge zelf het arrest gelezen, mijnheer de schepen? Nee, nee, hebt ge zelf het arrest gelezen? Mijnheer de schepen, hebt ge het arrest gelezen? Ja of neen, is dat nu zo moeilijk?

DE MEESTER: Ik heb de samenvatting gelezen ...

WYMEERSCH: Nee, nee, hebt ge het arrest gelezen?

DE MEESTER: Hebt ge het juridisch advies gekregen, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Hebt ge het arrest gelezen, mijnheer de schepen?

DE MEESTER: Maar allé!

VOORZITTER: Ik denk dat dit niet veel zoden aan de dijk zet op deze manier. Ja, ik geef eerst het woord aan mijnheer ...

WYMEERSCH: Als ge na een jaar nog uw dossiers niet kent, dan begint het te stinken hé, vriend. Seffens komt er nog zo eentje hé.

VOORZITTER: Ja, ik geef eerst het woord aan mijnheer Van Der Coelden en dan aan mijnheer Maes. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: In alle rust, voorzitter, ik begrijp twee dingen niet. Allé, ik begrijp ten eerste niet hoe Interwaas – wat toch een organisatie is, die ik redelijk hoog inschat – niet dat verschil heeft kunnen maken of niet de nuance heeft kunnen maken, dat je niet aan de ene kant de ambitie kunt hebben om een terrein te ontwikkelen en aan de andere kant gaat optreden in opdracht van de stad als opsteller, als opmaker, als studiebureau voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Allé, dat ge dan langs de twee kant van de barrière actief zijt en dat je als je een rup maakt, dat ge afstand moet kunnen nemen van particuliere belangen, ook al zijn daar gesprekken gevoerd, contacten geweest en nog wat, dat geldt zowel voor de stad als voor een organisatie als Interwaas. Als ge een plan begint op te maken, dan neem je afstand en dan doe je dat in het algemeen belang en zo ver mogelijk verwijderd van particuliere belangen. Dus ik begrijp dat niet van Interwaas. Ik begrijp het in feite nog veel minder als dat zou kloppen – en waarom zou ik eraan twijfelen – dat er in 2019, op het moment dat het rup nog in openbaar onderzoek moest gaan, dat er een overeenkomst gemaakt wordt door Interwaas, door de stad alstublieft en door een ontwikkelaar over de ontwikkeling van dit terrein, allé, dat begrijp ik dan ook niet. En dan zijt ge in datzelfde bedje ziek, nl. dat ge geen onderscheid kunt maken tussen de rol, die ge moet spelen als stad als dienaar van het algemeen belang en de rol, die ge hier waarschijnlijk meent te moeten spelen voor ja, de goeie ontwikkeling van de economie of van het terrein of nog wat. En wat het juridisch advies betreft, allé, ik schat het advocatenbureau waar men beroep op gedaan heeft, schat ik heel hoog in. Ik kan mij niet voorstellen, want de schepen zegt natuurlijk - allé, we hebben het advies niet gezien, maar bon, achter wat we hier vandaag over het zwembad gehoord hebben, maak ik mij ook niet veel illusies dat we het ooit zullen zien – hij heeft natuurlijk gezegd de advocaat maakt ons erop attent of analyseert dat de case in Sint-Niklaas op een aantal punten verschilt van Boechout. Dat zal wel. Maar het zou mij vooral benieuwen wat die advocaat te schrijven heeft over de punten, die ik daarnet aanhaal, nl. de verwevenheid enerzijds van Interwaas als ontwikkelaar en als medeontwerper van het rup, anderzijds van de stad die dan blijkbaar nog voordat het rup goedgekeurd is of in openbaar onderzoek moet gaan, al een overeenkomst maakt met een mogelijke ontwikkelaar. Het zou mij zeer interesseren wat de advocaat daarover te vertellen heeft.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga hier even kort de eerste zinnen lezen uit dat artikel van Apache en dat is volgens mij ook de essentie “Volgens het hoogste administratief rechtscollege kunnen lokale besturen na het sluiten van een voorakkoord achteraf niet meer onpartijdig oordelen over een rup”. Wel, in welke volgorde dat wie wie heeft gecontacteerd, is niet belangrijk. Er is daarnet duidelijk ook geciteerd en aangegeven, dat er zo’n voorakkoord bestaat. Een voorakkoord tussen de stad, Interwaas en een projectontwikkelaar. Wel, dit arrest van de raad van state is net dat punt, dat zij eigenlijk aanklagen en waarop dat zij dat arrest, dat rup van Boechout hebben vernietigd. Dat is héél vergelijkbaar met wat er hier gebeurt en alle andere punten, die zullen wel verschillen, want het gaat daar over een bouwfirma, enz..., enz... Maar dat is een belangrijk gelijkenispunt. En ik denk dat u toch wel goed moet nadenken over het feit of u toch niet dat punt terugtrekt en later zou behandelen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik heb een voorstel, mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen, als u mij toestaat. Ik blijf voorstellen van dit punt van de agenda af te voeren. Maar ik ben bereid, na lezing van het juridisch advies, dat u overmaakt aan alle fracties, van dit punt terug geagendeerd te zien, indien u tot de vaststelling komt dat het kan geagendeerd worden op de raadzitting van november. Gezien dat u toch nog wettelijk de tijd heeft tot 18 december als ik mij niet vergis om dit rup te doen goedkeuren. Ik maak mij sterk, maar dat is dan hé, dat na lezing van het juridisch advies en ik raad ook alle raadsleden hier in de zaal aan om ook het arrest van de raad van state eens te lezen, want ik vraag mij af wie in deze zaal het arrest van de raad van state gelezen heeft. Dat zullen er ook geen 75 % van de aanwezigen zijn. Maar soit, tot daaraan toe. Geef ons de mogelijkheid en geef heel de raad de mogelijkheid om zowel het arrest te lezen als het juridisch advies. Trek het terug, bekijk het. Wij zullen het ook bekijken. En indien mogelijk en indien nodig, kan u nog altijd op de raadzitting van de 4e vrijdag van november dit terug aan de raad zetten. Maar ik kan u niet garanderen, dat wij dan dat rup gaan goedkeuren hé. Want dan is er nog de inhoudelijke discussie hé. Maar dat is een voorstel, wat ik doe, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Ja. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Kort, voorzitter. Boechout is uiteraard een ander dossier. Maar iedereen voelt toch wel aan, denk ik, dat het uitermate onvoorzichtig en onzorgvuldig zou zijn om dat punt vanavond goed te keuren. Ik geef de raad om dat terug te trekken. Breng het terug in november of december. En ga ondertussen opnieuw in overleg met de buurt en zorg ervoor, dat ge Interwaas hier zeker ook bij betreft.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mevrouw Geerts nog?

GEERTS: Ja, ik denk dat wij namens onze fractie daarbij kunnen aansluiten. De tijd is er. Het geeft ons ook de mogelijkheid om documenten eens grondig na te lezen. Want de schepen verwijst naar een aantal documenten, die we niet gezien hebben. Dus er zijn eigenlijk geen redenen om dit inderdaad niet volgende maand terug aan de agenda te zetten. En dan kunnen we ook beter gedocumenteerd de discussie aanvangen.

VOORZITTER: Schepen? Ja, schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik kan alleen maar herhalen, dat op vraag van de commissie er een juridisch advies gevraagd is. Dat dat juridisch advies zeer duidelijk is. Ik wil ook nog eens herhalen, dat die samenwerkingsovereenkomst hier in de raad ... (overschakelen naar bandopname 4) ... heeft voorgelegen hé. Dus het is niet zo, dat die ergens in de ene of andere schimmige achterkamer bedisseld is. Die heeft hier in de raad voorgelegen de vorige keer dat we dit dossier besproken hebben bij de voorlopige vaststelling. Dus ...

WYMEERSCH: Maar toen was dit arrest er nog niet hé, schepen.

DE MEESTER: Nee, nee, dat klopt, dat klopt. Maar het juridisch advies is ook gekomen na het arrest, dat heel duidelijk aangeeft, de situatie is duidelijk anders, de intenties zijn duidelijk anders, de engagementen die in Boechout in de samenwerkingsovereenkomst gesloten zijn, zijn duidelijk anders. Dus allé, het juridisch advies is daar zeer duidelijk op. En ik heb dat ook opgevraagd naar aanleiding van de bemerkingen in de commissie.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, dus ik herhaal mijn voorstel.

VOORZITTER: Ja, maar mag ik even ...

WYMEERSCH: Ik herhaal mijn voorstel en ik suggereer als de meerderheid dat nodig vindt, dat ik eventjes 5 minuten schors en dat de meerderheid kan overleggen of dat de fracties kunnen overleggen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik geef het woord ...

WYMEERSCH: Ik wil het niet op de spits drijven. Ik geef dus een tussenvoorstel.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: U heeft de kans om het goedgekeurd te krijgen tot 18 december. Zijt nu eens redelijk. Geef ons de kans om het juridisch advies te bekijken, overleg nog eens met de buurt, bekijk nog eens met uw achterban met het arrest van de raad van state voor ogen ...

VOORZITTER: Ja, dat is, het is duidelijk wat u gevraagd hebt. De burgemeester wil hier nog eens op antwoorden.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik denk dat zowel schepen De Meester als schepen Hanssens de historiek van dit dossier heel goed hebben geschetst. Die al teruggaat tot 2005.

De hele voorbereiding van dit rup. Dat is één. Ik denk dat het ook duidelijk moet zijn, dat de historiek aantoont, dat de context tussen Sint-Niklaas en Boechout fundamenteel verschillend is. Twee, er is in de commissie gevraagd om juridisch advies in te winnen. Dat is gebeurd. Schepen De Meester heeft de inhoud van dit advies meegedeeld. Een aantal collega's zeggen ja, dit lijkt een lachertje. Het zijn niet de woorden, maar dit komt erop neer. Maar goed, als men dit niet wil aanvaarden, ja, dan zit men in een andere manier van de zaken te benaderen. Wel, ik zie niet in wat een maand bedenktijd over de juridische degelijkheid van het voorliggende voorstel zou wijzigen. Dus ik zou aan de meerderheid willen vragen om het punt aan de agenda te houden en niet in te gaan op de vraag tot afvoering.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Het is meegedeeld door de schepen.

GEERTS: Mevrouw de voorzitter?

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Dat is niet ernstig hé, voorzitter. Als de meerderheid ...

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden, het woord is gevraagd ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

GEERTS: Ja, ik heb het woord ...

VOORZITTER: Het woord is gevraagd ...

GEERTS: Mevrouw de voorzitter, nu richt ik mij echt tot u. U hebt hier in de gemeenteraad een heel moeilijke start gemaakt. En ja, iedereen moet wat wennen aan zijn rol. Maar u zit hier om iedereen van ons ter wille te zijn. Om te kijken, dat de regels gerespecteerd worden. Nu vind ik dat iedereen hier meer dan redelijk is. Wij vragen gewoon één maand uitstel. En, burgemeester, u zegt er is juridisch advies gevraagd, maar we hebben dat niet gezien hé. We hebben dat niet gezien. Dus wij moeten dat allemaal maar gratis aannemen. Ah nee, dat vind ik niet ernstig. Mevrouw de voorzitter, als ge nu echt uw rol wilt opnemen, dan geeft u ons die maand uitstel.

VOORZITTER: De raad ...

DE MEYER: Is er overleg geweest met Interwaas over het juridisch advies?

VOORZITTER: Euh ...

DE MEYER: Is er overleg geweest met Interwaas over het juridisch advies?

VOORZITTER: Goed, ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, een kwartier schorsing, dan kunt u overleggen.

BURGEMEESTER: We moeten niet overleggen.

VOORZITTER: Jullie vragen de schorsing?

VAN DER COELDEN: Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel stemt u in met het voorstel tot afvoering. Oké, dan lezen we dat advies wel thuis. Ofwel drijft u door en wenst u hier een beslissing te nemen vanavond op basis van een juridisch advies, waar wij geen kennis van hebben. Maar dan moet ge die schorsing gebruiken om ons dat advies te geven, zodanig dat we ten minste met kennis van zaken weten wat er ... Dan doen we een half uur schorsing hé, Jos, desnoods.

VOORZITTER: Jullie vragen de schorsing?

GEERTS: Nee, wij vragen de documenten.

VOORZITTER: Jullie vragen de schorsing en de documenten, ja. Daar kan ik wel akkoord mee gaan, ja, absoluut.

WYMEERSCH: En ge moet ons de tijd geven om ze te bekijken hé.

VOORZITTER: Oké, wij schorsen ...

WYMEERSCH: Voorzitter, voorzitter, is het nodig dat wij het arrest van de raad van state aan de schepen overhandigen? Dan kan hij het lezen hé.

VOORZITTER: Dat denk ik niet, dat denk ik niet. Goed, ik stel voor dat we 20 minuten schorsen, ja. En de documenten zullen jullie ter hand gesteld worden.

SCHORSING

WYMEERSCH: Indien de meerderheid zelf geen mededeling heeft, zou ik graag het woord krijgen, mevrouw de voorzitter. Neen dus, goed. Ik heb dat juridisch advies, dat door een uitmuntend jurist is opgesteld, want ge kunt er eigenlijk met veel kanten uit hé. Maar ik ga toch twee passages voorlezen voor diegenen die het niet gelezen hebben, want die zullen er wel zijn en voor de toehoorders in de zaal. Ik citeer “Wanneer er private belangen betrokken zijn bij de opmaak van een rup ...” – dus het is de advocaat van de stad die spreekt hé – “... is het altijd een delicate evenwichtsoefening om uit te maken of het rup wel nog wordt opgemaakt in het algemeen belang, hetgeen een vereiste is. Bijkomend bestaat het risico dat wanneer er een overeenkomst voorligt met een bestuur het bestuur hierdoor zodanig gebonden is, dat zij eigenlijk geen beoordelingsvrijheid meer heeft en dat ze op voorhand al beslist heeft zonder nog een belangenafweging te kunnen doen binnen de planningsprocedure. Mijns inziens ...” – zegt de advocate – “... betekent dit echter niet dat van zodra er een samenwerkingsovereenkomst is, er bijna automatisch een probleem zou zijn, omdat er geen behartiging van het algemeen belang meer zou zijn of omdat het bestuur niet meer objectief de verschillende belangen zou kunnen afwegen”.

En nu komt het “Dit zal toch steeds een feitenkwestie zijn, die geval per geval zal moeten beoordeeld worden. Dit maakt uiteraard ook dat het zeer moeilijk op voorhand in te schatten is hoe de raad van state een concreet dossier zal beoordelen”. Laatste alinea “Ik meen dan ook ...” – conclusie van de raadvrouw – “... dat de huidige situatie toch op een aantal fundamentele zaken verschilt van de zaak van de gemeente Boechout, al zal het uiteraard wel altijd af te wachten zijn hoe de raad van state de feitelijke context zal betrekken in zijn oordeel. Een risico is op dit punt zeker niet uit te sluiten”. Dat wat betreft het juridisch advies. Dus dat betekent, leden van het college, leden van de meerderheid, nu staat ge daar hé. Gaan we springen of gaan we niet springen hé. Want als ge springt, kunt ge verdrinken als ge niet kunt zwemmen. En anders, ja, moet ge niet springen hé. Zo simpel is het. Het is daarom een suggestie van in het begin van de raad, bezin eer ge begint en jaag uw eigen niet op kosten, doe uw eigen geen oneer aan, jaag de buurt niet op kosten, want ... Waar nergens sprake van is, mevrouw de voorzitter, in dit advies is daar waar de twee dossiers wel duidelijke gelijkenissen hebben. Dat staat nergens vermeld of ik moet er diagonaal overgelezen hebben. Nergens wordt er verwezen naar het feit, dat beide dossiers al over een private ontwikkelaar beschikken op het ogenblik dat het rup nog moet worden gestemd. En dat is de essentie van de rechtspraak van de raad van state. Die hebben zich alleen gebaseerd op het feit van er was al een private partner, dus het kan niet meer, objectief zijn. En in de beide dossiers, Boechout en Sint-Niklaas, is er dus in de feiten een private partner. Dus ik raad u aan om toch nog eens te bezinnen. Ge hebt nog tijd. Trouwens, om alle misverstanden te vermijden, zou ik er toch op aandringen, mevrouw de voorzitter, dat de schepen een andere raadvrouw opzoekt. Want ik meen te weten, dat zij ook de raadvrouw is of het advocatenkantoor ook de raadsman zijn van de private ontwikkelaar in dit dossier.

VOORZITTER: Ik geef nog eerst het woord aan mijnheer De Meyer en daarna aan de heer Van Der Coelden. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Dat laatste wat hier gezegd wordt, ga ik uiteraard niet beweren, want mocht dit het geval zijn, dan is dat een zware deontologische fout met heel wat consequenties voor het bureau. Dus ik ga die woorden niet in mijn mond nemen. Vroeger was er in het onderwijs een vak begrijpend lezen. Ik heb geprobeerd dat te doen. En ik ga mij beperken tot de conclusie van de tekst, die mijnheer Wymeersch daar ook gelezen heeft. Ik meen dan ook, dat de huidige situatie toch op een aantal punten fundamenteel verschilt van de zaak Boechout. Dat heeft iedereen in de raad hier gezegd, dus dat is niets nieuw. “Al zal het uiteraard wel altijd af te wachten zijn hoe de raad van state de feitelijke context zal betrekken in zijn oordeel, een risico is op dit punt dan ook nooit uit te sluiten”.

Collega's van de meerderheid, als ge dit leest deze conclusie, hebt ge dan niet het gevoel dat ge iets meer zorgvuldig moet zijn en dit punt moet uitstellen? Of wil je inderdaad een zeer groot risico lopen, dat na een procedure de zaak vernietigd wordt? Ik dring nogmaals aan om dit dossier één of twee maand uit te stellen en tijd te nemen voor verder overleg.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mijnheer Van Der Coelden. En daarna mijnheer Maes.

VAN DER COELDEN: Ja, kort, voorzitter. Als dat inderdaad klopt, hetgeen dat mijnheer Wymeersch daar zegt, nl. dat de advocaat die hier geraadpleegd is, ook de advocaat is van de projectontwikkelaar of het kantoor – ja, de advocaat is deel van het kantoor natuurlijk, is vennoot – allé, dat zou mij verwonderen eerlijk gezegd van dat kantoor, die toch ervaring hebben met dat soort dingen en die wel weten wat hun deontologie is. Maar als dat het geval is, ja, dan lijkt mij dat inderdaad wel een zeer zware deontologische fout, die men daar begaat. Allé, twee, ben ik blij dat we dit juridisch advies gezien hebben, want eerlijk gezegd de lezing, die schepen De Meester daarvan gegeven heeft in zijn betoog, die was toch wel zeer selectief zich beperkend tot de vaststelling, die de advocaat gedaan heeft, dat het dossier van Boechout toch wel op een aantal punten inderdaad – en daar hadden we zelfs het advies niet voor nodig – verschilt van dat van Sint-Niklaas. Nu, de passages – en ik ga dat niet herhalen – die hier voorgelezen zijn, zowel door Frans Wymeersch als Jos De Meyer bewijzen dat er toch nog wel een aantal andere dingen in het juridisch advies staan en daar wil ik dan mee afsluiten en mij aansluiten tegelijk bij Jos De Meyer. Dit is inderdaad niet wit of niet zwart. En dit is de keuze tussen springen of niet springen. Maar dat ge hier een advocaat hebt, die duidelijk zelf twijfelt aan de ja, juridische robuustheid van het rup en van de slaagkansen bij een eventuele procedure voor de raad van state, dat is wel duidelijk. Dus de verantwoordelijkheid ligt denk ik vanavond bij de meerderheid of ze hier verder willen gaan of niet. Wij blijven de afvoering steunen. We denken dat dat verstandiger is, dat ge daar beter uw tijd over pakt om hier nog eens goed over na te denken. Wil u doordrijven, ja, dan is het natuurlijk uw verantwoordelijkheid wat er in het vervolg met dat dossier gaat gebeuren.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga niet meer herhalen wat daarnet is gezegd, maar ik denk ook inderdaad, ten eerste inhoudelijk, de lezing die er is gegeven van het advies was nogal eenzijdig. En er zal geen enkele advocaat zeggen van de raad van state zal zeker dit of de raad van state zal zeker dat. Zij gaan altijd die beide afwegingen maken.

Maar als de advocaat zegt op het einde “een risico is op dit punt dan ook nooit uit te sluiten”, dan denk ik dat het belangrijk is, dat de stad dat risico niet zou nemen. Punt 2 – en ik denk dat ook dat een reden is om het punt af te voeren – als wij daarnet vernemen van de mensen, de betrokken mensen uit de buurt, dat zij oog in oog hebben gezeten met de advocaten van het kantoor van Truyens als vertegenwoordiger van Structa-Plan, wel, dan is hier een probleem voor de stad. Dan is hier een probleem voor het advocatenkantoor en dan is dat mijns inziens ook een reden om dit punt af te voeren en dat eerst verder te onderzoeken of dat inderdaad klopt. En ten derde wil ik toch ook zeggen wat schepen Hanssens daarnet heeft gezegd over het feit, dat de stad voor een fait accompli is gesteld door het feit dat Structa-Plan een groot deel van de gronden heeft verworven, wel, volgens mij is dat ook een argument om te zeggen kijk, als je zodanig met de strop om de hals wordt gesteld door de stad, wel, dan kan je daar niet in verder gaan. Je moet met, ja, ongebonden handen in zo’n dossier kunnen optreden. Als hier vandaag gezegd wordt “de stad heeft eigenlijk, is eigenlijk niet vrij”, dan is dat eigenlijk ook een argument dat in de lijn gaat van wat er in het arrest van de raad van state staat. Dus ik zou zeggen, die drie elementen samen zijn voldoende reden denk ik om dit punt af te voeren vandaag.

BURGEMEESTER: Ja, goed. Collega’s, we hebben allemaal denk ik de voorbije 20 minuten de gelegenheid gehad om het volledige advies door te nemen en onze mening daarover te vormen. Ik vind in het advies zelf geen elementen, die ons ertoe zouden nopen om het punt af te voeren. Ik denk ook dat in het advies van Mr. Rentmeesters een aantal fundamentele verschillen worden aangegeven, wanneer zij de vergelijking maakt tussen de situatie in Sint-Niklaas en in Boechout. Onder andere dat dus in Boechout de kosten voor het opmaken van het rup betaald worden door de ontwikkelaar, door de private ontwikkelaar. Diens brood men eet, diens woord men spreekt. Twee, dus dat er een engagement was in Boechout om het bestaande park in functie van wonen in te richten, terwijl bij ons in ons structuurplan er al sprake was dus van de toekomstige bestemming van die zone. En drie, dus dat er ook – en dat is ook een fundamenteel verschil en een groot verschil – dat er een sanctiemechanisme is, wanneer de gemeente er niet in zou slagen, dus dit rup tot een goed einde te brengen, dat de gemeente daarvoor financieel zou gestraft worden met het betalen van een som aan de private ontwikkelaar. Ik vind dus geen elementen wat dit betreft om te twijfelen aan de fundamentele verschillen tussen Sint-Niklaas en Boechout.

Er is evenwel in de tussenkomst van de raadsleden van de oppositie één nieuw element naar voor gekomen, nl. de mogelijke – want dat is een element dat ons niet bekend was – de mogelijke belangenvermenging in hoofde van de betrokken raadsman als lid van een advocatenbureau dat ook de belangen behartigt dus van één van de private partners. Wij willen dit onderzoeken. Wij willen dit onderzoeken en om die reden zijn wij akkoord vanuit het college en vragen wij aan de raad om het punt van de agenda af te voeren, zodanig dat wij duidelijkheid hebben over deze aangelegenheid. Ten gronde rond de waarde van het juridisch advies wil ik mij aansluiten bij hetgeen raadslid Jef Maes zegt van ja, een advocaat zal nooit zwart/wit zeggen van het zal aangenomen worden door de raad van state ja dan neen. Het zijn altijd de feitenkwesities en de verschillen zitten dikwijls in de nuances. We hebben rond andere belangrijke procedures in ruimtelijke ordening en stedenbouw ook al in het verleden procedures gehad met de raad van state. Dus ik moet denk ik niet verwijzen naar wat wij hier vorige maand hebben beslist. Maar dat zal een jurist nooit zeggen en dat mag men juristen ook niet ten kwade duiden hé. Er zitten hier nog naast mezelf nog juristen in de raad. Dat mag men nooit, mijnheer Wymeersch, juristen ten kwade duiden. Dus op grond van dit nieuwe element stellen wij aan de raad toch voor om het punt van de agenda af te voeren.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ter afronding, mevrouw de voorzitter. Ik dank de burgemeester voor zijn conclusie en zijn toezegging. Ik wil toch van de gelegenheid gebruik maken om het college de suggestie te doen om bijkomend juridisch advies bij een ander advocatenbureau in te winnen, omdat – en ik blijf daarbij – op één fundamentele zaak en dan juist de fundamentele zaak waarop de raad van state zich heeft gebaseerd, het advocatenbureau geen uitspraak doet, nl. – en daar gaat het in wezen om – is er op het ogenblik dat het rup wordt gestemd al een private partner ja dan neen. In beide gevallen was het ja en op die gronden en enkel en alleen op die grond is het arrest, heeft het arrest de vernietiging uitgesproken. En op die gelijkenis komt dus het advocatenbureau hier niet terug. Dus ik zou de suggestie geven, u heeft 4 weken de tijd. Als dit komt binnen de week moet een bijkomend juridisch advies zeker mogelijk zijn.

BURGEMEESTER: Goed, we zullen dat voorleggen, maar u weet dus dat de historiek der dingen in Boechout en Sint-Niklaas wel verschillend is.

WYMEERSCH: Ja, maar het gaat hem over de grond van de zaak. Was er de projectontwikkelaar aangeduid bij het stemmen van het rup ja dan neen.

VOORZITTER: Goed. Ik denk ...

DE MEYER: Ik beperk mij tot één suggestie, voorzitter. Als ge toch het punt uitstelt, wat uiteraard getuigt van wijsheid, maak van die tijd ook gebruik om nog eens in overleg te gaan met de buurt.

VOORZITTER: Goed. Dan stemmen we over de afvoering. Wie stemt voor de afvoering? En dat is eenparig. Punt 19, urbanisatie, stadsbestuur, Hondsneststraat, uitvoeren van verbeteringswerken, zaak van de wegen, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Commissie. Ja, ik kon nog korter zijn.

VOORZITTER: Goed. Zijn er nog vragen? Kunnen we dan stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 20, urbanisatie, stadsbestuur, Hoogkamerstraat/Houten Schoen, uitvoeren van wegen- en rioleringswerken, zaak van de wegen, goedkeuring.

HANSSENS: Ik zou zeggen eindelijk.

VOORZITTER: Eindelijk. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, welzijn, verlengen samenwerkingsovereenkomst met Centrum Geestelijke Gezondheidszorg Waas en Dender in het kader van het verhogen van de toegankelijkheid van de geestelijke gezondheidszorg, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Waren hier nog opmerkingen of vragen over? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 22, welzijn, verlengen samenwerkingsovereenkomst met Rode Kruis Vlaanderen, afdeling Sint-Niklaas betreffende het groepsvervoer van perszonen met een beperking, goedkeuring. Waren daar vragen over? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 23, samenwerkingsovereenkomst stedelijk basisonderwijs en een centrum voor leerlingenbegeleiding, procedure, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Henne.

HENNE: Ja, dat is besproken en toegelicht geweest in de commissie.

VOORZITTER: Is dat goed om te stemmen? Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 24, welzijn, verlengen samenwerkingsovereenkomst met Vormingplus Waas-en-Dender vzw betreffende Babelonië, goedkeuring. Zijn daar vragen over? Ik geef het woord aan schepen ... euh, aan mevrouw Luyckx.

LUYCKX: Dank u wel voor mijn promotie. Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het was gewoon om onze houding, onze stemhouding toe te lichten voor de voorliggende punten 24 tot en met 27. De Vlaams Belangfractie gaat zich hiervoor onthouden, omwille van de reden dat wij zowel nationaal als op Vlaams niveau alsook op het niveau van steden en gemeenten onze partij een andere visie heeft op vluchtelingen en migratie. En wij gaan daar consequent in zijn.

VOORZITTER: Zijn er verder nog tussenkomsten? Dan stel ik voor dat we stemmen als er geen tussenkomsten meer zijn voor de verlenging van de samenwerkingsovereenkomst vzw Babelonië. Wie stemt voor? En dat is de gemeenteraad behalve de fractie van het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Ja. Is dat dezelfde stemming voor 25, 26 en 27 dan? Oké, zelfde stemming. Dus de voltallige meerderheid, behalve onthouding Vlaams Belang. Punt 28, ... Ah ja, dat is ... Dan zijn we eerst aan de toegevoegde punten, want dat was een punt voor de geheime zitting. En we gaan punt 1 en 4, die interpellaties na elkaar nemen en we beginnen met de interpellatie van raadslid Jos De Meyer, bestek voor de overheidsopdracht voor het aanstellen trajectbegeleider toekomstvisie de Salons. Onmiddellijk gevolgd door de interpellatie van raadslid Ilse Bats. Mijnheer De Meyer, u heeft het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, het is niet mijn gewoonte om toegevoegde punten op de agenda te zetten. Dus er moet toch wel een punt geweest zijn, dat mij bijzonder irriteerde, laat het mij op die vriendelijke manier uitdrukken. Ik vraag al geruime tijd om minder externe bureaus aan te stellen. Nu wordt er opnieuw een bureau aangesteld om enerzijds het herbestemmingsproces van de salons van schone kunsten in de Stationsstraat uit te klaren en anderzijds om via trajectbegeleiding te zoeken naar één of meerdere exploitanten. Het schepencollege heeft in haar zitting van 11 juni 2019 hiervoor een bedrag voorzien van 30.250 euro. Het college heeft in haar zitting van 2 september 2019 de opdracht toegewezen voor 48.400 euro. En dan lees ik eventjes de argumentatie. Er werd één offerte ontvangen en dan de naam van de firma. Het team overheidsopdrachten stelde op 7 augustus 2019 het verslag van nazicht van de offertes op. Het college moest de raming verhogen, aangezien deze stevig overschreden is. Het college moest de raming verhogen, aangezien deze stevig overschreden is. Aan de basis hiervan ligt een misverstand over de uitgebreide scoop, waardoor bij de agendering van de wijze van gunning, de raming is teruggeschroefd van 50.000 euro naar 30.250 euro. De firma's hebben echter het bestek ontvangen, gericht op een budget van 50.000 euro. Goed, dan kijk ik eventjes naar het verslag van nazicht van offertes. En daar lees ik bij het betrokken bedrijf, luister nu goed "Dit bedrag overschrijdt de raming". En daarnet werd er gezegd, dat zij een bestek ontvangen hadden met een budget van 50.000 euro. Maar in het verslag van nazicht lees ik "Dit bedrag overschrijdt de raming". Bovendien heb ik het bestek ook opgevraagd en op blz. 14 van het bestek dat ik heb opgevraagd "het maximumbudget bedraagt 30.250 euro, inclusief btw". Dat is het bestek dat ik gekregen heb. Ofwel ben ik bijzonder slecht geïnformeerd, maar ik lees toch ook in het verslag van nazicht "dit bedrag overschrijdt de raming". Alhoewel het college iets anders zegt, nl. dat er ergens een vergissing gebeurd is. Maar deze twee documenten, collega's, zijn voor mij toch wel bijzonder duidelijk.

Wat mij ook verrast, dat is er is maar één bedrijf dat gereageerd heeft op. Dan is uiteraard het meest kans dat het aan dit bedrijf toegewezen wordt, tenzij dat men natuurlijk stelt – en dat zou mijns inziens logisch geweest zijn – er is een dermate overschrijding, dat we het niet toewijzen. Maar als ik naar het verslag van de beoordeling kijk, krijgt dit bedrijf overal het maximum van het aantal punten, het maximum. Zelfs, zelfs voor wat betreft de prijs krijgen ze het maximum van het aantal punten, alhoewel er duidelijk staat “dit bedrag overschrijdt de raming, maar is realistisch ten opzichte van het gevraagde”. Gevolgd door “opgelet, bijkomende communicatie moet bijbetaald worden”. Indien meer dan één exploitant, bijkomende kosten. Indien meer dan één exploitant, ook dus bijkomende kosten. En de erfgoeddeskundige is een geraamde ... (?). Bij extra ook bijbetalen. Ook het maximum der punten. Met andere woorden, ge zijt vertrokken van 30.250 euro. Ge gaat naar 48.400 euro, met een redenering die ik echt niet kan volgen, tenzij dat men mij verkeerde documenten bezorgd heeft, zoals men ook aan de bedrijven verkeerde documenten bezorgd heeft. Maar ik kan er eerlijk gezegd niet aan uit. Mijns inziens zou het beter zijn, dat het stadsbestuur eerst zelf haar toekomstvisie hoe de salons zouden ontwikkelen en uitklaren en dit in samenspraak met alle stadsdiensten. En ik weet ook, binnen onze stadsdiensten zijn hierover verschillende meningen. Men mag daarnaast niet vergeten, dat het Huis van de Sint hier is gehuisvest. Dus de samenspraak met het Sint-Nicolaasgenootschap is noodzakelijk. En ik hoop ook, indien men daar horeca wenst te vestigen, dat voorafgaandelijke samenspraak én overleg met de buurt gebeurt. Denk aan vroegere dossiers. Dus doe dit alstublieft vooraf als inspraak voor u zo belangrijk is. Een eventuele verhuur of een andere formule – en het kunnen vele formules zijn – om een deel of het volledige gebouw te verhuren of in erfpacht te geven of welke constructie ook, ik denk dat er toch ambtenaren zijn, die mans of vrouw genoeg zijn om een dergelijk contract uit te werken. Ik betreur dat er eigenlijk onvoldoende vertrouwen is in de eigen ambtenaren om ietwat complexere opdrachten aan hen toe te vertrouwen. Er zijn toch voldoende deskundige en gemotiveerde ambtenaren om deze ietwat complexere opdracht tot een goed einde te brengen. Dit zou bovendien efficiënter en goedkoper zijn. Zet alle betrokken diensten samen, ... (overschakelen naar bandopname 5) ... nodig daarbij de deskundige ambtenaren van de diensten uit, uiteraard ook het Sint-Nicolaasgenootschap en doe dit onder leiding van de schepen van cultuur en de schepen van economie, jeugd en participatie en ontwikkel een visie. Want anders zegt ge eigenlijk als schepen “dat overleg met onze eigen diensten, sorry, maar dat kunnen we niet; daar hebben we een extern bureau voor nodig”. Want dat extern bureau zal voor het ontwikkelen van die visie ook beroep moeten doen op die ambtenaren en kent veel minder de gevoeligheden, die hopelijk jullie en wij allemaal wel kennen.

Ik vind dit een slechte manier van werken. Voor de zoveelste keer een extern bureau aanstellen voor een opdracht, die veel beter, veel beter zou kunnen ingevuld worden door onze eigen diensten. Maar ik weet natuurlijk ook, ze hebben verschillende opvattingen. Hier is overleg nodig. En het college zal een beetje zijn nek moeten uitsteken om uiteindelijk na het overleg te beslissen. En dan lijkt het makkelijker om te zeggen het extern bureau heeft beslist. Maar het prijskaartje is bijna – en het zal het misschien overschrijden – meer dan 50.000 euro. Sorry, maar dit vind ik een slechte manier van werken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan mevrouw Bats.

BATS: Voorzitter, schepen, wij sluiten ons aan bij de bekommernissen van mijnheer De Meyer. En één jaar na de verkiezingen herhaal ik dus graag mijn bezorgdheden van april nog een keer in de commissie cultuur toen omtrent de salons. Zeker nu er opnieuw argumenten tot ongerustheid zijn. Via de cultuurraad en de avond van economie, waar we jammer genoeg niet konden bij zijn, horen we dat een studiebureau is aangesteld om de bestemmingsmogelijkheden van de salons te onderzoeken. Ik dacht niet dat ik het ooit tegen u zou zeggen, schepen Baeyens, maar ik vind het best gênant. Het zomaar horen zeggen elders, zonder dat het eerst eens op de commissie komt, jammer. De gemeenteraad hoort het dus alweer als laatste, dan nog via via. Er was deze maand ook geen commissie cultuur, dus geen mogelijkheid om hierover informatie te krijgen of vragen te stellen. De vraagstelling naar het bureau toe is ook alweer gebeurd zonder enige vorm van inspraak. Een gemiste kans. We weten ook niet zo goed wat de vraagstelling is. En dus alweer een interpellatie in de gemeenteraad, het zij zo. De huidige functie van de salons verdwijnt, dat wisten we al een tijdje. En dan bedoel ik vooral de tijdelijke tentoonstellingen, de huisconcerten, salons in jonge handen, alles wat daar tijdelijk plaatsvindt. Ook de verblijfplaats van de Sint, zoals wordt gezegd, is wat onzeker denken wij. Dus iedereen – en dan bedoel ik verenigingen, scholen, kunstenaars, muzikanten, publieke ouders van kleine kindjes – worden ongerust. En dus hebben we concrete vragen en een paar voorstellen, waarop we graag een antwoord willen. Hoe ziet u in de toekomst de betrokkenheid van de gemeenteraad en alle betrokkenen in de breedste zin van het woord in dit proces? En wanneer was u bv. van plan om ons daarvan in te lichten of ons bij te betrekken? Hoe is men eigenlijk gekomen tot dat extern bureau? En ja, het is een beetje dezelfde bekommernis als mijnheer De Meyer, was dat nu echt nodig om dat in deze fase te doen? Was dat tout cours nodig om dat te doen? En dan willen we graag, heel graag overleg over volgende punten. De publieke toegankelijkheid van de salons moet maximaal gegarandeerd blijven, zowel op papier als in de feiten vinden we. Mensen moeten maximaal kunnen blijven genieten van het gebouw en de tuin. Ik denk dat u het daar ook eens mee bent.

En dat kan door laagdrempelige nieuwe functies, door de mogelijkheid te blijven voorzien van stadsevenementen, door de tuin open te stellen via de Regentiestraat, enz... Er doen zich nieuwe mogelijkheden en opportuniteiten voor. Dus alles kan. Wij zijn alleszins geen voorstander om het huis zomaar te verhuren, waardoor het van de huurder afhangt of de Sint-Niklazenaar al dan nog welkom zal zijn. We delen ook hier de bekommernissen, die net verwoord zijn. Maar minstens even belangrijk, hoe ziet de stad de toekomst van het Huis van de Sint? En dan richt ik mij misschien ook even tot de schepen van het Huis van de Sint. Als de salons de jongste jaren bekendheid kreeg, dan is het wel als Huis van de Sint. Ik kan mij niet voorstellen, dat het college de Sint uit zijn huis zou zetten. Dat zou pas jammer zijn. En dan ten derde, dat is redelijk, allé, dat is héél belangrijk. En dan richt ik mij misschien ook een beetje tot de schepen van participatie. Ik weet niet wie zal antwoorden of wat. Willen wij een brede participatieronde, waarbij alle betrokken partijen – de stadsdiensten sowieso, maar ook veel breder – gehoord worden, dat leek mij trouwens – maar ik zal verkeerd geweest zijn – de bedoeling na het eerste stadsgesprek, dus wij willen zo snel mogelijk een ja, een grote praatronde of we weten niet hoe u dat zal organiseren. Maar we verwachten alleszins wat inspraakmogelijkheden. En met deze vraag citeer ik dan meteen ook – ik kijk terug naar jou, Karel Meersman – die ook diezelfde vraag stelde op de academische zitting van 50 jaar cultuurraad. Dus, schepen, ik zeg het nog een keer, ik had deze manier van werken van jou niet verwacht. Ik vind het zeer jammer, dat ik zo moet starten. Ik hoop dat u het op een volgende, in een volgende ronde anders aanpakt. Dat u in uw commissie zal gebruik maken om alle informatie te delen, met een betere timing de gemeenteraad in te lichten en alle mensen te laten meedenken om tot een mooie, nieuwe salons te komen.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel voor uw tussenkomst. Ik geef het woord aan schepen Somers en schepen Baeyens.

SOMERS: Ja, dank u wel, Jos en Ilse. In de eerste plaats een verklaring van het bedrag. Ik zal daarmee beginnen. Dus eigenlijk is er in het college van 13 mei een principiële beslissing geweest om eigenlijk naar een procesbegeleiding te gaan inzake de toekomstvisie van de salons. Op dat moment is daar een bedrag gedefinieerd tussen de 25 en 30.000 euro, exclusief btw. Dus dat was een principiële beslissing, die toen op het college is genomen. De bedoeling was daar, dat er een partner gezocht wordt die de stad ging begeleiden bij het opmaken van de visie. Een partner, die de stad ging helpen bij enerzijds ja, het publiceren en het bevragen van mogelijke exploitanten. Die ook gingen kijken naar een, op basis van ja, interesse ging kijken naar een optimaal exploitatiemodel, zodoende dat er een win/win-situatie voor zowel de stad, de Stationsstraat als de bezoekers van ons centrum kon realiseren.

Inschrijvingsdossiers mee beoordelen, maar ook effectief waterdichte exploitatievergunningen kon opmaken tussen de stad en de uiteindelijke gekozen exploitant. Ik denk dat dat laatste bijzonder belangrijk is als je in zo'n verhaal stapt. Nadien is er door de dienst overheidsopdrachten en de dienst economie samengezeten. Die hebben eigenlijk gaan kijken van ja, zijn er daar voorbeelden van en ja, wat zetten die dan in een bestek en hoe maken die dat bestek op? Er is dan een bestek opgemaakt. In dat bestek is een prijs geschreven, die ja, niet in verhouding stond met de principiële beslissing van het college. Daar is een bedrag ingeschreven van 50.000 euro. Op basis van eigenlijk het verloop van de trajecten, de voorwaarden dat ze in het bestek gingen schrijven op het participatietraject en zo dat eraan verbonden was. Dat is dan naar het college gegaan op 11 juni, de beslissing van het bestek. En daar heeft ja, naar zoals het hoort eigenlijk, is door de dienst financiën het bedrag in die collegenota terugschroefd op basis van de principiële beslissing die door het college genomen is. Wat denk ik een logische stap is. Wat is er dan gebeurd? Het bestek is wel met 50.000 euro ter beschikking gesteld van de 5 personen, die zijn aangeschreven. Er zijn 5 bedrijven aangeschreven. En dan – en dat is eigenlijk ja, een fout in communicatie dat er gebeurd is, ik kan er geen andere redenen aan geven – binnen eigenlijk de goedkeuring van dat bestek op het college, het uitsturen van het bestek en dan bij nader inzien merken dat eigenlijk de beslissing van het bestek is aangepast naar een lager bedrag, overeenkomstig met de initiële principiële beslissing dat genomen is in mei. Er is dan effectief één organisatie die zich heeft ingeschreven. Dat bedrag kennen we allemaal. En dan is er eigenlijk een collegebeslissing geweest op 2 september, waarbij men het bedrag heeft aangepast van de principiële beslissing en de toewijzing van de gunning heeft gedaan. Dit is dan gebeurd op basis, na analyse of dit rechtvaardig en noodzakelijk geacht werd en of er voorziene budgetten waren nog binnen de dienst van economie. Dat is eigenlijk het verloop van uw vraag met betrekking tot de prijs. Ja, met betrekking tot het feit, dat u vindt dat de diensten van de stad dat zelf moeten doen. Ik denk dat de diensten van de stad daar heel sterk in betrokken zijn. Ze zijn momenteel bezig, samen met het bedrijf, van een visienota op te maken. Die visienota, ja, ik heb hier al een voorstel voor mijn neus liggen, maar die is nog niet tot in het college geraakt, dus ik ga mij daar ook niet toe wagen om dat hier volledig voor te lezen. Maar ik kan zeggen, dat eigenlijk alle diensten van de stad daarbij betrokken zijn. Alle schepenen, dat u aangeraden heeft om bij dit dossier betrokken te zijn, zitten in die vergaderingen met betrekking tot die visienota. En er zit daar ook een ruim ambtelijk gamma aan mensen met veel kennis, die weten hoe de salons momenteel gebruikt worden, waarvoor de salons momenteel gebruikt worden en dergelijke meer. Dat gaat van cultuur, dat gaat van monumentenzorg, dat gaat van stedenbouw.

Allé, dat is economie, dat is jeugd, iedereen zit daar eigenlijk in vervat om die visienota samen op te stellen. Die visienota zal gericht zijn op 4 thema's. Dat wil ik wel al meegeven. Enerzijds de aard van het gebruik, waar we naartoe willen gaan. Uiteraard is het een gebouw, dat in de Stationsstraat staat, waarbij het natuurlijk de bedoeling is een meerwaarde te creëren voor de Stationsstraat en de stadskern. Dat het een publieksfunctie moet hebben, ik denk dat dat evident is. Het behoud van het Huis van de Sint wordt expliciet in die visienota gevraagd. Dus dat zijn toch een aantal bekommernissen. Ik ga hem niet volledig zeggen, want ik zou het ook niet correct vinden, omdat hij nog op het college dient besproken te worden, maar die punten die kan ik zeker meegeven. Langs de andere kant, ja, er wordt ook gevraagd van moeten we daar dan een partner voor hebben. Ja, ge kunt u ook de vraag stellen als ik morgen mijn huis te huur stel of ter beschikking wil stellen van een externe persoon, moet ik wel zorgen dat mijn huis volledig in orde is. Dan moet ik wel de nodige investeringen doen, zodoende dat mijn daken, mijn gebouw dat ik ter beschikking wil stellen of verhuren of op één of andere manier aan een externe partner wil aanbieden, dat moet dan wel in orde zijn. Dus ge kunt u nu gaan afvragen van ofwel gaan wij een gans renovatieproject voor dit gebouw aan, zonder dat we weten wat de bestemming van dat gebouw zal zijn. En dan gaan we misschien dingen doen en kosten maken, die eigenlijk de personen of de partners, die in dat gebouw gaan komen, het op een andere manier zien. Daarom niet minder, het zal wel kwalitatief zijn als we het gaan doen, maar het gaat misschien niet het gewenste resultaat geven. En bepaalde investeringen gaan misschien moeten herdaan worden. Vandaar dat we ook gezegd hebben, kijk, het is zo'n specifiek gebouw met zo'n bijzondere allure in de Stationsstraat, ja, we willen dat echt wel op een degelijke manier doen. En we denken, maar ook daar kunnen we niet op vooruitlopen, dat dat niet één partner gaat zijn, maar dat dat waarschijnlijk een wisselwerking zal zijn tussen meerdere partners. Als we met Value Partners gesproken hebben, die echt gespecialiseerd zijn in zo het zoeken van invullingen van bijzondere woningen, dat gaat van watertorens tot kloosters, tot echt ... Allé ja, ik wil dat graag wel eens als jullie dat interesseert meer uitleg over geven welke, allé, welke voorbeelden van gebouwen zij bv. allemaal al gedaan hebben. En daaraan zie je wel dat dat toch wel speciaal is om vaak een invulling voor zo'n bijzondere gebouwen te zoeken. Ik denk dat jullie dat ook weten. Het is een enorm mooi gebouw, het is een enorm groot gebouw. Een gebouw met heel veel mogelijkheden. Het zal moeilijk zijn om daar één iemand voor te vinden, dat is één. En als er meerdere partners gezamenlijk in gaan zitten, dan denk ik dat het zeer essentieel is, dat dat juridisch op een zeer goeie manier omkaderd wordt waartoe dus ook een stukje van de opdracht aan Value Partners wordt gegeven.

Maar ik kan u echt wel zeggen, wij gaan ook een oplijsting maken van alle stadsdagen, allé, alle kleine en grote organisaties die er vandaag nog gebeuren in het gebouw. Uiteraard ook de dagen die gereserveerd zijn voor het Huis van de Sint. Waarin we expliciet gaan meegeven, uiteraard het Huis van de Sint zeer graag, aangezien dat dat effectief een publiekstrekker is en een meerwaarde is voor onze stad. Wat niet wil zeggen al de rest niet, zeker niet. Maar dat zal afhankelijk zijn van ja, wie komt daarin. Maar natuurlijk, wij willen wel meegeven, dat kunnen wij al aanbieden, dat bestaat er al in, die invulling bestaat er al. En stel u voor, dat er partijen zijn, culturele partijen zijn die geïnteresseerd zijn, ja, dan hebben die wel een meerwaarde als we natuurlijk al die zaken gaan meegeven. Maar nogmaals, één, binnen de stadsdiensten wordt dit echt in een ruime groep volledig besproken enerzijds. En ja, als we met die visienota een stap verder staan, dan gaan we daar uiteraard ook met tot bij jullie komen. En dan kan het gesprek daar verder over aangegaan worden.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Ilse, ja, ge hebt gelijk. Ik denk dat de salons, dat de salons, ja, dat de salons inderdaad een cultuurhuis zijn. Cultuurhuis, Sint, dat dat degenen zijn die inderdaad het vandaag gebruiken. Nu, het is een heel complex dossier. Want laat ons ook eerlijk zijn, als het makkelijk was, dan hadden we 10 jaar geleden daar de juiste keuzes kunnen maken als dat allemaal zo evident was. Het huis is gewoon in slechte staat en daar moet in de één of andere manier zwaar in geïnvesteerd worden. En dan denk ik dat we elkaar in de ogen kunnen kijken en zeggen het wordt ondergebruikt. En is het heel moeilijk om daar publieke, om hoeveel publieke middelen stop je dan in dat huis. Dat is dan eigenlijk hetgeen dat voorligt. En ik denk dat een publiek-private samenwerking hopen we dat soelaas brengt, dat daar mogelijkheden zijn, dat daar op de één of andere manier een kans ligt om daar wel iets van te houden en lees publiek-privaat, dat ook de stad daar nog altijd kan gebruik van maken. Goed. Ik denk dat we erop terugkomen de volgende commissie. Ik wil dat zeker doen. Ook wat de studie en het werk inhoudt en niet inhoudt. Zeker wat cultuur betreft hé. En Ine heeft het inderdaad gezegd, er wordt met zeer veel zaken rekening gehouden en kijken of die - want we moeten elkaar niet overtuigen van de sterkte van het geheel – om te kijken hoe dat maximaal behouden kan blijven, maar dat toch een publiek-private samenwerking mogelijk is. Dus ik denk dat daar de kaarten liggen. En dan hebben we vandaag natuurlijk vooral de zaken die je terecht opsomt. Ja, we hebben nog geen oplossing voor problemen, die zich niet stellen. Allé, ik denk dat dat ook een gegeven is. De rest is gezegd, denk ik.

De brede participatie, daar wil ik in die mate toch een kanttekening bij maken, dat je natuurlijk het gegeven, dat het bijzonder duur is in onderhoud en kost, dat dat heel moeilijk in een publiek debat, in dit debat is dat niet moeilijk, maar als je naar publiek zegt wat zijn allemaal de mogelijkheden, ja, dat is redelijk free als je de portefeuille niet moet vasthouden hé. Dus in die zin is dat geen gemakkelijke oefening om daar zomaar te zeggen, allé, laat ons dan ook met de mensen die dat zeer goed kennen, want ik denk dat daar eigenlijk alle zaken gekend zijn en de kracht daarvan gekend is, laat ons dat stuk gebruiken in dat dossier, laat ons die studie afwachten, kijken wat daar de kansen en de mogelijkheden zijn. En dan is het waarschijnlijk wel de moment om een participatie te doen, om binnen dat kader dat er dan geschetst wordt te zeggen nee, nee, wat zijn de mogelijkheden, waar zien wij opportuniteiten, wat vinden we daar belangrijk in en wat vinden we daar minder belangrijk in. En ik denk dat dat op die moment heel wijs zou zijn om daar naar een breder publiek te kijken wat daar de opties zijn. In deze fase denk ik dat we de zaken, die jullie allemaal kennen, die we ook meenemen, die hier allemaal ondertussen opgesomd zijn, die worden ook meegenomen in dat dossier. Dus in die zin, denk ik dat dit niet de moment is om die participatie te doen, dan wel op het moment als we een studie hebben om te kijken is dat het kader waarbinnen we kunnen discussiëren.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, ik begrijp dat een foutje van 20.000 euro zeer gemakkelijk toegedekt wordt. Ik vind dat erg. 20.000 euro belastinggeld en men heeft zich vergist en men gaat er zomaar over. Een brief, die vertrekt van onze logistieke dienst - vroeger was dat zo, misschien is dat vandaag niet meer zo, maar misschien als het niet meer zo is, is het toch wel nuttig om het opnieuw te overwegen – die werd ondertekend door een schepen. Dus ik zou hier toch verwachten, dat een brief die vertrekt van de logistieke dienst, waar een bedrag instaat van 50.000 euro in de plaats van 30.000 euro, dat die ondertekend is door de schepen van cultuur, door de schepen van economie of misschien door de schepen van financiën. Daar zou ik graag een heel duidelijk antwoord op hebben. En als dat zo is, dan wens ik die brief te krijgen. En als dat niet meer gebeurt, dan vraag ik zeer uitdrukkelijk aan het college om er toch eens over na te denken als het niet best is, dat een lid van het college de buitengaande brieven als het over dergelijke bedragen gaat – en 50.000 euro, collega's, dat is toch wel een aanzienlijk bedrag – dat deze ondertekend wordt door iemand van het schepencollege. Maar mijn eerste vraag is zeer uitdrukkelijk, is er een officiële brief buitengegaan? En zo ja, door wie is die ondertekend?

Twee, mevrouw Somers, mevrouw de schepen, u zegt 4 speerpunten voor ons zijn uiteraard volgens de studie de aard van het gebruik, gelegen in de Stationsstraat, blijvende publieksfunctie en evident het Huis van de Sint. Collega's, hoeveel euro hebt ge daarvoor nodig om daaraan te denken? Dat dat verder ontwikkeld wordt, ja, dat is nogal logisch. En ik heb ook begrepen, dat inderdaad de ambtenaren erbij betrokken zijn. Met andere woorden, ik zeg het nogmaals, wat doet dat bureau? Dat is eigenlijk het gesprek met de ambtenaren vooral coördineren om tot een visie te komen. Is er nu niemand van die schepenen die bevoegd zijn, die enige ambitie heeft om dat verdomd zelf te doen en dat bedrag uit te sparen? Ik vind, mevrouw Bats, dat u 100 % gelijk hebt. Cultuurraad en andere geïnteresseerde organisaties moeten daar nauw bij betrokken worden én voorafgaandelijk. Niet zoals bij het zwembad, eerst de beslissing nemen en dan zeggen "en nu gaan we de participatieronde beginnen". Nee, nee, betrek ze er vooraf bij. Dan gaat ge ongelukken mogelijks voorkomen. Laat het duidelijk zijn, wat mij betreft, dat ge daar ook externe partners bij betreft, gezien de investeringen die daar mogelijks moeten gebeuren, dat wil ik niet uitsluiten. Is dat per definitie noodzakelijk? Dat ga ik ook niet zeggen. Maar dat uitsluiten, dat doe ik zeker en vast ook niet. En ten slotte blijf ik heel erg betreuren, dat men bij onze vele, degelijke ambtenaren niemand stimuleert om de ambitie te hebben om een klein beetje ingewikkelder project aan te pakken en tot een goed einde te brengen. We hebben in het verleden veel moeilijkere complexe projecten gehad, waar ambtenaren de kar getrokken hebben. Ik betreur dit. En natuurlijk, op den duur krijg je ambtenaren die nog de bestekken moeten klaarmaken voor externe firma's. Maar is dit de toekomst van onze ambtenaren in de stad Sint-Niklaas? Is dat jullie visie daarop? Dat betreur ik ten zeerste. En ik zeg u, met onze fractie pleiten we voor ambitieuze ambtenaren, maar dan moet ge ze kansen geven en dan moet ge ze daartoe stimuleren.

BATS: Ja, ik wil gewoon nog even reageren. Als dat inderdaad een collegebeslissing is van 13 mei, dan was er inderdaad wel meer tijd om ons in te lichten en te informeren. En dank u wel, dat u mij gelijk gaf. Dat vond ik heel lief. Maar wat participatie betreft, je zegt ja, men kan pas beginnen participeren als er een soort van financieel kader is. Maar ge moogt mensen niet onderschatten. Die weten ook wel dat de geldzak niet oneindig groot is en de mogelijkheden niet oneindig veel. Mensen kunnen echt wel met mekaar spreken als er al beperkingen zijn. Ook voor de grote eindbeslissing. Dus voilà, dat wou ik even zeggen.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Schepen Baeyens heeft mijn collega gelijk gegeven en ik ga hem nu gelijk geven. Omdat u hebt eigenlijk, ik weet niet of het heel bewust was, maar u hebt een hele mooie definitie gegeven van participatie.

En u zei van er moet een kader zijn, waarbinnen mensen zich dan concreet kunnen uitspreken. Dat was nu net onze kritiek op het stadsgesprek. Dat was freewheelen langs alle kanten, met alle gevolgen van dien. Dus dank u wel, schepen, dat u onze visie van participatie steunt.

... (?): Een hele korte technische opmerking. Die 50.000 euro, dat is niet alleen maar die 50.000 euro. Er zit ook een verdoken kost in. Uw ambtenaren, die dus uw studiebureau gaan moeten begeleiden. Dus eigenlijk zou dat interessant zijn, dat ge al die uren van al die ambtenaren, dat ge die ook bij de kost telt. Want dat is correct rekenen natuurlijk.

(geen opname gedurende 25 seconden)

SOMERS: Ik wil toch voor één keer heel duidelijk maken, ik heb hier heel in het begin gezegd wat die functies waren van dat bureau. En daar zit voor een stuk de visienota, maar die visienota wordt voor 99 % gemaakt door onze eigen ambtenaren. Dat is één. Twee, twee en nu ga ik ... Eén, ik weet niet wie hier allemaal in de zaal zit. Als hij mogelijks een huis verkoopt of verhuurt, beroep doet op een – ik stel het nu misschien heel zwart/wit – doet u dat zelf of doet u dat via een immobureau, omdat u weet dat dat immobureau een potentieel en een waaier aan mensen heeft en gericht kan kijken en uw huis sneller, efficiënter kan ... Het is niet helemaal te vergelijken, want hier zit natuurlijk ook nog een zeer groot investeringsaspect aan. Maar om nu te gaan, allé, dat echt in het belachelijke gaan trekken en doen alsof deze beslissing een beslissing zou zijn, die volledig tenietdoet aan de inbreng van ambtenaren, de kunde van ambtenaren, het komt zelfs voor een stuk op vraag van ambtenaren. Waarom? Omdat er zoveel, zoveel domeinen binnen onze stad samen moeten gebracht worden. En dat is vaak niet zo heel eenvoudig. En zo'n gespecialiseerd bedrijf, die dat ook dan eigenlijk op een heel correcte manier alle geïnteresseerde dossiers kan bespreken met al die ambtenaren, de juiste keuzes daar kan uithalen en dan dat in een juridisch correcte context gieten, ik denk dat dat bijzonder belangrijk is. En ik zit hier al een tijdje in de gemeenteraad. Ik denk dat het verleden uitgewezen heeft, dat het zeer belangrijk is als je meerdere partijen in één gebouw samenbrengt en daar bepaalde juridische constructies voor opzet, dat dat zeer juist moet zijn, wil je nadien niet in de problemen komen.

DE MEYER: Mag ik antwoorden op mijn eerste vraag? Is er een officiële brief buitengegaan? Zo ja, door welke schepen ondertekend? En mag ik deze brief?

WYMEERSCH: Dat weten ze niet zulle. Er heeft geen ene getekend.

VOORZITTER: Ik zou voorstellen, dat indien het zo is, dat die brief dan aan u wordt ...

DE MEYER: Mevrouw de voorzitter, ik heb de vraag gesteld, is er een officiële brief? Men zal het toch weten als bevoegde schepen van de logistieke dienst, van cultuur of van economie als er een brief ondertekend is of niet?

WYMEERSCH: Hallo!

SOMERS: Ja, ik denk dat dat geantwoord is, dat we ... Allé, ik heb die brief hier niet. We zullen dat kijken en we gaan hem bezorgen hé.

WYMEERSCH: Weten de schepenen niet of ze getekend hebben? Dat weet ge toch. Ge weet toch dat ge een brief tekent?

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor, als er een brief is, dat die wordt nabezorgd. En ik zal daarop toezien dat dat gebeurt. Ja? Tweede interpellatie of interpellatie 2 van ...

DE MEYER: Excuseer, voorzitter. De interpellant heeft het laatste woord. Ik zou de ... De interpellant heeft het laatste woord bij een toegevoegd punt. Ik wens morgen daar een antwoord op die vraag te krijgen. Ik heb dit punt aangekondigd, zowel over de prijs als over de inhoud. Ik heb met de diensten contact gehad. Men is daar perfect van op de hoogte. Ik wens daar zo spoedig mogelijk – maandag is geen probleem – maar ik wens maandag daar een antwoord op. En indien het niet ondertekend is door een bevoegde schepen, dan wens ik de mail te ... (overschakelen naar bandopname 6) ... krijgen, die vertrokken is van de ambtenaar. En dan vraag ik uitdrukkelijk aan het college “is dit de wijze van werken in de toekomst voor dergelijke opdrachten, dat alleen een ambtenaar dit laat buitengaan en wie, wie houdt er toezicht op deze ambtenaar?”. Het zou populistisch zijn om te verwijzen naar andere dossiers, waar ook zagezegd een toezichthouder was en verschillende instanties toezicht moesten houden. En we weten hoe ze ontspoord zijn. Zover wil ik niet gaan. Maar men doet hier alsof 20.000 euro meer, oh, ... Ik zal maandag het schrijven ontvangen en we zullen daar ten gepaste tijde verder over praten. Ik hoop dat ook het college zich hierover beraadt.

VOORZITTER: Oké, voilà. Dan gaan we naar punt 2, interpellatie van raadslid Lore Baeten, fier op Callier. Mevrouw Baeten, u heeft het woord.

BAETEN: Op 17 mei 2020 weten we, misschien wordt Sint-Niklaas na de stad van de Sint en de ballonstad misschien ook wel de stad van het Eurovisiesongfestival, want twee van onze inwoners, waarvan ook onze cultureel ambassadeur Alex Callier en Raymond Geerts vertrekken met de groep Hooverphonic naar het Eurovisiesongfestival in Rotterdam. En niets versterkt het gevoel van samenhang zo sterk als fier zijn op onze stad. De Sint-Niklazenaar is hier altijd fier, maar als we de kans krijgen om zo'n talent te ondersteunen, moeten we dat ook uitdragen. Daarom mijn vraag – en ik heb in de krant al deels het antwoord wat gelezen – aan de schepen om het Eurovisiesongfestival uit te zenden op groot scherm, zodat alle inwoners dit echt kunnen beleven. Ik heb ondertussen al gehoord van andere steden, dat zij dat in het verleden ook hebben gedaan bij andere kandidaten, allé, bij zangers, ja, die zijn geweest. En dat dat één van de mooiste herinneringen is.

Daar werd ook lokaal talent in the picture gezet. Sommigen spraken zelfs – net zoals bij de voetbal – dat het bedrag naar een goed doel ging. Er zijn verschillende manieren om dit eigenlijk in te vullen. En daarmee mijn vraag, omdat ik las in de krant, dat jullie er al mee bezig zijn, ja, hoever dat dat staat en of daar al concrete plannen voor zijn.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. Uiteraard, net zoals uw idee en ik denk dat de burgemeester 's morgensvroeg al in mijn bureau stond om te zeggen “Ine, een extra groot scherm op de markt lijkt mij wel een goed idee”. Dus ja, dat idee leeft en dat leeft bij iedereen. En zeker ja, we gaan zeker iets doen rond de deelname van Hooverphonic aan het Eurovisiesongfestival. Iedereen denkt natuurlijk altijd in eerste fase aan hé, we zetten een groot scherm op de markt, op het H. Heymanplein, waar dan ook. Maar we zijn nu wel met de dienst evenementen ook nog aan het bekijken, omdat er in dat weekend nog andere activiteiten op de agenda staan, of we bepaalde synergiën kunnen vinden. Anderzijds zijn er nog andere ideeën al tot bij ons gekomen, ja, die een beetje een andere invulling geven, maar die meer het, ja, het huiselijke gevoel verbonden aan het Eurovisiesongfestival, want heel veel mensen kijken toch wel vanuit de woonkamer naar de televisie. Dus we willen zo'n aantal dingen afwegen. Maar van het ogenblik dat het vastligt en als we een aantal voorstellen hebben, wil ik daar ook gerust mee naar de commissie komen om eens af te toetsen wat jullie het interessantste vinden. Maar, ik denk dat naar de aanloop van het Eurovisiesongfestival, dat we ook iets op gang moeten zetten om mensen, allé, daartoe aan te zetten om naar het Eurovisiesongfestival te kijken. Want, allé, laat mij toe van te zeggen, ik heb periodes gehad dat ik er wel naar keek en ja, ik zit eigenlijk nu in een periode dat ik daar totaal niet naar kijk. Maar ja, het feit dat er dan een groep van Sint-Niklaas meedoet, ja, doet u natuurlijk uiteraard daar terug naar kijken. En het is die beweging, dat we bij iedereen, jong en oud, moeten kunnen op gang zetten. Dus het zal niet enkel die avond zijn, maar het zal ook een traject naar zijn. Maar eens dat daar meer duidelijkheid rond is, kom ik daar graag op terug.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan ...

FOUBERT: Ik had graag nog een kleine opmerking gemaakt. Ik hoop wel, dat hij onze stad iets fraaier voorstelt dan dat hij dat deed op het optreden hier op Villa Pace op de markt. Ik weet niet of er mensen aanwezig waren, maar daar heeft hij toch af en toe een opmerking gemaakt, waarbij ik denk als ambassadeur van onze stad hadden dat misschien iets andere woorden mogen zijn. Dus ik reken op een mooi interview daar in Rotterdam van onze Alex Callier en Raymond Geerts.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Foubert. Goed. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Der Coelden en mevrouw Geerts voor de derde interpellatie, aandacht voor armoede op school onder meer met het invoeren van een maximum factuur in het secundair onderwijs, kostenbeheersing en groepsaankopen. Mijnheer Van Der Coelden en mevrouw Geerts, jullie hebben het woord. En mag ik ... Ja, mag ik ook vragen als er interpellaties zijn en ook antwoorden van schepenen, dat er toch de nodige aandacht en rust is. Dank u. Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u. Ge zult het in eerste instantie met mij moeten stellen, voorzitter en collega's. Er is nog dit voorjaar een studie geweest van een aantal onderzoekers, die naar de schoolkosten, die ons toch weer met de neus op de feiten gedrukt heeft, dat de kosten voor leerlingen in het secundair onderwijs – en vele van ons hebben daar ook wel praktijkervaring mee – dat die hoog liggen. Gemiddeld gaat dat over 1.000 euro per jaar. Voor veel gezinnen met één inkomen is dat bijna een maandinkomen, dat er aanhangt aan die schoolkosten. Kosten in het bijzonder en technisch onderwijs, waar de leerlingen gemiddeld genomen uit een iets zwakker milieu komen, liggen dan nog hoger dan in het algemeen secundair onderwijs. Kosten in het katholiek liggen ook gemiddeld wat hoger dan in het officiële onderwijs. Nu, het is vanuit die vaststelling, dat het netwerk tegen armoede – en dat is een heel ruim samenwerkingsverband van allerlei organisaties, die op Vlaams niveau werken tegen de armoede – dat het netwerk tegen armoede naar aanleiding van de Dag van het Wereldwijd Verzet tegen de Armoede dit jaar, 17 oktober, promotie gevoerd heeft, campagne gevoerd heeft voor de invoering van een maximum factuur in het secundair onderwijs. Ze hebben daar een petitie voor laten rondgaan in heel Vlaanderen, die door heel veel duizenden mensen getekend is. De gezinsbond heeft zich ook achter die eis geschaard. En het is ook politiek gezien – en zonder daar volledig in te willen zijn – het is ook politiek gezien een eis, die al meerdere jaren trouwens door een aantal partijen gedragen wordt. Mijn eigen partij, ook Groen, ook Groen op lokaal vlak heeft zich daarvoor uitgesproken voor zo'n maximum factuur. Er zijn ook een aantal scholen, die daar inmiddels op eigen houtje mee geëxperimenteerd is misschien een lelijk woord, maar die de maximum factuur ingevoerd hebben, laat het mij zo zeggen. Er zijn zelfs hele netten, zowel in het provinciaal onderwijs in Antwerpen als in dat van Oost-Vlaanderen werkt men met een volwaardige maximum factuur in het secundair onderwijs. De Vlaamse regering – de nieuwe dan en dat is het slechte nieuws in dit verhaal – heeft inmiddels al laten weten geen voorstander te zijn van de invoering van een maximum factuur in het secundair onderwijs of daar ten minste zelf toch niet het initiatief voor te willen nemen.

Waardoor dat we in een situatie komen, maar gelet op de precedentes mag ons dat niet afschrikken, dat het aan de gemeenten is of aan de provinciebesturen, aan de lokale overheden om voor zichzelf uit te maken of ze werk willen maken, of ze tegemoet willen komen aan die vraag vanuit de armoedeorganisaties. Ik denk dat we in Sint-Niklaas op dat gebied een voorbeeldgemeente zijn. Al vele jaren trouwens, via het schoolparticipatiefonds, dat begonnen is als een fonds om onbetaalde facturen van leerlingen te helpen dekken. Dat curatief is, maar dat mettertijd – en dat is een goeie evolutie – geëvolueerd is naar een fonds, dat preventief probeert van de schoolkosten te beheersen en ook voor een deel terug te betalen voor de leerlingen die het daar of de gezinnen ten minste, die het daar het moeilijkst mee hebben. Er is een quasi volledige aanvullende maximum factuur of tegemoetkoming ingevoerd voor het basisonderwijs, maar ook voor het secundair onderwijs heeft men sinds een paar jaar laat ons zeggen een embryo van maximum factuur en schooltegemeetkoming ingevoerd met 5 % tegemoetkoming op de instapkosten in het secundair onderwijs en een tussenkomst van 45 euro per leerling op de eerste schoolfactuur. Dat is alleen maar toe te juichen. Wat wij graag zouden hebben, dat is dat deze meerderheid er nog een schep bovenop doet en de stap zet van het embryo naar het volwaardige kindje, naar de volwaardige maximum factuur, die dan toch een substantieel deel van de kosten van het secundair onderwijs in onze stad helpt dekken. Wij hebben dat gevat in een motie met nog 2 andere elementen. Ten eerste, dat we – en dat is ook geen nieuw feit – dat we samen met de scholen werk maken van verdere acties om onbetaalde schoolfacturen en kostenbeheersing in het algemeen mogelijk te maken binnen de schoolmuren. Op dat gebied trouwens – en dat is een kleine kanttekening – valt het toch wel te betreuren, dat Sint-Niklaas afgestapt is van de brugfiguren in het secundair onderwijs, omdat die precies toch toelaten om ja, de afstand tussen de school en het gezin ook – en zelfs in de eerste plaats meestal als het ging over schoolkosten die niet betaald werden – om die brug te slaan, het gesprek aan te knopen en te zien hoe men daar tot een modus vivendi of een oplossing kon komen. Tweede puntje, dat we daaraan toegevoegd hebben, is dat we voorstellen dat de stad een initiatief zou nemen om samen met de scholen en de lokale middenstand groepsaankopen voor schoolmateriaal te organiseren, zodat de kosten kunnen beperkt worden. Vroeger was dat voor een meetlat en een passer, maar in het digitale tijdperk wegen dat soort kosten toch wel zeer zwaar door op de schoolfactuur. Ik denk dat dit in essentie terug te brengen is tot een discussie over middelen, over centen die men er als lokale gemeenschap tegenaan wil gooien. Allé en daar zou ik toch een beetje beroep willen doen op ja, wat voor heel veel mensen ook onder ons als gemeenteraadsleden denk ik een stukje levenservaring is.

Ik denk als ik zo rond mij kijk, dat hier heel veel mensen zitten, die dankzij ons onderwijs, dankzij de kwaliteit, maar ook dankzij de betaalbaarheid van ons onderwijs de kans gekregen hebben om voor zichzelf een traject te gaan bewandelen, een loopbaan te ontwikkelen, dingen te doen waar hun ouders alleen maar voor konden dromen. De vraag is vandaag denk ik een beetje of we die mogelijkheid ook willen creëren voor de generaties van nu, voor de volwassenen van de toekomst, die met dezelfde problemen geconfronteerd worden in nog een andere context. Ik heb het juist gezegd. De digitalisering, die de kosten opdrijft. Het feit dat ge als kind verondersteld wordt van een printer, een laptop en een internetaansluiting thuis te hebben, ja, of ge kunt zelfs uw huiswerk de dag daarop niet inleveren. Dat zijn de problemen, dat zijn de financiële strubbelingen onder meer, waarmee de kinderen vandaag te kampen hebben. En ik denk dat het onze plicht is als stad om daaraan te proberen tegemoet te komen in de mate van het mogelijke.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij gaan uiteraard deze motie ondersteunen. En ik wil er nog even op wijzen, dat Polsslag hier op 17 oktober een actiedag, de actiedag, internationale actiedag tegen extreme armoede ook een evenement heeft georganiseerd op het Apostelplein. En daar was het thema ook eigenlijk de maximum factuur in het secundair onderwijs. Ik was daar. Ik heb daar ook 3 schepenen gezien en de burgemeester om hun steun daaraan toe te kennen. Ik vond dat heel goed, dat u daar was. Maar ik denk dat we met het steunen van deze motie niet alleen een symbolische steun kunnen geven, maar ook een feitelijke steun en heel het stadsbestuur eigenlijk achter de eisen van dat, dat van Polsslag heel de armoedebeweging te zetten en daar ook heel concreet met middelen, ja, dat te realiseren. Dus ik zou toch wel willen aandringen dat vanuit de stad die motie ook wordt gesteund en dat er een concrete, ja, steun ook is, en niet alleen een symbolische steun, naar de armoedeorganisaties toe.

HENNE: Binnen het leerplichtonderwijs is het contrast tussen basisonderwijs en secundair onderwijs inderdaad zeer groot. Daar waar in het basisonderwijs zeer sterk afgelijnd is wat de maximum factuur inhoudt, de minder scherpe maximum factuur en het gratis aanbieden van materialen is dat in het secundair onderwijs eigenlijk niet geregeld. Er bestaat iets als een bijdrageregeling voor materialen, activiteiten en diensten. Die kosten mogen niet te hoog zijn, maar de realiteit – die wij allemaal kennen – is dat die kosten op bepaalde plaatsen of op bepaalde momenten soms toch zeer hoog oplopen. Als we kijken vanuit het perspectief van de ouders, dan vallen die kosten uiteen in drie grote groepen van kosten. De boeken en de materialen, die nodig zijn bij de start van het schooljaar. Dat gaat dan niet alleen over boekenpakketten, maar ook over werkschoenen, over materiaalkoffers die nodig zijn voor eerder technische of beroepsopleidingen. Dat kan sterk uiteenlopen wat dat juist is.

Maar die bedragen kunnen ook zeer hoog oplopen. Ik heb zelf in, allé, de verschillen lopen zeer sterk uiteen. Er zijn er waar het 40 euro per schooljaar kost, er zijn er waar het meer dan 500 euro per schooljaar kost. Er zijn scholen die daar de regie volledig zelf in handen houden, er zijn scholen die boekenlijsten meegeven, ouders zelf laten beslissen over waar het gerief mag gekocht worden. Er zijn scholen die met een extern bedrijf samenwerken, waar ge de boekenpakketten verplicht moet aankopen. Dus allé, dat is een wereld van verschil soms. Dan heb je de tussentijdse facturen, die ouders krijgen voor kopies, studie, maaltijden, busvervoer en dergelijke. En dan de meerdaagse uitstappen hé. Ook niet te onderschatten wat daar soms nog eens extra op de teller verschijnt van kosten. Ik heb meerdere ouders al horen getuigen, dat de kosten voor het secundair onderwijs een pak zwaarder doorwegen dan die voor een student hoger onderwijs. Wat toch ook wel frappant is. Maar allé, ik wil dat nog eens beklemtonen. Het is een zeer gemengd beeld. Ge kunt niet zeggen, dat dat hét beeld is van het secundair. Het is tussen scholen zeer wisselend, maar ook binnen scholen tussen leerkrachten zeer wisselend. Waar ze zelf zeggen wat ze nodig hebben van materialen. Er zijn leerkrachten, die zelf cursussen maken. Er zijn er die heel veel beroep doen op invulboeken. Dat is natuurlijk ook een verschil in kostprijs hé. Vanuit het flankerend onderwijsbeleid voeren wij daar een stuk een actief beleid rond, met het schoolparticipatiefonds, waar je net al naar verwezen hebt. En ook indirect proberen wij daarop te werken. Dat is dan meer via het lokaal onderwijsplatform, het LOP. Er is een werkgroep kostenbeheersing. Er is al rond dat thema gewerkt. In 2014 is een code kostenbeheer goedgekeurd door alle scholen. Sowieso stond het al op de agenda van de algemene vergadering van het LOP in november om die code eens te herbekijken, eens te zien wat daar instaat, die inhoud nog eens op te frissen en indien nodig bij te werken. Ik denk de aanzet daarvan, die zit ook in ons beleidsplan hé. We hebben gezegd dat we de risicofactoren, die gelijk onderwijskansen belemmeren of bedreigen, onder andere het staat er letterlijk in “kostenbeleid van scholen”, dat we dat verder in kaart willen brengen en daarrond werken om dat te remediëren. De werkgroep kansen voor kinderen heeft de voorbije bestuursperiode werk gemaakt van een sjabloon om die kosten voor basisonderwijs in beeld te brengen. Dat is misschien een mogelijkheid, dat we dat ook op diezelfde manier in secundair gaan toepassen. Nu is het wel zo, dat ik denk dat we nog wel wat werk hebben om in het secundair onderwijs een draagvlak uit te werken. Vorige bestuursperiode was daar binnen het LOP ook al eens de vraag om daar een werkgroep rond op te richten. Maar die is niet van de grond gekomen bij gebrek aan deelnemers. Dus, als we het hebben over participatie, als we het hebben over zoeken van draagvlak, dan denk ik dat dat de eerste opdracht is om die thematiek bespreekbaar te maken en om daarrond aan de slag te gaan.

In jullie voorstel, dat jullie op papier hebben gezet, staan drie concrete voorstellen. Om het aanbod van samen tegen onbetaalde schoolfacturen, om dat verder bekend te maken. Nu, dat is al gebeurd. Binnen het LOP is dat verspreid. Er worden ook goeie praktijkvoorbeelden verspreid. Dus dat is iets, dat we eigenlijk al doen en gedaan hebben. Om stedelijke afspraken te maken rond een maximum factuur, gelinkt aan schoolparticipatiefonds, ik wil daarbij opmerken, dat het schoolparticipatiefonds specifiek dan voor het secundair niet zo'n heel grote hefboom is. Omdat wij natuurlijk alleen de leerlingen uit Sint-Niklaas, wat in secundair maar 40 % van de leerlingen zijn, daarmee kunnen bereiken en alleen van die 40 % diegenen die recht hebben op een kansentas. De laatste cijfers daarvan zijn dat dat 670 leerlingen uit 11 scholen waren. Nu, dat is goed dat we die groep bereiken en die groep is ook al groter geworden, maar als ge bekijkt over de totaliteit van de schoolpopulatie in Sint-Niklaas, waar het rond de 10.000 leerlingen draait, is dat niet zo'n grote groep natuurlijk. Bovendien, als er geen draagvlak rond is, denk ik dat we ... Wij kunnen als lokale overheid daar geen dwingende maatregelen rond opleggen. Ik denk dat echt de eerste stap, dat is de problematiek bespreekbaar maken en draagvlak creëren om daaraan te werken, dat dat de eerste belangrijke stap is, die wij moeten nemen. Groepsaankopen organiseren als het gaat over groepsaankopen voor schoolboeken, dan denk ik dat het een beetje een pleister op een houten been zal zijn. Ik denk dat we de wildgroei aan invulboeken bv., dat dat een hele grote problematiek is, die de kostprijs van de schoolboeken hoog doet oplopen. Daar waar wij vroeger allemaal het systeem kenden van een boek die ge koopt en dan het jaar daarop doorverkoopt en dat ge op die manier eigenlijk er weinig voor betaalt of dat ge in huursystemen zit, is dat dezer dagen heel moeilijk, omdat dat allemaal dingen voor eenmalig gebruik geworden zijn. Of veelal voor eenmalig gebruik geworden zijn. Als het gaat over groepsaankopen voor andere materialen, dan is dat wel een suggestie die ik wil meenemen om te zien of we daar iets mee kunnen doen. Maar ja, als ik de drie voorstellen samenneem, dan denk ik dat ik kan concluderen, dat we de analyse wel delen dat er effectief een probleem is, maar dat we over de oplossingen, dat we daar toch verschillen in aanpak. Dus ja, een engagement om daarrond te werken, maar het zal op een iets andere manier zijn dan dat u voorstelt.

VOORZITTER: Nog een aanvulling van schepen Heyrman.

HEYRMAN: Wat de brugfiguur secundair betrof, dat was een samenwerking. Dus de scholen hebben een halftijdse betaald en wij vanuit de stad. En eigenlijk was het probleem, dat de scholen, dat die de evaluatie niet positief genoeg bevonden hebben om hun uren daar verder in te steken. Dus we bleven dan met een halftijdse overzitten.

En we hebben die dan, omdat dat ook niet zo zinvol was, hebben we dan die middelen geheroriënteerd, ik denk naar ongekwalificeerde uitstroom. Dus het is niet dat wij onze middelen hebben teruggetrokken of daar niet meer in geloofden. Maar de scholen hebben toen gezegd van ja, voor ons is het project op dit moment nog niet genoeg. Wat de toekomst brengt, ja, dat zal binnenkort het uitwijzen. Maar het was niet dat wij ons aandeel teruggetrokken hebben. We hebben er effectief, wij wilden er nog wel middelen instoppen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Een paar kanttekeningen, voorzitter. Allé, ten eerste wil ik best vanuit eigen ervaring - maar dat is een ervaring van ondertussen al 13, 14 à 15 jaar geleden – wil ik wel onderschrijven, ik zeg het, dat was dan mijn ervaring, dat het inderdaad makkelijker werken was rond dit soort thema's met basisscholen in Sint-Niklaas dan met secundaire scholen. Ik heb zelf nooit begrepen hoe dat kwam. Misschien had dat te maken, dat er wat meer concurrentie is tussen secundaire scholen als tussen basisscholen, ik weet het niet. Maar de gevoeligheid bij basisscholen om te werken rond sociale thema's heb ik ook ervaren, was groter dan in het secundair. Dat moet u natuurlijk niet beletten, denk ik, als stad om toch te proberen van ook die secundaire mee te krijgen op het vlak van armoedebestrijding en welzijnsbeleid. Dat ligt misschien voor de moment zelfs nog meer en dringender dan het basisonderwijs, waar er toch al een goeie regeling is, zowel Vlaams als Sint-Niklases. Twee, wat de onderscheiden schoolkosten betreft, allé, dat besef ik ook. Ge hebt studiekosten, ge hebt uitstappenkosten, ge hebt de gewone uitstappen. Nu, als ge ziet wat de manier van werken is in de scholen of de netten, die al werken met een maximum factuur, dan zie je meestal dat dat onderscheid ook gemaakt wordt en dat ge een maximum factuur hebt die onderscheid maakt tussen een beperking op boeken en materialen, een beperking op de klassieke uitstappen naar Technopolis en Planckendael en een beperking ook op de ja, de meerdaagse en grotere uitstappen. Dus in de praktijk is dat, denk ik, wel oplosbaar. Wat je ook vaststelt en dat is de derde kanttekening, dat ge dan een beetje hetzelfde fenomeen krijgt in die scholen als dat ge hebt in basisonderwijs, nl. dat het invoeren van een maximum factuur ervoor zorgt dat de school ook kritischer wordt naar de eigen kosten, die ze doorrekenen. Allé, dat dat een oefening is, die, dat werkt langs twee kanten. Ge hebt die tegemoetkoming in de kosten, maar de school wordt ook selectiever, kritischer, gaat beter om met facturen en met kosten. Rond schoolboeken bv. gaat men veel meer recycleren, werken met huurboeken, dan elk kind te verplichten van elk jaar nieuwe boeken te kopen. Dus dat is de 3^e kanttekening.

De 4e kanttekening, ik kende de cijfers niet, maar als ge zegt, schepen, dat er voor de moment al 670 leerlingen in 11 scholen genieten van laat het mij dan de beperkte maximum factuur noemen in het onderwijs in Sint-Niklaas en ik weet dat dat allemaal Sint-Niklase kinderen zijn, allé, om eens een Wymeersch-achtige uitspraak in de mond te nemen. Het zijn ook in de eerste plaats die kinderen, denk ik, waarvoor we als stad de verantwoordelijkheid dragen en het moeten doen. Maar dan ben ik wel in feite positief verrast van het feit, dat je daar al zo'n bereik mee hebt. En dan lijkt mij dat een heel goeie basis, zowel het aantal leerlingen als het aantal scholen dat er mee wil instappen, dat lijkt mij dan een heel goeie basis om op verder te werken. En allé, ook al verschillen we dan misschien nog van de aard, over de aard van de maatregelen die nodig zijn om aan kostenbeheersing en aan ja, armoedebestrijding of aan allé, betaalbaar maken van rekeningen te werken, maar ik zou u toch met heel veel nadruk willen vragen om dat thema vast te nemen, om de scholen daarop aan te spreken, maar ook om dat niet te doen met een lege beurs. Allé, ge gaat ze – en dat is misschien heel materialistisch en economisch gedacht – ge gaat ze alleen maar aan tafel krijgen en tot een gesprek krijgen als ge inderdaad ook als stad centen op tafel kunt leggen. En daar zal het uiteindelijk toch voor een groot deel allemaal weer om draaien.

VOORZITTER: Oké. Goed, dan gaan we stemmen over deze ... Ja? Ja, mevrouw Geerts, doe maar.

GEERTS: Ik denk we hebben hier al een aantal keren zaken ter stemming gelegd, waar we toch wel weten, dat heel wat mensen dat dan een warm hart toedragen. Ik hoor eigenlijk nu in de uitleg van de schepen, buiten dat je over praktische zaken nog van idee kan verschillen, ik hoor geen enkel argument dat u zou beletten om dit ook te stemmen. Ik denk dat wij als oppositie – en wij niet alleen – allé, wij vertrekken niet met al de dingen, die jullie voorleggen, van we gaan niet meestemmen. Integendeel. Ik denk dat wij ons vorige gemeenteraad één keer onthouden hebben of zo. Dus we kijken, zijn de dingen goed, dan stemmen we ze mee. Dus ik doe toch wel een beetje een oproep aan de meerderheid. Dit is voldoende vaag geformuleerd. Dit is een engagementsverklaring. Het gaat over de zwaksten in onze samenleving. Het gaat over kwalitatief onderwijs en het gaat erom, allé, u hebt dat zelf heel mooi geschetst in het begin van uw toelichting om ieder kind gelijke kansen te geven. Dus ik doe toch een oproep aan iedereen van de meerderheid om dit weer niet weg te stemmen. Het kan toch niet zijn, dat ge alle keren tegenstemt, gewoon omdat het van de oppositie komt hé. Stelt u voor, dat wij dat ook zo zouden doen. Allé, dan krijg je hier zowat een non-discussie.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik heb nog een ander voorstel, maar het is improvisatie van de moment. Allé, ik zou bereid zijn om de motie in te trekken als er een bereidheid is vanuit de meerderheid om daar samen met de oppositiepartijen – dat is dan niet alleen de mijne – om op korte termijn samen te zitten om te zien of we tot een motie kunnen komen over dit thema, met concrete dingen, die gedragen wordt door heel de raad.

VOORZITTER: Schepen Henne?

HENNE: Wel, vanuit ... Wij krijgen vaak vanuit de raad de vraag of er voldoende draagvlak is voor voorstellen, of er voldoende overleg is geweest, of er voldoende in gesprek is gegaan met alle betrokkenen. Ik denk als we dit hier goedkeuren, dat we dat niet kunnen zeggen. Als we dit hier goedkeuren, dat we zeggen we voeren de maximum factuur in in het secundair, het zijn uiteindelijk de scholen, de schoolbesturen ook die daarin mee moeten willen gaan. Op dit moment is dat water nog veel te diep om die beslissing te nemen voor hen. Dus ik wil werken aan draagvlak op dat vlak en ik wil ook wel daar verder in de commissie en met de raadsleden over van gedachten wisselen en zoeken wat daar de mogelijkheden in zijn. Maar op dit moment een beslissing nemen, die niet gedragen is, ik denk niet dat we dat als raad willen doen.

VAN DER COELDEN: Ik weet niet of ge het begrepen hebt, schepen, ...

HENNE: Ja, maar ik heb toch gezegd dat ik graag met jullie daarover verder wil werken, verder wil nadenken ook in de commissie. Maar dat ik ...

VAN DER COELDEN: Ja, maar dat is iets anders. Een motie of een resolutie ...

HENNE: Maar de motie zou ik niet goedkeuren.

VAN DER COELDEN: ... is een aanbeveling van de raad naar het college. En een motie of een resolutie als ge dan naar Brussel gaat kijken en naar het parlement gaat kijken, dan zie je dat daar heel dikwijls moties en resoluties gestemd worden, die het gevolg zijn van een overleg, waarbij de grenzen tussen meerderheid en oppositie ook wel eens overschreden worden en waarbij dat ge samen tot een consensus komt met wat ge denkt dat van algemeen belang is ... (overschakelen naar bandopname 7) ...

HENNE: Dus de conclusie is, dat we dit nu niet ter stemming voorleggen, maar dat we samenwerken aan een alternatieve tekst. Is het dat?

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HENNE: Ja, maar die bereidheid is er hé. Ik herhaal ze nu nog eens.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). De bereidheid zou dan moeten ...

Ik heb het u gezegd, schepen, de bereidheid moet zijn om op korte termijn met mensen van meerderheid en oppositie samen te zitten om te zien hoe we tot een resolutie kunnen komen, die aan deze gemeenteraad wordt allé, ter goedkeuring voorgelegd, maar die zal wel goedgekeurd worden en die een aanbeveling is naar het college om op gebied van schoolkostenbeheersing concrete stappen te zetten.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Voor de goede of de slechte verstaander, dat is een uitnodiging naar de fracties, niet naar het college. Want als we een motie opstellen, is het een motie van de raad naar het college. En we kunnen moeilijk verwachten, dat het college een motie aan zichzelf gaat opstellen hé.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ah ja, dat is iets anders. Als de schepen erbij is, ja.

VOORZITTER: Oké, goed. Ik heb begrepen dat daar ...

BURGEMEESTER: Nee, maar allé, ik denk voor een goed begrip, dat we akkoord kunnen gaan – ook vanuit het college – dus dat met de 7 fracties en met schepen Henne wordt samengezeten met het vaste voornemen om tot een tekst te komen, die zo breed mogelijk gedragen is. Ja, oké?

VOORZITTER: Dan gaan we naar de 5e interpellatie en dat is een motie of voorstel tot beslissing van raadslid Maes, enkel nog recycleerbare verpakkingen. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Iedereen ervaart het met de nieuwe blauwe zak, die zit heel snel vol. Dus we worden geconfronteerd met heel veel plastic verpakkingen. En ...

VOORZITTER: Shhhh! Ja, mag ik jullie aandacht voor de heer Maes.

MAES: Ja, dus op de gemeenteraad van april hebben wij trouwens aangedrongen bij het stadsbestuur om eigenlijk ervoor te zorgen, dat er geen wegwerpverpakkingen op publieke evenementen zou worden gebruikt. En ik wil ook van de gelegenheid even gebruik maken om te vragen, er is toen beloofd om een stappenplan op te maken. Zijn er al stappen gezet om dat stappenplan op te maken of zoals de burgemeester toen zei, is dat beland op de Griekse kalender? Dat is een vraag, die ik graag wil stellen naar aanleiding van deze motie. Maar het is ook belangrijk dat, er is naar voorgekomen in de reportage van Pano, dat niet alle fracties, die nu verzameld worden in de blauwe zak, dat die kunnen gerecycleerd worden. Er wordt heel veel, van de 14 fracties die er verzameld worden, zijn er een 9-tal die kunnen gerecycleerd worden en andere worden hetzij verbrand, hetzij verzameld en vaak worden ze ook naar het buitenland verscheept. Bv. daar is Turkije als voorbeeld gegeven.

Dus ik denk dat we moeten opletten, dat we dat niet te lang laten bestaan. Want ten eerste is dat slecht voor het milieu en ten tweede werkt dat demotiverend naar mensen om te sorteren. Als ze weten dat niet al die plastic opnieuw wordt gebruikt. En de VVSG, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, én Interval, euh, Interafval, sorry, de vereniging van alle intercommunales die hebben daarrond een motie gemaakt om eigenlijk te vragen naar de producenten, dat er alleen nog recycleerbare plastic op de markt zou gebracht worden. En als dat niet op korte termijn door de producenten zelf zou worden gedaan, dat er vanuit de Vlaamse regering een initiatief wordt genomen om dat af te dwingen. En ik denk dat dat belangrijk is. Wij hebben het hier al heel vaak gehad over afval. Wij hebben hier ook al heel dikwijls gesproken over het feit, dat afval aan de bron moet aangepakt worden. Ik denk dat iedereen het daarover eens is. En daarom zouden wij willen voorstellen om die motie van VVSG en Interafval vandaag met deze gemeenteraad nog eens te stemmen en te bekrachtigen, zodanig dat dat ook zowel naar de bevolking toe duidelijk wordt gemaakt van kijk, wij willen enkel nog recyclebaar afval en we willen dat daar stappen worden gezet door de Vlaamse regering. Dat daar ook die motie naar de Vlaamse regering wordt gestuurd om dat ook nog eens kracht bij te zetten, zodanig dat we op relatief korte termijn tot een situatie komen, dat in de blauwe zak alleen nog recyclebaar plastic en afval wordt verzameld. Dus mijn voorstel, ik heb de motie online geplaatst. Ik wil ze nog eens voorlezen als u dat nuttig acht. Maar, allé, ik denk, het is een motie die al door de VVSG is ... Ik denk dat het normaal gesproken geen probleem moet kunnen zijn, dat we dit met de integrale gemeenteraad hier vandaag bekrachtigen, om dat nog eens duidelijk in de verf te stellen in welke richting dat we willen evolueren met recyclebaar plastic.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Jef, bedankt. Ik vind dat wat een rare vraag voor deze vergadering. Wat je zegt en ja, dat is allemaal waar hé. We vinden dat allemaal en we vinden dat zeer breed en Interafval vertegenwoordigt al die intercommunales. En daar wordt over die dingen zeer hard nagedacht. En daar is maatschappelijk geen enkele discussie over die inhoud denk ik hé. Ik ken ze niet. En dan wordt het gelijk niet groter met dat die 300 gemeenten zeggen, ah, dat moet ge gaan doen. Dat volg ik niet zo goed. Dat dat als motie hier, dat wordt niet beter hé. En laat staan, de oplossing wordt niet makkelijker. Ook daar, ze zijn ermee aan de slag. Dat is geponeerd. Iedereen weet dat, dat is juist hé wat je zegt, aan de bron aanpakken, producenten verantwoordelijk maken voor gans het levenstraject van hun producten. Dat is juist. Maar wij zien dat niet zitten als meerderheid om dit soort moties te stemmen, omdat, allé, naar waar stuur je ze, wat wil je daarmee bereiken.

Dat is een zeer raar ding, omdat iedereen is daarvan overtuigd. Het zal aan de wetgever zijn en het probleem Europees ook nog eens zijn van hoe ga je producenten daar verantwoordelijk voor maken. Allé, dat zal de complexiteit zijn. En het zal niet het probleem van draagvlak zijn of van kennis of van mensen die dat niet willen inzien. Ja, wat daar staat, vinden wij met z'n allen. Maar motie is toch niet het juiste middel vanuit steden en gemeenten om daar stappen in te zetten. Het zal wetgevende krachten zijn en het zal Interafval, daar zijn we vertegenwoordigd. Dus in die zin zien we daar eigenlijk, allé, voor dit soort voorstellen, de motie als geen goed instrument.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes?

MAES: Voorzitter, ja, ik wil hier toch eventjes op reageren. Ik vind, we zijn deze gemeenteraad begonnen rond Catalonië. Dat is een motie, die unaniem in het Vlaams parlement is gestemd, waar ook wij als PVDA ons hebben achter gezet. Als men hier dan vandaag een actie doet om dat nog eens te bekrachtigen, ja, dan is dat ook iets wat je zou kunnen noemen, dat is dubbelop. Nee, dat is niet dubbelop. Dat is omdat je dat duidelijk wil maken naar de bevolking, dat je wat je denkt en waar je achter staat. Als wij hier vandaag als gemeenteraad zeggen kijk, wij willen dat daar snel iets rond gebeurt en we willen dat zeker niet voor zorgen dat de mensen beginnen te twijfelen aan het belang en het nut van het sorteren, dat is uiteindelijk het belangrijkste. En dat maak je ook duidelijk naar de Vlaamse regering, naar het Vlaams parlement. Naar iedereen die betrokken is, kan je dit uitsturen en doe je op die manier eigenlijk een versterking van wat de VVSG in Lokaal, een tijdschrift dat zeer beperkt wordt gelezen uiteindelijk, ga je dat op een bredere schaal toch wel verspreiden. En dat is denk ik het belang van zo'n motie wel in de gemeenteraad te brengen. En als we het er dan allemaal over eens zijn, ja, dan is het niet moeilijk om te stemmen, want dan zijn we het snel eens.

FOUBERT: Sta mij toe om hier toch kort op te reageren, want ik val altijd een beetje terug in flashbacks. Eigenlijk is dat het laatste half jaar non-stop moties, moties. En ik lees dan straks waarschijnlijk op Facebook Groen stemt tegen en dan staat er altijd iets achter waar wij achterstaan. Ik zou graag eens zeggen tegen mijnheer Maes, ik heb een half jaar geleden in april ook hetzelfde meegemaakt eigenlijk met die plastic en met dat recycleren, enz... En ik heb toen op Facebook een heleboel shit over mij gekregen. En ik heb toen de volgende zin daar gezet. Ik heb toen gezegd "ik wil graag alle concrete voorstellen, concrete voorstellen voor de stad Sint-Niklaas van jullie ontvangen, mail ze maar door foubertbart@gmail.com, ik zal ze persoonlijk op het bureau van schepen De Meester leggen, want ons eindpunt is in deze hetzelfde, maar de manier waarop verschillend". Tot op de dag van vandaag nul mails.

MAES: Ja, zo werkt het niet. Want, allé ...

FOUBERT: Dat is concreet, mijnheer Maes, dat is concreet voor de stad Sint-Niklaas. Een motie, ik kan er 100 goedkeuren en naar huis gaan en niets veranderd hebben.

MAES: Mijnheer Foubert, over die zaak van dat ...

FOUBERT: Ik wil het goedkeuren, maar dat verandert er niets aan.

MAES: Mijnheer Foubert, u heeft toen wij die zaak over het verbieden van plastic afval op publieke evenementen, heeft u toen gezegd "ik ga persoonlijk achter de veren van schepen Wout De Meester zitten".

FOUBERT: Vraag het hem, vraag het hem hoeveel keer ik op zijn bureau gezeten heb, hoeveel oplossingen dat we bekeken hebben voor herbruikbare bekervaten ...

MAES: Ja en hoeveel stappen zijn er nu gezet om het stappenplan op te maken?

FOUBERT: Maar het is niet vandaag op morgen. 7 jaar geleden ...

MAES: Nee, maar we zijn 6 maand verder.

FOUBERT: Mijnheer Maes, laat mij even uitspreken. 7 jaar geleden hé, dacht ik ook dat ik in de politiek zat, vandaag iets componeren en morgen was de oplossing daar. Het werkt zo niet. Vandaag heb je een probleem, ge moet samenzitten, maanden oplossingen zoeken en vanaf dan is er pas een oplossing. Dat is niet vandaag op morgen en al zeker niet met een motie. Een motie zal nooit iets veranderen. Een idee wel.

MAES: En die motie rond Catalonië dan? Wat doe je daarmee?

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

FOUBERT: Ik heb geen motie van Catalonië getekend, nooit. Ik zit ook niet in het Vlaams parlement. Ik zit in de gemeenteraad van Sint-Niklaas. Ik heb hier geen motie van Catalonië ondertekend.

DE MEESTER: Ik wil misschien ook nog eens eventjes reageren, mijnheer Maes. Rond plasticvrij zijn we inderdaad bezig met de diensten om rond een aantal domeinen samen te zitten. Eerst en vooral het ondersteunen en informeren van verenigingen om gemakkelijk de overstap te zetten naar herbruikbare bekervaten. Het ondersteunen met plasticvrije evenementen van die verenigingen. We zijn een project aan het lopen voor ook op de donderdagse markt die plasticvrij te maken. We zijn een intern project aan het lopen rond een plasticvrije organisatie als stad en OCMW. We willen werken rond bredere sensibilisering en we willen inzetten op handhaving. En er is overleg met de diensten van plannen en ontwikkelen, de diensten evenementen, de marktleider, JOS en onze andere interne diensten. En ik kan ook alleen maar inderdaad mijnheer Foubert gelijk geven, dat hij effectief achter mijn veren zit, dat hij mij tot vervelens toe daar achter mijn veren over zit. Maar dat het inderdaad zo gaat, dat je dat in overleg doet om tot oplossingen te komen.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we tot de stemming overgaan, als dat de vraag is.

MAES: Mag ik nog even aan de schepen? Het is fijn dat u nu al die dingen opsomt. Dus wat aantoont eigenlijk, dat zo'n motie wel degelijk zin heeft hé.

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor de motie? Dat is de CD&V en de sp.a. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Goed, we gaan naar de volgende interpellatie van Jef Maes, wat gaat het stadsbestuur doen om uithuiszettingen te stoppen. Mijnheer Maes, u hebt het woord. Mijnheer Maes?

VAN DER COELDEN: Frans, help hem eens met zijn laptop.

MAES: Nee, nee, nee. Ja, naar aanleiding van de Internationale Dag tegen de Armoede hebben wij een persbericht uitgestuurd over het aantal uithuiszettingen, dat er zijn in deze stad. Die cijfers die hadden wij ontvangen in februari van schepen Heyrman. En we hebben vastgesteld, dat eigenlijk in 2018 een recordaantal uithuiszettingen heeft plaatsgevonden, meer bepaald 59 op jaarbasis. Dat is ongeveer, dat is meer dan 1 per week. Dat is dus een ernstig probleem. Dat was ook meer dan 300 % groter dan het gemiddelde van de 3 voorbije jaren. Dus we denken dat het van groot belang is om daar effectief iets aan te doen. En naar aanleiding van dat bericht ben ik de voorbije weken door verschillende mensen gecontacteerd, die met problemen zaten. Er is een familie met 3 kinderen, die uit hun huis dreigen gezet te worden. Ik heb daar de schepen voor gecontacteerd. Daar is nu een oplossing in de maak. Er is een andere vrouw, die met 2 kinderen vorig weekend uit haar huis is gezet. Ik ben daar ook mee bezig. Maar allé, ik kan ook niet het OCMW van Sint-Niklaas spelen. Daar is dan nog een andere vrouw, die gezegd heeft van kijk, ik ben een paar jaar geleden ook uit mijn huis gezet en ik heb uiteindelijk een oplossing gevonden in Stekene, want ik heb geen oplossing kunnen vinden in Sint-Niklaas. Ik heb ook aan de schepen ook nog gesignaleerd dat iemand, dus die op dat moment dakloos was geworden, dat die mij ook had gecontacteerd. Ik heb op dit moment geen contact meer met die jongeman. Hij is niet meer te pakken te krijgen. Maar om maar te zeggen, achter die cijfers daar zitten mensen achter. Dat zijn schrijnende verhalen, waar we toch wel moeten ernstig mee omspringen. En ik weet dat het OCMW heel wat problemen rond uithuiszettingen oplost door bemiddeling, maar zelfs als er 59 overblijven, dan is dat een heel groot probleem. Bv. het CAW is onlangs nog naar de pers gestapt om het probleem van de sofasurfers aan te kaarten. Dus 53 % van de jongeren, die bij het CAW komen aankloppen, hebben woonproblemen. Dus er is een ernstig probleem. Er is een probleem van tekort aan betaalbare woningen, er is een tekort aan noodwoningen. En dus vandaar ook onze vraag van ... Er is een tekort aan sociale woningen.

Dus u weet dat art. 23 van de grondwet stelt, dat iedereen recht heeft op een menswaardig leven en dat recht dat houdt dus ook in een behoorlijke huisvesting. Dat staat ook in de Vlaamse wooncode. Dus het is wel van belang om daar ernstig werk van te maken. En ik las vandaag heel toevallig, publiceert Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen vandaag op zijn website een ervaring op met tijdelijke bezetting sociale leegstand. Tijdelijke bezetting met sociale leegstand, dat wil zeggen, dus er is ongeveer 10 % - ik weet het exacte percentage niet in Sint-Niklaas – maar in West-Vlaanderen is er 10 % van de sociale woningen die leegstaan. Niettegenstaande de hoge woningnood zijn daar woningen, die wachten op renovatie en vaak duurt dat lang. Wel, wat heeft men nu daar gedaan? Men heeft mensen die met woonproblemen zitten, heeft men eigenlijk die woningen gedurende 6 à 9 maand ter beschikking gesteld van mensen met woonproblemen en breidt men op die manier eigenlijk uit, het pakket uit van noodwoningen. Men heeft dat geëvalueerd. Dat is een paar jaar bezig. En dus men heeft daar 60 gezinnen opgevangen en 75 % van die gezinnen, die hebben na verloop van tijd, na 6 à 9 maand een structurele oplossing gekregen. Dus onze vraag is, kan er, kunnen die noodwoningen uitgebreid worden, kan dat systeem van die ... (?) zoals men het noemt ook hier in Sint-Niklaas worden uitgebreid? En uiteraard op bredere schaal stelt zich heel de problematiek van betaalbaar wonen. En in dat opzicht valt het mij ook op – dat is vorige week ook nog in de krant gestaan, in De Standaard – dus in Kortrijk heeft men een masterplan tegen armoede uitgewerkt. Men heeft zo'n plan uitgewerkt, waarin dat de bouw van 750 sociale woningen centraal gegeven uitmaken van dat plan. Nu wordt daar een consultatieronde rond uitgebracht naar de bevolking toe. De bevolking mag daar al zijn voorstellen en opmerkingen rond formuleren. Dus mijn vraag is ook, wanneer gaat het stadsbestuur zo'n masterplan eigenlijk uitwerken? Want we denken dat de problemen in Sint-Niklaas niet kleiner zijn, ik zou zelfs zeggen, ik durf zeggen dat ze groter zijn dan in Kortrijk. Dus ik denk dat we het hier op een even ernstige, om niet te zeggen ernstiger manier moeten aanpakken. En het principe van Housing First, dat wordt meer en meer ook in de hulpverlening toegepast, wanneer dat mensen eigenlijk hun woning hebben, daar vertrekt eigenlijk alles om die mensen ook uit de problemen te trekken. Dus ik denk dat we rond uithuiszettingen en het feit dat mensen daarin moeten geholpen worden om daar niet op straat te belanden of niet van het ene probleem in het andere te komen, dat dat een heel cruciaal gegeven is om het probleem van de armoede in onze stad aan te pakken.

VOORZITTER: Ik ga eerst mijnheer Wymeersch nog ... Sorry.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, collega Maes heeft op heel wat punten gelijk. Maar het is niet zo eenvoudig. En er zijn verschillende problemen die door mekaar gereven zijn. Hij raakt uithuiszettingen aan. Daar heeft hij gelijk in, daar wordt misschien een beetje te laattijdig op gereageerd. Maar ook dikwijls omdat de bevoegde diensten – binnen het OCMW, bijzonder comité, sociale diensten – dikwijls te laat zijn gevat door eventuele probleemgevallen. En welke probleemgevallen zijn er dan? We mogen ook niet onderschatten, dat heel wat probleemgevallen voor een gedeelte – en ik ga mij niet uitspreken hoeveel percentage – voor een gedeelte te wijten zijn aan de potentiële cliënt zelf. Maar dat zijn allemaal zaken die in het sociale veld moeten afgetoetst en opgezocht worden. Misschien moet daar – en ik interpelleer seffens nog tijdens de OCMW-raad – moet daar misschien nagedacht worden of er een ander systeem of een flexibeler systeem kan gezocht worden. Zijn er te weinig noodwoningen? Ja. Zijn er te weinig sociale woningen? Ja. Alhoewel, wij moeten relativeren en goed naar de cijfers kijken en de cijfers goed interpreteren wat betreft de wachtlijsten. De schepen van huisvesting zal dat weten. De laatste keer – ge moogt mij trouwens de recentste cijfers nog eens bezorgen, ik zal die schriftelijk vragen, dan is dat gemakkelijker – maar vorig jaar deze tijd was er bv. voor de huisvestingsmaatschappij een wachtlijst van 3.000 en oneffen gezinnen. Goed. Maar daar zijn ook dubbele boekingen bij. Tweeërlei. Die zowel bij de maatschappij geboekt zijn als bij SoVeKa nog eens geboekt zijn en in andere gemeenten nog eens geboekt zijn. Dus zo eenduidig is het allemaal niet. Het probleem van de jongeren, de alleenwonende of de alleenstaande jongeren. Waarom staan die alleen? Waarom wonen die alleen? Kunnen die niet thuis blijven wonen? Mogen die niet thuis blijven wonen? Welke problemen hebben die? Enz..., enz... Het is dus allemaal niet zo eenduidig. Maar ik steun u volledig in uw inzichten, dat in verband met de noodwoningen en met de uithuiszettingen, daar moet een systeem gevonden worden, dat inderdaad meer preventief werkt en ook de begeleiding nadien, ik denk dat dat een hiaat is in het beleid dat zeer dringend moet opgevolgd worden.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, ik zal iets ruimer antwoorden, omdat u mij ook een aantal ruimere vragen had gesteld. Ik denk dat wij ook weten, dat achter die cijfers mensen zitten. Ik denk dat iedereen in de zaal dat weet, maar ook zeker de maatschappelijke assistenten, die er dagdagelijks mee te maken hebben. Over de, u hebt mij de laatste week gecontacteerd rond drie casussen. Daar kan ik niet veel verder op ingaan. We hebben er correspondentie over gevoerd, maar u zal ook gemerkt hebben, dat de hulpverlening wel al opgestart was in een aantal gevallen. En dat een verhaal meerdere kanten heeft.

Bv. de jongen die u zegt van ik heb de telefoonnummer doorgegeven. Ja, als wij een telefoonnummer krijgen en die mijnheer pakt zowel bij u als bij ons na meermaals bellen niet op, ja, dan weten we ook echt niet wie het is. Nog even voorafgaand en voor alle duidelijkheid, er wordt soms gesuggereerd dat het het OCMW zou zijn, die de mensen uit huis zet. Dat is niet aan ons. Dat is niet de stad. Dat is eigenlijk de rechter, die een beslissing neemt. U had mij gevraagd van wat doet het OCMW al preventief? Want in de cijfers zie je dat ongeveer 2/3^e van uithuiszettingen kunnen wij vermijden door al die acties te doen. Dus wij kennen aanvullende steun toe, ter voorkoming van achterstallige huishuur. We begeleiden ook de financiën van huishoudens. Wij komen tussen in achterstallen. Ge hebt budgethulpverlening, daar waar nodig en gewenst door de hulpvrager. We bemiddelen vaak tussen eigenaar en huurder. Vanuit de LAC-werking detecteren we of er huurschulden zijn en ageren daar nu pro-actiever in. Bij preventie uithuiszettingen, het is eigenlijk zo dat we een akkoord hebben met de vrede-rechter dat een moment dat iemand informatie komt opvragen rond een uithuiszetting, dat men al vraagt om ons te contacteren. Dus dat is een eerste instantie. We proberen dan een afspraak te maken, te krijgen en we proberen dan al te bemiddelen. Bij een vordering tot uithuiszetting wordt er bij iedereen een huisbezoek afgelegd. De ... (?) wordt achtergelaten en men gaat vaak 2^e of 3^e keer op huisbezoek. En bij een vonnis wordt er bij een huisbezoek opnieuw een schrijven achtergelaten als men de mensen niet thuis treft. Soms heb je ook een uithuiszetting niet omwille van het financiële, maar omwille van samenleven. Dan wordt er burenbemiddeling of buurtstewards ingezet. We hebben ook abonnementen van de huurdersbond als mensen nog extra advies willen. En de eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat we bij sommige mensen gewoon voor een gesloten deur blijven staan. Dat we geen aansluiting kunnen vinden. Want u citeert in uw eerste vraag, dat de persoon hier aanwezig, de clustermanager, zou gezegd hebben, u heeft gevraagd wat gebeurt er met die gezinnen die uit huis gezet worden. Als wij niet binnen geraken, dan kunnen wij ook niets meer doen. Dan zijn de mensen weg en kunnen wij hen ook niet opvolgen. Dus alles begint ook met een hulpvraag, die we kunnen opvolgen. Soms is het ook wel zo, dat mensen er bv. niet meer wonen, maar de formaliteiten die erbij horen, nl. de sleutel afgeven, niet meer gedaan hebben. Dus de woning is dan leeg. Nu, met de Sint-Niklase hebben wij dan nog een intensievere huisvesting. Daar betalen wij eigenlijk iemand, er is iemand vrijgesteld, die daar aanklampend huurders gaat benaderen, die geconfronteerd worden met huurachterstal of sociale problemen. De Sint-Niklase, allé, SoVeKa heeft zelf ook nog huurbegeleiders die hij inzet. Dus wij vermijden ongeveer 2/3e, maar geraken we niet binnen, dan geraken we niet binnen. En geraken we niet binnen na meermaals aan de deur kloppen, dan ja, dan is er ook geen begin.

Nu, als de rechter toch beslist om huurders buiten te zetten, dan heb je een aantal instrumenten. Ik heb dat al gezegd, het aantal noodwoningen. U zal zien op de voorstellen, die u doet, noodwoningen, TBSL, Housing First, daar zal u moeten wachten tot in de commissie van december om te kijken welke keuzes dat we daarin genomen hebben. Wij hebben een goed contact met de Sint-Niklase maatschappij. Als de huurwoningen nog in goede staat zijn, dan worden die gehuurd als noodwoningen. Dus dat proberen wij altijd te doen. En u had ook in uw schrijven gevraagd van kijk ja, Samenlevingsopbouw heeft daar een heel dossier in opge maakt. Wat hebt u met al die aanbevelingen gedaan? Eigenlijk op elke aanbeveling zijn wij ingegaan en we blijven dat ook doen. Dat is geen probleem dat ge in een knip oplost, maar alle aanbevelingen die gedaan zijn, hebben we iets mee gedaan. Dus, ik weet dat Frans ook wel een beetje refereert naar straks, naar het feit dat hij zegt van maatschappelijke assistenten hebben te veel dossiers. Dat is ook zo. Ik denk dat we dat allemaal erkennen. Ik denk dat dat ook erkend werd in december, waar er dan een eerste stap gezet is om 3 extra maatschappelijke assistenten aan te nemen. Nu, er is een risicoanalyse gedaan vorige legislatuur. Er is groot verloop. Maar ik denk dat de aanpak van dat probleem, dat vergt veel verschillende maatregelen. En ik denk dat we op al die dingen moeten inzetten. En ook daar zal u – ik ga voor een stukje straks al een antwoord kunnen geven – maar ook daar zal u in december weten wat we wel of niet aan extra inzet hebben gedaan.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank voor uw antwoord. Maar ik weet, u zit te dweilen met de kraan open natuurlijk hé. Want het is natuurlijk niet toevallig, dat er in 2018 veel meer uithuiszettingen zijn dan de jaren daarvoor. De economische situatie, de armoede in onze stad, die neemt toe. Ik denk het eerste dat we moeten doen, is inderdaad de ernst van de situatie onderkennen. Twee, goed alle oorzaken in kaart brengen. En dan verder opvolgen. Dus en ik denk dat dat, natuurlijk zijn dat allemaal complexe problemen. Ik weet dat ook. Al die mensen, die in de problemen zitten, dat is geen eenduidig verhaal en dat is niet zo altijd gemakkelijk op te lossen. Maar er is nog altijd een recht op wonen. En dat recht op wonen, dat moeten wij als gemeenschap kunnen garanderen. Dat staat in de grondwet, dat staat in de Vlaamse wooncode. En ik denk dat we daar een maximum aan mogelijkheden moeten aanbieden naar de mensen toe. En als we merken, dat veel mensen niet binnen geraken of bij een sociale assistent geraken, als ik dat dan aanklaart dat het dan plots ineens wel lukt, dan is er toch wel een probleem. En ik begrijp dat de mensen overbelast zijn, maar dan moet je daar ook iets aan doen op vlak van bemanning en bestaffing voor die problemen.

En dan kan er waarschijnlijk wel een vooruitgang geboekt worden en dan kunnen die cijfers wel naar beneden. Want het is toch een schrijnend probleem, denk ik.

HEYRMAN: U trekt hier conclusies, vind ik, die ik niet gezegd heb. Wij hebben niet gezegd, dat wij het probleem onderschatten. U zegt dat het alleen is omdat u voor dat gezin tussengekomen bent. Dat was een gezin, dat op heel veel plekken gekend was en waar we ook al bezig waren met hulp te verlenen. Dus dat vind ik een, allé, u hebt nu alle informatie gehad. Dat vind ik eigenlijk geen fijne gevolgtrekking van u. En wij hebben een deel van de verantwoordelijkheid voor de armoedeproblematiek. Wij kunnen een flankerend beleid voeren. Het is de gemeenschap, maar niet de gemeente die heel het probleem kan oplossen. We zullen het samen moeten oplossen. Ook met het middenveld. Maar ik denk dat u ook wel heel goed weet, dat we naast dit ook heel veel andere acties rond armoede doen. Altijd in samenwerking met Polsslag. Dus ik vind het een beetje in uw tussenkomst van ja, jullie onderschatten het probleem nog altijd. Ik denk dat wij dat niet onderschatten en dat niemand in de raad dit onderschat.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar het volgende punt, een interpellatie weer van raadslid Maes, telramen, graag ook in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat velen onder ons wellicht gezien hebben in de pers wat Telramen is. Telramen is een nieuw initiatief, waarbij er via een handig toestel, dat aan de ramen wordt bevestigd bij burgers, het verkeer, snelheid en dergelijke dingen meer wordt gemeten in bepaalde ... (overschakelen naar bandopname 8) ... straten, die men dan uitkiest en waar men dan uiteindelijk zijn beleid op bijstuurt. Dus dat is vandaag in testfase in Kesselo. En er zijn ook in verschillende andere steden al wijkinitiatieven om dergelijke dingen op te zetten. Dus ik zou willen vragen aan de schepen om te bekijken – want u kan dat als buurtinitiatief nemen, maar u kan ook als stad een initiatief nemen of als gemeente – om een aantal van die camera's – allé, camera's zijn het eigenlijk niet, het zijn computertjes – die aan te brengen en op die manier eigenlijk een buurtnetwerk te maken, in kaart te brengen hoe frequent er wordt gereden, hoe snel er wordt gereden, op welk moment, enz... en door wie. Niet de nummerplaten, maar door welk soort voertuigen. En op basis daarvan zijn beleid verder bij te sturen. Dus ja, de vraag is of dat dat al overwogen is door het stadsbestuur en of u dat eventueel wil overwegen. Ik denk dat zeker en vast schoolomgevingen en woonbuurten, zone 30-ers, die zijn ingesteld waar zeer veel en zeer vaak soms te snel wordt gereden. Ik denk nu bv. aan het Elisabethplein, waar recent nog een fietser van 16 jaar door een auto is omvergereden aan hoge snelheid. Die auto heeft ook nog eens vluchtmisdrijf gepleegd.

Ik denk zulke buurten, de problemen zijn denk ik gekend. Maar ik denk dat het belangrijk is om dat goed in kaart te brengen en daar de nodige conclusies uit te kunnen trekken.

VOORZITTER: Goed, ik geef ook nog het woord aan Marc Huys.

HUYS M.: Ja, ik ken het systeem. Het kost 83,5 euro per setje. Ik was van plan van dat te kopen, maar ik heb dan eens gaan kijken op de website bij de FACS waar mensen die het al gebruiken wat problemen hebben met het systeem. Het blijkt dat er nogal wat foute metingen zijn, bv. een klassiek voorbeeld dat opgegeven wordt, als er camionettes passeren, dan worden die ofwel als groot voertuig aangeduid ofwel als klein voertuig. Is ook afhankelijk van weersomstandigheden. Van inval van het zonlicht bv. hé. Laag zonlicht geeft andere schaduwen op de voertuigen, geeft ook andere beelden. Geeft andere tellingen. En ik stel mij echt de vraag of de tellingen, die zo gegenereerd worden, of die wel zeer nuttig zijn. Ze hebben hun nut hé, zonder twijfel. Maar of ze echt volledig nuttig zijn. En waarom? Omdat de verkeersstromen niet worden geteld. Er wordt wel geteld hoeveel auto's er zijn, hoeveel voertuigen en hoeveel fietsers, enz... Maar echte herkomstbestemmingstellingen, die echt nodig zijn om het verkeersbeleid te sturen, die zijn er niet. Dus persoonlijk ga ik wachten tot de aankoop tot het systeem volledig betaalbaar is. En tot er ook van steden en gemeenten die het al aangekocht hebben, zoals Aalst, enz..., dat die weten wat ze met de resultaten daarvan gaan doen.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSSENS: Bah, ik dacht dat het antwoord al gegeven was, maar ja. Maar ja, is daar nog iets aan toe te voegen? Ik weet het niet.

VOORZITTER: Ik geef hem toch het woord.

HANSSSENS: Nee, nee, ja, alle gekheid op een ...

HUYS M.: Ik zal het niet meer doen.

HANSSSENS: Alle gekheid op een stokje. Ik moet zeggen, ik leerde het eerst iets over dit systeem begin van deze maand voor het in het nieuws kwam en het mij werd aangeboden op, wel, het werd aangeboden op een kaartje dat ik kreeg "Telraam, jouw raam telt mee". En het was iemand van Mobile 21, één van de organisaties die aan de grondslag hiervan liggen. En ik, ja, ik krijg meteen een soort van ongemakkelijk gevoel. En dat werd bevestigd toen dit naar buiten kwam, toen het naar buiten kwam in de pers. En de insteek van de pers hierrond was heel duidelijk, dat dit een uitstekend instrument is voor burgers, die hun stadsbestuur moeten overtuigen, dat er wel degelijk een probleem is in hun straat. Zo is het gepositioneerd geweest in de pers. En ik wil daar, allé, ik wil daar toch wel iets over zeggen.

In Sint-Niklaas hebben wij sinds de vorige bestuursperiode al een heel duidelijke procedure, dat als wij een melding krijgen van burgers, dat er een snelheidsprobleem is, dat wij zelf telradars gaan installeren, die 24 uur op 24 uur, 7 dagen aan een stuk het verkeer registreren. En dat registreert het soort voertuig, de snelheid, de intensiteiten en we monitoren dat 24 uur op 24, 7 dagen op 7. Dat geeft een heel correct en goed beeld van de verkeersintensiteit. Dus ik wil echt zeggen, als men dit wil hebben, omdat men niet gelooft dat het stadsbestuur meldingen niet ernstig neemt, dan vind ik dat echt wel kwalijk. Ik heb dat ook gezegd tegen die initiatiefnemers vandaag nog, want ze waren hier op het stadhuis voor iets anders, maar ik heb dat nog eens een keer gezegd. Ja, maar dat gezegd zijnde, dat gezegd zijnde, dat gezegd zijnde is het twee - maar Marc heeft daar een beetje op ingespeeld, ik heb die reacties niet gelezen – is het wel zo, dat in sommige straten het heel moeilijk is om die radars te installeren, want het moet op een paal geïnstalleerd worden en die paal die staat niet altijd op de juiste plaats of er zijn gewoon geen palen ter beschikking of er staat een obstakel voor, waardoor die radars hun werk niet goed doen. En dan wordt een ander systeem, een raam – er zijn veel ramen in een straat – een interessant systeem om additioneel te installeren op een juiste plaats en op een makkelijke plaats. En ja, dan gaan we wel gegevens kunnen hebben, die misschien wat verfijnder zijn dan onze eigen telradars, omdat ze op een andere locatie zitten. Dus wat hebben we gevraagd? Wat is het initiatief dat we gedaan hebben? Want ik wil niet dat je gaat concluderen, dat ik iemand de brokken in de mond tel. Dat is absoluut niet het geval. Maar wat heb ik gevraagd? Eens om een offerte op te vragen voor een stad van hoeveel zou dat kosten, kunnen we dat testen gedurende een periode en kunnen we die resultaten vergelijken met onze eigen radars. En ik wil wel eens zien wat het verschil daar is. Want ik zie er dus inderdaad wel voordelen voor die locaties te gaan tellen, die heel moeilijk te vinden zijn. En op die manier betere data te verkrijgen. En dan ten slotte wil ik nu wel iets zeggen. Ik ben nu in mijn 7e jaar bezig als schepen van mobiliteit. Ik vind het één van de moeilijkste zaken, die ons voorgelegd worden, zijn meldingen van snelheid. Dat er te snel wordt gereden. Ik hoor dat van alle 520 straten, die doorgaand verkeer hebben. De vraag is niet vaak van erkennen wij dat er een probleem is. De vraag is vaak van wat is de oplossing, die we kunnen brengen? Wat is het efficiënte middel dat we kunnen toepassen, zonder dat we iedereen in de miserie zetten om die snelheid onder controle te houden. En vaak eindig je dan toch wel op ofwel moet je een straat gewoon afsluiten, ofwel moet je 24 uur op 24 uur politie plaatsen in een straat om de snelheid te meten. Dat laatste is onhaalbaar, net zoals het eerste. Dus ge moet een goeie balans van maatregelen hebben.

En we moeten ons echt gaan beseffen, ofwel aanvaarden we een stuk dat er te snel gereden wordt op sommige momenten, ofwel ja, gaan we heel extreem moeten gaan in onze oplossingen. En de middelen, die we ertussen zien, kunnen een goeie opstap zijn naar het indijken van het probleem, maar nooit tot het ja, tot het oplossen. En ik verwijs een beetje naar Kris zijn tussenkomst over de Baenslandwijk. Ja, ge gaat op een gegeven moment een doorgedreven straatontwerp moeten maken, maar dan gaat ge de consequenties rond de mobiliteit ook een stukje willen nemen. En bij snelheid is dat net hetzelfde. Want ik wil wel een probleem erkennen, maar de oplossingen liggen niet voor de hand. En nu heb ik eigenlijk veel te veel geantwoord op wat de exacte vraag is. Dat was eigenlijk dus ... Ja, ik had ze niet kunnen tellen. Goed. Nee, nee, ik heb een offerte gevraagd, Marc, een offerte gevraagd voor een aantal toestellen, wat kost dat, wat zijn de middelen die wij gaan krijgen om de data te analyseren. En we zullen ook navragen bij de andere steden naar wat hun ervaringen daarrond zijn. En daarop wacht ik. En ik koppel dat graag terug in de commissie.

MAES: Oké, bedankt voor het antwoord. Want het was niet mijn bedoeling – en dat wil ik toch nog even beklemtonen – om dat naar voor te schuiven, omdat de cijfers van de stad niet betrouwbaar zijn hé. Ik dacht gewoon als een additionele ...

HANSSENS: Nee, nee, dat heb ik ook gezegd hé. Ik heb gezegd dat het zo ...

MAES: ... in de media wordt gepercipieerd. Maar allé, ik denk dat het interessant is inderdaad om uit te testen en te kijken op zijn merites. En wat betreft dus het beperken van de snelheid, ik denk dat je daar nog een andere mogelijkheid onder ogen moet zien en dat is het aanpassen van het profiel van de weg, waarbij dat er verkeersdrempels en asverschuivingen en dergelijke dingen meer zijn. En dat het niet alleen is een straat afsluiten of een politieagent gedurende 24 uur ergens zetten. Ik denk dat dat nog altijd ook een belangrijke optie is, die kan genomen worden.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Dan gaan we over naar de volgende interpellatie over het nieuwe zwembad. En zoals in het begin aangekondigd, zouden wij graag de interpellaties 10 en ook 13 van mijnheer Van Der Coelden en van mijnheer Wymeersch in omgekeerde volgorde bespreken. En inderdaad, ik zou daarbij als dat voor u oké is, ook het stukje over de participatie dat ook gedeeltelijk daarmee vasthangt, daar ook ...

WYMEERSCH: Ik kan daar eigenlijk heel kort in zijn, mevrouw de voorzitter, omdat eigenlijk dat participatiedebat rond het zwembad in feite bij het begin van de zitting is gevoerd. Dus ik zal dat seffens nog wel eventjes vermelden bij mijn inhoudelijke tussenkomst. Maar het tweede puntje, dat vond ik persoonlijk nog een straffere uiting van het participatiebeleid van deze stad.

Afgezien van het feit dus dat omwonenden en alle betrokkenen nog die betrokken zouden kunnen zijn bij het nieuwe zwembad dus inderdaad in de pers moesten lezen, dat ze een nieuwe buur kregen. Tot daaraan toe, ik kom daar straks op terug. Maar dus de informatievergadering over de Woningen als alternatieve locatie voor AZ Nikolaas, dat vond ik toch persoonlijk een beetje pijnlijk. Ten eerste was dat eigenlijk niet nodig, want op het ogenblik dat de mensen die uitnodiging kregen, gaf men dus de indruk dat er dus een reële mogelijkheid was of is, dat AZ Nikolaas daar alsnog kon gevestigd worden. Meer uitleg stond daar niet bij. Kan ook praktisch niet op een uitnodiging voor een informatievergadering. Maar dan komt de informatievergadering zelf en daar wordt dan in heel soms geleerde termen uitgelegd wat dit betekent, een onderzoek en al wat erbij komt kijken. Maar zonder eigenlijk te zeggen, wat er moest gezegd worden, nl. één, in feite had men dat al moeten onderzoeken samen met de andere locaties, twee, we zijn dat vergeten, drie, we zeggen dat ook niet. We zeggen ook niet, dat de voorkeurslocatie dat is en dat dit onderzoek rond De Woningen eigenlijk maar pro forma is. En om een lang verhaal kort te maken, om een lang verhaal kort te maken, had niet één persoon in de zaal gezeten – en het is nooit mijn grote politieke vriend geweest – die duidelijk de puntjes op de i zette en zei waarop het stond en hoe de situatie juist op het terrein effectief was, had Freddy Willockx daar niet gezeten en gezegd wat hij gezegd heeft, dan waren de mensen zeer ongerust naar huis gegaan. En nu hadden ze toch min of meer, nu wisten ze toch min of meer waarop het stond. Ik vond dat een jammerlijke poging en een zeer gebrekkige poging om die mensen te informeren. Er zijn er meer ongerust naar huis gegaan dan gerust.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ik denk en ik wil het daar toch ook even over hebben, ik heb vorige week woensdag was het, ook naar die informatievergadering geweest. En we waren hier dan de dinsdag, de dag voordien, op de commissie ruimtelijke ordening, waar schepen De Meester dan aan de mensen van Heimolen vertelde van ja, maar, ... Die vroegen eigenlijk van kunnen jullie rekening houden met het feit, dat daar op de Neerkouter het AZ Nikolaas wordt neergeplant? Dan werd er gezet ja, maar, er is nog geen beslissing genomen. En dan de dag daarna, de woensdag op de informatievergadering, die hier wat verder wordt georganiseerd, wordt er duidelijk door alle drie de sprekers laat ons zeggen – door u, door de burgemeester en door Freddy Willockx – gezegd ja, maar dat is eigenlijk maar een pro forma-zaak. Dat is ons opgelegd door een ambtelijke groep, maar onze voorkeur en onze beslissing die ligt eigenlijk al vast, dat is de Neerkouter.

En Freddy Willockx dat is, allé, in die zin is die het meest eerlijke daarin, want op TV Oost was hij zeer eerlijk en ik ga het even citeren “die keuze is gevallen, maar we moeten ambtelijk een alternatief zoeken”, zegt hij. En dan vraagt TV Oost “is het dan een schijnonderzoek”? En hij zegt “ja, dat mag ik niet zeggen, omdat het strikt genomen objectief moet worden onderzocht, maar de beslissing is feitelijk gevallen op de Neerkouter”. Ja, kijk, als je dat zegt op televisie en als je daar dan mensen bijeen brengt op een informatievergadering om te zeggen van wij gaan ernstig het alternatief onderzoeken voor het ziekenhuis, sorry, maar dat is een lachertje. Dat is niet meer ernstig. Dus op die manier, allé, moet men toch wel een beetje gaan opletten wat men naar de bevolking gaat zeggen of niet zeggen. Wat men de ene keer zegt en wat men de andere keer zegt.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Ja, misschien, allé, er is ook op de commissie gezegd dat we dit volgende commissie nog eens helemaal uit de doeken zullen doen om heel duidelijk te zijn. Nog eens een ander puntje is natuurlijk, dat Freddy Willockx vooralsnog geen lid is van deze gemeenteraad, ook geen lid is van het college en ook niet het standpunt van de stad Sint-Niklaas vertegenwoordigt. Maar daar het standpunt vertegenwoordigt van een stuurgroep binnen het ziekenhuis rond de locatie van het ziekenhuis. Maar wat wij als stadsbestuur moeten doen, is op een moment dat er een rup wordt opgemaakt, op het moment dat er hier in deze gemeenteraad gezegd is van samen met het ziekenhuis er is een bepaalde locatie die wij in gedachten hebben om het ziekenhuis op te vestigen, dat wij als stadsbestuur de plicht hebben om op een goeie manier te checken of die locatie die hier vanuit de gemeenteraad naar voor geschoven is als de gewenste locatie waar het ziekenhuis zou komen, om de check te doen of dat effectief de correcte, de meest geschikte locatie is om dat ziekenhuis in te planten. Dat is de procedure, die moet doorlopen worden, die wij ook – en dat heb ik hier al meerdere keren in de raad gezegd, heb ik ook in de commissie al meerdere keren gezegd – die we ook op een correcte manier moeten doorlopen en die ik ook op een correcte manier wil doorlopen. Dus, er gebeurt effectief een onderzoek naar de verschillende alternatieven. En we zullen dat op de volgende commissie ook eventjes overlopen, maar het is tijdens de infovergadering ook eventjes aanbod gekomen. Op basis van een aantal criteria zijn er van de 21 locaties ondertussen 19 waarover gezegd wordt goed, dat is duidelijk, die locaties voldoen niet. Er zijn er nog 2 die nog wel verder bekeken worden en waar nu het milieueffectenrapport wordt opgemaakt. En in het kader van dat milieueffectenrapport zullen een aantal metingen gebeuren, een aantal studies gebeuren en zijn er bv. ook, zullen er binnenkort bv. ook geluidsmeters geplaatst worden of de vraag gesteld worden aan bewoners om geluidsmeters te plaatsen.

In die zin leek het ons niet meer dan logisch, dat we natuurlijk die burens gaan informeren. Dat er niet ineens iemand aan de deur staat ja, we zijn van een studie bureau en we moeten hier een onderzoek doen naar het ziekenhuis. We komen hier een geluidsmeter in uw tuin plaatsen. Allé, moesten we die situatie hebben, dan pas zouden mensen echt zich totaal niet kunnen voorstellen wat dat wilt zeggen. En het leek ons niet meer dan logisch om de mensen correct te informeren over wat de stand van zaken is.

VOORZITTER: Goed. Dan mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Wat betreft die technische zaken, schepen, die u op het laatste vertelt, daar hebt ge gelijk in. Dat ge de mensen niet voor verrassingen aan de voordeur moogt plaatsen. Maar aan de andere kant, dat er verschillende alternatieven moesten worden onderzocht of moeten worden onderzocht, dat staat in decretale bepalingen hé. Dus dat wist ge x-aantal jaren geleden al op het ogenblik dat de keuze al gevallen is op de Neerkouter hé. Dat wist ge toen al. En de keuze en denkt ge dat AZ Nikolaas al zoveel gronden zou hebben gekocht of als zij niet wisten nu al, dat zij daar naartoe gingen? Neen, het is maar een paar maand geleden bij het begin van uw schepenambt als schepen van ruimtelijke ordening, dat men tot de constata tie gekomen is, dat er ... Herinnert ge mijn interpellatie nog in februari nog, mijnheer de schepen? Anders moet ge ze eens nalezen hé. Ge kunt die opvragen, dat is handig. En toen zijt ge maar naar de raad gekomen met te zeggen van ja, we moeten dat eens ambtelijk, we moeten dat onderzoeken. Maar dat wist ge x-aantal jaren – gij niet – maar dat wist men x-aantal jaren geleden ook al dat men dat moest onderzoeken. En dat heeft men toen niet gedaan. Men is dat maar beginnen doen op het ogenblik dat het dossier Neerkouter praktisch rond was. Dat is het probleem. En dan gaat ge naar een informatievergadering en dan zegt ... Ik zeg het, Willockx heeft daar gezegd hoe het erop stond. Zowel op TV als op de vergadering. Maar jullie, zowel u als de ambtenaar van dienst op die avond, als de burgemeester hebben de indruk niet weggewerkt, dat er toch nog een kans bestond dat het op De Winnigen ging zijn. En daarom zijn er heel wat mensen ongerust naar huis gegaan. En dat had niet mogen gebeuren.

VOORZITTER: Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, allé, mijnheer Wymeersch, ik wil toch één en ander wat verduidelijken om misverstanden uit de wereld te helpen. Allé, als ge daar ten minste voor openstaat. U weet ook, dat het ziekenhuis zelf met het voornemen naar de stad is gekomen 4 jaar geleden om zich te delokaliseren en ze hadden zelf intern – dat is een oefening van het ziekenhuis geweest – een heleboel mogelijke locaties onderzocht. Dus aan de westkant van de stad, aan de zuidkant van de stad, ook naar het oosten toe.

Zij zijn dan uitgekomen op het voorstel van De Winnigen. Dat is hier ook in de stad herhaaldelijk besproken geweest en naar voor gekomen. Maar natuurlijk, wij beslissen daar niet alleen over over dat rup. Ook diverse Vlaamse administraties moeten daarbij betrokken worden. We hebben op gezette tijden – en ook mevrouw Geerts heeft daar de vorige bestuursperiode actief aan deelgenomen – we hebben op gezette tijden overleg met die verschillende administraties. En wanneer ge dan aan de formele procedure begint van het rup is vanuit die Vlaamse administratie die uitdrukkelijke vraag gekomen om dat alternatievenonderzoek formeel ook te voeren, formeel ook te voeren. Wat ondertussen AZ Nikolaas gedaan heeft met de verwerving van gronden. En dat weet ook iedereen. Ongeveer 3/4^e van de gronden, die zij beogen, hebben zij ondertussen in der minne kunnen aankopen. Ja, dat is hun verantwoordelijkheid geweest en daar zit ook altijd een risico aan. Dat beseffen zij ook. Maar op het moment dat het voor ons duidelijk werd als stad, dat dat alternatievenonderzoek formeel moest worden gevoerd, is men daar ook mee begonnen. En toen uit dat onderzoek bleek, dat De Winnigen en Neerkouter beiden in een finale ronde grondiger en grondiger moesten worden onderzocht en vergeleken, hebben wij gezegd ja, als dat moet gebeuren, dan vinden wij het essentieel dat de omwonenden daarover worden ingelicht. Ik heb dat op die manier ook proberen te situeren bij de aanvang van de informatievergadering. Ik vond dat, allé, absoluut nuttig en nodig, dat wij die informatievergadering organiseerden. U zou gelijk hebben en overschot van gelijk hebben, indien wij dat niet hadden gedaan. Maar we hebben dat dus wel gedaan. En ik denk dat, we hebben al veel informatievergaderingen en hoorzittingen meegemaakt, ik denk dat het overgrote deel – dat bleek ook uit de vraagstelling – het overgrote deel van de mensen, ja, nu beter geïnformeerd was waarover het wel ging en waarover het niet ging. En wat de kans betreft, wat de finale beslissing betreft, ik wil daar ook niet op vooruitlopen, maar u kent zowel de voorkeur van AZ Nikolaas als de voorkeur van de opeenvolgende stadsbesturen hier in Sint-Niklaas of de opeenvolgende meerderheden rond de kans of rond de locatie van AZ Nikolaas in de toekomst. Maar, we hebben het daarnet nog gehad, mijnheer Wymeersch – ja, het was nog vandaag – over procedures bij de raad van state of mogelijke procedures van de raad van state. Dat alternatievenonderzoek is nodig om – en het is ook niet waterdicht – om een dossier zo stevig mogelijk te maken.

WYMEERSCH: Dat kan wel zijn. Ik blijf erbij dat het al vroeger had kunnen gebeuren. Maar u bent hier nu duidelijk. Maar op de vergadering zelf was AZ Nikolaas duidelijk, maar noch u, noch de bevoegde schepen heeft dat daar met dezelfde woorden zoals u daarnet gezegd hebt van “u weet, beste mensen, dat het onze voorkeur is dat we naar de Neerkouter gaan”. Dat heeft u ...

BURGEMEESTER: Ik heb dat toen gezegd.

WYMEERSCH: ... hier op de vergadering niet gezegd.

BURGEMEESTER: Ik heb dat wel gezegd, dat dat de voorkeur was van AZ Nikolaas en van dit stadsbestuur. En van het stadsbestuur.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan stel ik voor dat we verder gaan met de interpellatie nr. 8 van de heer Maes in verband met het nieuwe zwembad. U hebt het woord, mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. We hebben het daarnet al over gehad, maar ik stel voor dat we het nu over de inhoud hebben over dit artikel. Dit artikel, dat ik denk dat de voorbije week het meest over de lippen is gegaan in heel Sint-Niklaas. Ik ga het niet meer hebben over het feit, dat we dat allemaal in de krant hebben moeten lezen, dat we dat niet wisten op voorhand. Dus het is misschien hetzelfde verhaal als met het ziekenhuis, dat we daarnet hebben ... Het is eigenlijk al beslist, maar we mogen het nog niet eigenlijk zeggen. We mogen het niet weten. Iemand heeft gelekt, maar er is wel degelijk een plan. En ik denk dat we daar dan inhoudelijk even moeten op ingaan. Dus het eerste punt, dat in dat artikel staat – en mijn voelspriet die hebben al zijn werk gedaan en ik kan er alleen maar uit concluderen dat het effectief het plan is van de stad – men wil scheepgaan met een privépartner om een nieuw zwembad te bouwen. Maar u weet waarschijnlijk en er is recent een studie gebeurd door de nieuwssite Apache - ik heb hem daarnet ook al ... - dat 16 artikelen hebben zij gewijd aan heel de PPS-constructies met de zwembaden. En hun conclusie is, dat leidt overal tot prijsstijgingen, verkorte openingsuren en slechtere arbeidsomstandigheden voor het personeel. Wanneer dat je bv. een aantal tarieven gaat vergelijken met de steden of gemeenten in onze omgeving en je vergelijkt de tarieven in Sint-Niklaas, dan is dat voor de jongeren en de kinderen anderhalve euro per zwembeurt. In het zwembad van Temse is dat dubbel zo hoog - en ik vergelijk dan effectief in het sportbad - en voor de inwoners. Voor de volwassenen is het minder groot, maar in Beveren betaal je toch al 20 % meer dan in Sint-Niklaas bv. En als je dan de jaarabonnementen neemt, dan zijn de verschillen nog groter. In Sint-Niklaas betaal je 90 euro, in Temse betaal je 140 euro. In Beveren werkt men niet met een jaarabonnement, maar met 20 beurten-kaarten. Als je dan één keer per week wil gaan zwemmen, dan kost je dat op jaarbasis 135 euro. Apache heeft de conclusie getrokken voor Kortrijk. Met dat nieuwe zwembad betaalt een gezin in Kortrijk 4 keer zoveel als in een vroeger openbaar zwembad van de stad. Dus bij zo'n constructie is het duidelijk, dat de privé eigenlijk de winsten gaat halen en dat de lasten voor de overheid zijn. Ik heb het dan nu nog eens over de sportclubs en de scholen, waar ook een probleem mee is. Als u bv. de sportclubs neemt en ik ken er die dat nu voor een deel van hun zwemuren kan uitwijken naar Beveren, die betalen daar dubbel zoveel als in Sint-Niklaas.

Wat moeten die doen? Die moeten hun lidgelden optrekken, waardoor die sportclubs natuurlijk veel minder toegankelijk worden. De scholen in Beveren, die hebben al een probleem - en zeker de lagere scholen met de maximum factuur – om te kunnen gaan zwemmen. En er zijn al een aantal scholen die hebben afgehaakt. Dus dat is een probleem. En in dat artikelenreeks gaat men ook verder in op die zwemclubs, die zeggen van ja, eigenlijk zo'n PPS-constructie en het verdienmodel van zo'n PPS-constructie dat staat eigenlijk haaks op de voorstellen en wat een zwemclub gaat doen. Het is bv. heel moeilijk om een eigen zwemschool nog te mogen houden, omdat een privépartner in zijn zwembad een eigen zwemschool opgericht. Een zwemschool, die meestal bij vreemdelingen draait op vrijwilligers, maar in de PPS is dat een verdienmodel. Dus de vraag is natuurlijk, dus als u daarmee scheepgaat, vindt u dat dan een goeie optie, zoals dat er bv. in Temse of in Kortrijk de stad anderhalf miljoen gaat betalen om een tariefkorting te bekommen en na 30 jaar eigenaar te worden, 30 jaar een zwembad, ik kan u zeggen daar ga je wel al werk aan hebben om op dat moment alle mankementen te gaan oplossen. Dus, ik weet niet of u dat echt een goeie deal vindt. Wij vinden dat niet. In dat artikel staat ook, dat u het Sinbad zou gaan sluiten. Dat is totaal onbegrijpelijk. Het Sinbad is maar in 2006 volledig eigenlijk vernieuwd. Een volledige nieuwe zwemkom en heeft in 2011 nog een facelift gekregen. Als we dan over duurzaamheid spreken, dan kan je toch moeilijk zeggen, dat een zwembad, dat eigenlijk van in 2006 helemaal nieuw is, dat dat in 2020 of 2024 helemaal zou moeten gesloten worden. En de vraag is dan eigenlijk aan het stadsbestuur waarom wilt u dat Sinbad eigenlijk sluiten? Is dat een vraag van de privépartner, waar u dan mee zou scheepgaan? Of waarom? Is het een pure besparingsoperatie? Of kunt u hier vandaag zeggen, dat het Sinbad niet gaat gesloten worden en dat het Sinbad nog verder openblijft, ook als het zwembad op Puyenbeke er gaat komen? Dus dat hoor ik graag van u vandaag. Ik wil het ook nog even hebben over de loon- en arbeidsvoorwaarden, want het personeel van het Sinbad, dat is natuurlijk ongerust over wat er gaat gebeuren als dat zwembad gaat sluiten. Wil dat zeggen, dat zij niet meer of dat zij worden overgenomen door dat nieuwe privézwembad? Aan welke voorwaarden? Om een voorbeeld te geven, het Olympia-zwembad in Brugge, provinciaal, is nu in handen van Lago 5 jaar geleden. Hebben zij wel personeel overgenomen, maar ze hebben wel 25 % aan loon- en werktoeslagen, zoals weekend en andere premies, moeten verliezen. Dus is dat nu wat u eigenlijk voor ogen heeft met het personeel van het zwembad? Vinden we eigenlijk niet zo'n goed perspectief. Dus onze vraag is dan ook, wordt vanuit het stadsbestuur nog altijd overwogen om een publiek, een openbaar zwembad te zetten of sluit u die piste uit? Wij zijn voorstander van een samenwerking met de ... (overschakelen naar bandopname 9) ... provincie.

En ik denk dat een zwembad op De Ster, dat dat eigenlijk een optie en een mogelijkheid biedt, zowel voor de provincie als voor de stad om De Ster als recreatie- en sportdomein uit te bouwen. Iets wat de provincie trouwens ook doet op veel andere locaties. Ik denk dan maar bv. aan Wachtebeke en Geraardsbergen. Dus in dat opzicht denken wij, dat deze piste een betere piste is. En de vraag is dan ook of u die piste effectief nog met de provincie aan het bespreken bent? Of u daar geen inspanningen voor doet om die piste wel degelijk open te houden? Dus er zijn heel veel vragen van ons en ik denk dat wij niet de enigen zijn met al onze vragen en bedenkingen. Er zijn nog meerdere partijen, die hier interpelleren. En ik denk als ik zo hoor hoe er onder, ja, in de cafés en de sportclubs over gesproken wordt, dan is er ook heel veel onrust naar aanleiding van wat er nu eigenlijk de plannen zijn, die zijn uitgelekt vanuit het stadsbestuur.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga proberen niet te herhalen, wat collega Maes heeft gezegd. Niet omdat ik dat niet zou kunnen of willen, maar hetgeen hij gezegd heeft, is correct. Ik ga er proberen nog enige zaken aan toe te voegen. Want we moeten één ding goed begrijpen – en ik hoop dat de schepen daar een duidelijk antwoord op zal geven – Sint-Niklaas beschikt op dit ogenblik over een zwembad. Maar volgens de pers en volgens al wat wij horen, zou het nu een zwemparadijs worden. Wat helemaal iets anders is. Op het ogenblik beschikt Sint-Niklaas over een zwembad, dat gebruikt wordt door sportverenigingen als instructiebad, individuele zwemmers als ze al de mogelijkheid hebben en een baantje vrij is, gaan daar een baantje strekken, enz..., enz... En de scholen maken daar gebruik van. Een zwemparadijs is helemaal iets anders. Daar hebt ge watervalletjes en een ... (?) en weet ik veel allemaal. En ge kunt daar spelen met van alles en nog wat. Maar baantjes trekken, denk ik dat daar niet echt zoveel zal bij zijn. Dus de vraag is, wat wordt het, een zwemparadijs of een zwembad of een combinatie van beiden? En dan stelt zich de terechte vraag, die collega Maes ook gesteld heeft, wat gebeurt er met Sinbad? Want als het echt een zwemparadijs wordt of quasi helemaal een zwemparadijs, dan mag de functie die nu Sinbad vervult toch niet verloren gaan. Hier moet toch een instructiebad blijven. Een mogelijkheid om te trainen voor de sportclubs. Waterpolo en dergelijke kunnen dus perfect terecht in Sinbad en dat moet zo blijven. Trouwens, waarom moet er een nieuw zwembad, een nieuw zwemparadijs of zwembad komen? Omdat de capaciteit van Sinbad te klein is. Maar natuurlijk, als ge nu in de plaats daarvan een ander zwembad gaat zetten, moet dat veel groter zijn dan.

Maar als ge Sinbad behoudt in zijn huidige vorm, met zijn huidige capaciteit, die trouwens nodig zal zijn hé als ge ziet hoe de stad aangroeit en dat er dus terug mensen uit andere gemeenten naar Sint-Niklaas zullen komen omdat het hier aantrekkelijker is, dan denk ik dat het een zware fout is van het bestaande Sinbad te slopen. Een bedenking toch. Heel wat mensen uit de buurt daar zullen toch wel verschoten zijn als ze de gazet lazen. Want die wisten dus niets hé. De buurt is dus blijkbaar nog langs geen kanten geïnformeerd. Dus ik hoop dat dat zal gebeuren. Maar over participatie en informatie gesproken, ook dat kan tellen. Zijn er al adviezen? Want het ligt daar of het zou daar liggen in toch een nieuwe wijk. Niet alleen een nieuwe wijk, in een drukbevolkte wijk. De oude wijk en de nieuwe wijk. Dus is daar een mobiliteitsonderzoek geweest, enz..., enz... Parkeermogelijkheden en dergelijke. Die moeten ook allemaal bekeken worden. En dan heeft collega Maes andermaal gelijk. We zitten daar met het provinciaal domein De Ster. Met massaal parkeermogelijkheden. Met mogelijkheden tot inplanten van alles en nog wat. Dat is een win/win-operatie. Zowel voor de stad als provinciaal domein als voor de stad die daar op een minder – ik druk mij voorzichtig uit – op een minder dure manier een zwemparadijs annex instructiebad of ik weet niet wat allemaal kan neerpoten. Ik denk zelfs dat de provincie absoluut niet afkerig zal staan of zou staan tegenover dit idee. Ik meen zelfs te weten, maar ik kan verkeerd zijn geïnformeerd, dat de schepen van toerisme iemand van deze stad is, die dat waarschijnlijk goed jongstig zal bekijken dat dossier als hij dat kan doen. Dus allemaal opties, die mogelijk zijn. Ik heb mij laten wijsmaken, maar het is van kwatongen, dat er binnen het college stemmen zouden zijn, dat De Ster niet mogelijk is, omdat dit te ver van het centrum is afgelegen en dat het moeilijk met de fiets zou te bereiken zijn. Ik denk dat dat kwatongen zijn, want wie in het weekend met de fiets naar De Ster kan, kan in het weekend met de fiets naar De Ster om te gaan zwemmen ook. Dus tot daaraan toe. En dan is er iets van de kostprijs. De kostprijs zal toch van doorslaggevende aard zijn. En ik heb het nog niet over allerlei mogelijke constructies die worden opgezet, maar als ik zie, mijnheer de schepen – en het is toeval, allé, ik wil nog één keer geloven in toeval – maar u bent toch de schepen, die – ik hoop van niet hé, maar ik hoop voor u echt van niet – dat u zult binnen 10 à 15 à 20 jaar zult beschouwd worden als de schepen die terug een financiële put of een financiële kater heeft gecreëerd, wetende dat ge gedurende deze legislatuur én de nieuwe vleugel van het stadhuis gaat realiseren waarvan wij nu al weten en u ook, dat het ver boven het voorziene budget gaat, twee, dat ge dus een zwemparadijs gaat bouwen, dat zelfs als ge ook een budget op papier zet, die daar ook zwaar zal overgaan, dat weten wij allemaal. En dan nog eens bovenop een belastingvermindering in het vooruitzicht stelt.

Awel, ik heb altijd getwijfeld aan de capaciteiten van één van uw voorgangers, Mike Nachtegael, maar ik denk dat ge niet aan zijn knoesels kunt. Die kon rekenen en ik hoop en ik denk, ik hoop voor u dat ik verkeerd ben hé, maar ik denk dat gij dat niet zo goed kunt. Dus u moet de rekening maken.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Awel ja, nu zou ik een misplaatste opmerking kunnen maken, maar ik ga die niet doen. Dus maar de vraag is ook, u zegt dat er alternatieven zijn onderzocht. Ik hoor daar ook de wildste geruchten over. Zelfs een zwembad op de locatie van het vroegere slachthuis, stel u voor. Waar ze dat allemaal zouden gezet hebben, ik hoop dat het allemaal niet waar is. Maar zijn er alternatieven onderzocht? Dan zou ik wel eens willen weten welke hé. En ik neem aan dat het ergens, ergens zit er een bepaalde logica of zou er een bepaalde logica kunnen zitten in de keuze voor Puyenbeke. Omdat dat nu eenmaal voor een stuk een sportsite is of geworden is. Goed. Maar dat heeft ook zijn beperkingen hé. Het is Puyenbeke niet meer van 10 à 15 jaar geleden. Dat zit er allemaal al. Daar zitten trouwens onder de tribune een aantal verenigingen, die niets met buitensport te maken hebben. Mijn goede vriend Freddy Willockx zijn biljartclub zit daar. De toneelvereniging Tijl zit daar, enz..., enz... Dus daar moet ook allemaal een andere oplossing voor worden gezocht. Dus mijn vraag is nu eenmaal duidelijk. Eén, zijn er alternatieven? Twee, is er een zicht op de prijs? Drie, nog niet over gesproken, u zegt binnen 4 jaar kunnen we er zwemmen. Als er nog geen enkel ruimtelijk orderingsplan of weet ik veel wat gelanceerd is, dat er nog niemand iets van weet, iets op papier staat, hoe kun je dat binnen de 4 jaar realiseren? Dat moet ge mij eens uitleggen, schepen. Ge moogt er een paar maand naast zijn, maar ik denk dat ge er een paar jaar zult naast zijn. Toekomst Sinbad wil ik een duidelijk antwoord op. En over de mobiliteit en andere adviezen, die noodzakelijk zijn, daar ook had ik graag een duidelijk antwoord op gekregen.

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik het woord nu aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik ga voor een stuk of zelfs voor een belangrijk deel in herhaling vallen met de twee voorgaande collega's. Alleen lijkt het thema mij te belangrijk om mezelf hier zwaar in te gaan korten. Ik wil wel beginnen met iets anders en zonder de discussie in het begin van de raad te herhalen, moet ik vaststellen dat aan de vraag om de documenten te bekomen, die meer inzicht en informatie verschaffen in dit dossier, dat daar niet aan tegemoet gekomen is. En ik had eerlijk gezegd de indruk, dat men dat ja, een soort vrije keuze of politieke keuze, noem het zo, vindt van het college. Allé, dit gaat hier over het recht van raadsleden op informatie, die te hunner beschikking moet worden gesteld. Dat is een decretaal recht. Dat is een recht volgens ons huishoudelijk reglement. En daar kort ge niet op in.

Daar discussieert ge niet aan. Daar komt ge aan tegemoet. Allé, dat wil ik toch nog wel eventjes zeggen over de ernst daarvan. Twee, wat de inhoud betreft. Meer zwemwater. Dat staat in uw ontwerp van beleidsprogramma, dat u begin dit voorjaar aan de bevolking en aan ons hebt meegedeeld. Ik denk dat dat ook iets is, dat bijna in die termen in de meeste, zo niet alle verkiezingsprogramma's gestaan heeft van de partijen hier in de raad. Dus daar zijn we het over eens. Wat alleen onbegrijpelijk is - tenzij dat de schepen daar straks het licht in kan doen schijnen – dat is hoe die slogan en dat motto “meer zwemwater”, dat je dat kunt verenigen met de uitgesproken intentie in dat artikel om Sinbad te sluiten. Dat gaat er niet in. Allé, meer zwemwater is in de eerste plaats een vraag van de scholen. Ja, die nu in feite niet meer de zwemuren kunnen geven, die ze zouden moeten geven omwille van het capaciteitstekort in Sinbad. Dat is een vraag van de clubs, die mekaar zitten verdringen en bijna bevechten om de beschikbare uren in het zwembad. Allé, dat lost ge volgens mijn boerenverstand maar op één manier op door twee sportbaden te hebben in Sint-Niklaas. En als ge dan ook nog eens spreekt over een zwembad, een zwemparadijs en recreatieve faciliteiten, allé, dan moet ge volgens mij op Puyenbeke – laat het ons zo noemen – ofwel daar met een megacomplex zitten, ofwel doet ge gewoon wat logisch is en zegt ge we houden het Sinbad open en we creëren daarnaast plaats in Sint-Niklaas voor een tweede zwembad/-paradijs, maar alleszins dan eentje waarbij ook de scholen en de sportievelingen aan hun trekken kunnen komen en hun problemen opgelost kunnen zien. Jef Maes heeft het gezegd. Zou dit een eis zijn van de privéuitbater, die alleen maar bereid is om in Sint-Niklaas te investeren als daar één zwembad is en geen twee, geen publieke concurrent om het zo dan te noemen. Dat is één voorbehoud dat je kan maken bij het feit dat de stad met een privéuitbater in zee wil gaan. De tweede is hier ook vernoemd, het feit dat je in, ja, toch quasi alle steden als ge dat een beetje overleest vaststelt dat gemeenten een hoge prijs, een hoge jaarlijkse prijs betalen aan zo'n privéuitbater om die investering eruit te halen en om het zwemmen betaalbaar te houden. Want ge kunt er inderdaad voor zorgen in zo'n privéuitbating, die mensen staan daar wel voor open veronderstel ik, om uw tarieven die ge nu hebt in Sinbad min of meer te handhaven, maar ge betaalt er dan natuurlijk wel een prijs voor. En ge verliest – dat is dan het tweede aspect – ge verliest toch voor een heel belangrijk, zo niet voor 99 % - de controle over de exploitatie. Ge wordt een beetje de slaaf van hetgeen wat de privéuitbater u opdringt naar een exploitatievoorwaarde, naar tarieven, naar alles wat nodig is om de kosten te dekken. Werkzekerheid van de werknemers is een element, dat onder meer dit jaar nog denk ik zelfs in Sint-Truiden aan bod is kunnen komen. Waar de gemeente de overstap heeft willen maken van een publieke uitbating naar een private uitbating.

En waar er ja, een zeer sterke oppositie van de vakbonden, ook politieke oppositie nodig geweest is om ervoor te zorgen dat het personeel van het stedelijk zwembad in Sint-Truiden garanties krijgt, dat zij ook de overstap zullen kunnen maken prioritair naar het zwembad, dat de private exploitant zal openhouden. Maar evident is dat helemaal niet. Kan het anders? Ja, zelfs los van een provinciaal zwembad – maar daar ga ik het straks over hebben – bewijst bv. Hasselt, dat het in deze tijden van gemeenten die het financieel allemaal niet gemakkelijk hebben en zwembadexploitatie en investeringen die per definitie bijzonder duur zijn voor een lokaal bestuur, maar bewijst een stad als Hasselt, die in 2017 nog een nieuw publiek, 100 % publiek zwembad met recreatieve faciliteiten hebben geopend, dat het wel degelijk mogelijk is voor een lokaal bestuur om een zwembad, een nieuwe zwembadexploitatie in gang te steken. Element nr. 3, de keuze van de locatie. Ook de sp.a in tempore non suspecto heeft zich uitgesproken voor De Ster als voorkeurlocatie voor een nieuw zwembad. Omdat daar inderdaad parkeerfaciliteiten zijn, maar ook omdat een zwembad daar perfect zou aansluiten bij de andere faciliteiten op het domein. En omdat je bij De Ster – en daar mag je dan toch op rekenen – een zwembad zou hebben, dat voor een belangrijk deel gefinancierd wordt door dat andere bestuur, door het provinciebestuur. Is De Ster minder gemakkelijk bereikbaar voor een fietser vanuit Sint-Niklaas-centrum als het Sinbad? Allicht wel. Alleen is bij ons wel een optie om dat Sinbad open te houden en mensen de keuze te geven tussen de twee locaties. Dus ook daar stelt zich in onze ogen geen majeur probleem. Men kiest dan blijkbaar in de bijna beslissing, die net nog niet genomen is, voor Puyenbeke, waar je natuurlijk terecht komt in een buurt die momenteel zonder dat te willen overdrijven en in een stadsdeel dat momenteel al zwaar belast is door het vervoer. Dat geldt zowel voor de onmiddellijke omgeving van Puyenbeke, de Watermolenwijk met hoge parkeerdruk, veel mobiliteit ook, als voor de twee belangrijkste invalswegen, de Hoge Bokstraat aan de ene kant, de Plezantstraat aan de andere kant, waar ik u niet van moet schetsen dat dat wegen zijn, die zelfs buiten de spitsuren vaak oververzadigd zijn. Ik veronderstel dan ook – en dat was een deel van de vraag naar documenten – dat hier toch ook al wat studiewerk aan voorafgegaan is en dat men de mobiliteitsaspecten van die keuze toch ten gronde zal bestuderen, vooraleer men die keuze definitief maakt. En dan het laatste element in mijn tussenkomst, de heilige graal van de participatie. Ik ga het niet meer hebben, dat heb ik beloofd, over de manier waarop wij als raadsleden betrokken zijn bij dat dossier. Voor de clubs, zowel de clubs die actief zijn in het Sinbad, als de clubs die actief zijn op Puyenbeke, ik denk dat die meer dan 2 keer geslikt hebben als die vorige week hun krant lazen en dit nieuws vernamen.

Hoe cynisch kan het zijn, dat Tijn op de moment bijna dat het in de krant stond of de dag ervoor denk ik was het, zijn sportcafé geopend heeft op Puyenbeke om dan de dag daarna te lezen, ja, of de dag zelf te lezen ja, dat ze het in feite binnen een paar jaar kunnen sluiten als dit doorgaat. Bon, gedane zaken nemen geen keer. Maar ik denk wel dat jullie door dit lek, dat dan toch vermoed ik vanuit de meerderheid georganiseerd zal zijn, dat jullie door dit lek niet anders kunnen dan zo snel mogelijk samen te zitten met alle mensen, alle betrokkenen, met de clubs, maar ook met de mensen uit de buurt om uitleg te geven, om duidelijkheid te verschaffen over wat nu precies de plannen zijn van het stadsbestuur. En wat het lot zal zijn van de mensen uit de buurt en van de clubs die actief zijn op de twee locaties.

VOORZITTER: Ja, nog een tussenkomst van mijnheer Van Gansen.

VAN GANSEN: Technische vraag ook. Gezonde financiën zijn belangrijk om zodat ge in de toekomst toch ook nog beleid kunt uitvoeren. Ah ja, anders kunnen we ons hier ook opdoeken hé. Gewoon een korte vraag. Zijn er financiële analyses gemaakt van wat uw mogelijkheden zijn? Lees, gaat ge alles in PPS steken of gaat ge het inderdaad via de provincie doen of gaat ge het volledig in eigen beheer doen? Of is dat een stukje uit de losse pols die keuze gemaakt? En zo ja, als die analyse gemaakt is, kunnen wij die krijgen in de loop van de komende periode?

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan de schepen. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, vraagstellers. Ik ben trouwens ook tevreden met de sereniteit van het debat. Dat wil ik ook wel zeggen. Ik vind dat de vragen, allé, ik heb uw repliek nog niet gehoord natuurlijk, Frans, maar ik moet wel zeggen dat mij dat aangenaam verrast, die sereniteit. En dat er veel vragen zijn, zeker na dat krantenartikel van vorige week, daar heb ik ook heel veel begrip voor. Het heeft heel wat teweeggebracht, zowel onder de raad, maar ook bij heel wat mensen die van dichtbij of van heel veraf betrokken zijn bij heel het zwembadgebeuren. Bij de buurt, bij ... Het heeft heel veel teweeggebracht. En ik kan u zeggen, dat ik dat zelf ook heb, allé, in extenso heb moeten lezen in de krant. Woorden als een zwemparadijs en zo. Ik kan u met de hand op het hart zeggen, dat dat geen communicatie is die van mij uit vertrokken is. Ik heb dat trouwens ook in de commissie gezegd. Ik wil dat hier ook formeel in de gemeenteraad bevestigen, dus dat ik niet de verantwoordelijke was van al hetgeen dat in de kranten is verschenen. En ik vind dat ook heel vervelend, dat zowel naar timing als naar inhoud, dat dat allemaal in de kranten is verschenen. Temeer – en dat is een eerste bezorgdheid – dat er ook nog geen beslissing genomen is. Wij, Kris, jij verwijst naar het huishoudelijk reglement en uw inzagerecht.

En ik begrijp die vraag, maar als ge het decreet en dan vervolgens de vertaalslag van het huishoudelijk reglement leest, staat er ook expliciet in art. 7 § 2, de gemeenteraadsleden hebben recht van inzage in alle dossiers met uitzondering van bestuursdocumenten, die nog ter bewerking of ter studie liggen. Dus deze definitie is hier van toepassing, omdat er nog geen beslissing is. Maar als ik mag, ik ga eerst mijn verhaal vertellen en op het einde van mijn verhaal ga ik ook een voorstel naar jullie doen. Collega's, in het verleden heeft denk ik zowat iedere fractie ook het pleidooi voor meer zwembadwater op één of andere manier, in één of andere bewoording wel onderschreven. Ik ben de afgelopen 6 jaar ook schepen van sport geweest. En ik heb dat ook, allé, toen had ik die analyse al gemaakt en ik blijf die analyse maken, als er één grote sportbehoefte is hier in Sint-Niklaas, dan is het wel recreatie van meer zwembadwater. Je hebt de verschillende groepen opgesomd, individuele zwemmers, de scholen, de clubs die er actief zijn, ook de individuele sporters die nu nog niet aan hun trekken kunnen komen waar ook hier in Sint-Niklaas heel wat potentieel is. Te vaak moet er gevochten worden om dat ene baantje, om dat ene uurtje, om dat aantrekkelijke tijdstip. Dus er is, allé, er is een hele acute zou ik wel bijna durven zeggen, acute nood aan meer zwembadwater. En toen we in ons beleidsprogramma die doelstelling meer zwembadwater gedefinieerd hadden en naar voor geschoven hadden, heb ik hier ook bij de bespreking van die teksten, heb ik hier ook vanuit de raad er geen fundamentele bezwaren op gehoord van mensen, die dat of fracties, die dat in twijfel trokken. Meer zelfs, als er al kritiek was op die ambitie, was het eigenlijk dat het te vaag was of dat het wel gerealiseerd kon worden in deze bestuursperiode. Dus ik interpreteer of interpreteerde dat toch alleszins dat er volgens mij voor die ambitie meer zwembadwater, dat er toch wel een politiek draagvlak voor is. En het is juist dat politiek draagvlak dat belangrijk is in het dossier. En het is net door die krantenartikels en door de snelheid en de manier waarop de dingen verwoord worden, dat ik beter dan wie ook beseft dat dat politiek draagvlak, dat nog altijd mijn ambitie is om dat te kunnen bereiken, dat dat daardoor op de helling stond. En dus dat is voor mij een tweede argument waarom dat ik zeg, dat – en nog een belangrijker reden – om te zeggen dat dat krantenartikel hoogst vervelend is. Waar staan we nu in het dossier van het zwembadwater? Hoever staan we nu? Wat is er al? Is er al iets beslist? Nee, er is nog niets beslist. Maar waar staan we nu in dit dossier? We hebben de ambitie om in het kader van ons meerjarenplanning de verschillende beleidskeuzes, die we in dit dossier willen maken, aan jullie voor te leggen. Dat is onze ambitie. En dan gaat dat in concreto over de keuze voor één of twee zwembaden. Nee, voor zover dat ik weet, is er geen eis van een eventuele externe partner, dat die exclusief een bad wil. Laat dat duidelijk zijn. Ik heb er alleszins geen weet van. Dus één of twee zwembaden. Dan de locatie.

Waar willen we die ambitie realiseren? Ook de formule, dat we op één of andere manier een private partner onder de arm willen nemen, ik hoop dat ge het daarmee eens zijt, ik ga ervan uit dat we niet dat zwembad zelf gaan bouwen. Dat we niet zelf de stenen ... Allé, ik bedoel, op één of andere manier, één of andere vorm van samenwerking met de privé zullen we ook duidelijk maken of zullen we aan de raad voorleggen waar we naartoe willen gaan in de realisatie, in het beheer van het nieuwe zwembad of de exploitatie van onze zwembaden. En ook natuurlijk, de budgettaire vertaalslag, hoe zal zich dat, hoe is het financieel haalbaar. Ook dat moet vervat zitten in onze meerjarenplanning, waar ook verschillende pistes afgewogen moeten worden. Dus wat ons betreft, vinden we trouwens dat het – want het gaat dan over al dan niet de betrokkenheid en de participatie – we vinden het onze verantwoordelijkheid om inzake die locatie, inzake de beheerformule op welke manier dan ook, inzake die budgettaire vertaalslag, vinden we dat het onze verantwoordelijkheid is – en als ik spreek over ons dan bedoel ik die van het schepencollege én die van de gemeenteraad – dat het onze verantwoordelijkheid is om daar de keuzes in te maken. Maar tegelijkertijd willen we ook een ambitieus participatietraject opstarten hé. Het moet de bedoeling zijn om inzake dat vervolgtraject om daar de participatie vol in te kunnen doorlopen. En hoe willen we dat dan doen? We hebben onze verschillende doelgroepen, die we willen betrekken. En je hebt de huidige gebruikers, uiteraard de huidige gebruikers. Ook de potentiële gebruikers, want die moeten we - dat was trouwens in de commissie ook een opmerking van Jos – die potentiële gebruikers op één of andere manier moeten we die ook in kaart zien te brengen en moeten we die betrekken wat zij willen. Ook de buurt willen we betrekken. Uiteraard ook het huidige personeel. Ook die willen we betrekken in dat participatietraject. En dan gaat dat concreet over de keuzes van ja, het zwembadwater, we willen meer zwembadwater, maar dan moet het ook aantoonbaar zijn dat we meer zwembad, effectief ook meer zwembadwater hebben. Hoe groot moet dat bad zijn? Hoe zien we de combinatie met een instructiebad, instructiebaden? Willen we daar recreatie in? Hoever willen we gaan in recreatie? Want nu hebt ge ook recreatie, nl. een peuterbadje met een glijbaan van 1 m denk ik, maar dat is geen recreatie. Je hebt er heel veel vormen in van hoever dat je wilt gaan. Zijn er mogelijk specifieke eisen van bepaalde of specifieke mogelijkheden, opportuniteiten van bepaalde doelgroepen? Ik denk aan de zorgsector. Zijn er daar mogelijkheden naar betrokkenheid? Zijn er bepaalde inzichten die we kunnen meenemen om die keuzes te maken? Maar wat willen we eigenlijk allemaal in dat bad effectief realiseren? Tweede element dat we in dat participatietraject willen opnemen, is de omgeving. Ge hebt het zwembad zelf, maar dan de nabije omgeving, hoe willen we dat inpassen in die omgeving, waar het ook moge komen?

Zijn daar ook specifieke eisen inzake of specifieke mogelijkheden inzake inrichting, herinrichting van het openbaar domein? Een derde zaak is de bereikbaarheid, de toegankelijkheid van die site. Een ander element is de betaalbaarheid van het zwembad. Er is daarjuist al verwezen naar de excessieve tarieven, dat elders moeten betaald worden. Allé, het moet onze bedoeling zijn en blijven om dat betaalbaar te houden. Is het omdat het in private, door privé beheerd wordt, dat het daardoor per definitie duurder is? Nee, er zijn voldoende bewijzen ook van het tegendeel. En ik kan jullie ook zeggen, dat het personeel, het huidige personeel een aandachtspunt, een belangrijke groep is om in heel dat traject verder mee in op te nemen. Wat willen we nu verder doen? Welke richting dit allemaal zal uitgaan? We hebben keuzes, die we aan deze raad zullen voorleggen in de gemeenteraad van december. Daar werken we nu volop aan. En de gretigheid, waarmee het artikel hier gelezen wordt, bewijst jullie interesse in dit belangrijke dossier. En ik besef beter dan wie ook, dat we met dit krantenartikel een valse start genomen hebben, temeer dat zo'n zwembad legislatuuroverschrijdend moet zijn. Nu, ik hoop – en ik hoop dat ik niet naïef ben – ik hoop dat we op korte termijn dat draagvlak opnieuw kunnen terugvinden, kunnen herwinnen. En ik besef dat dat niet is door mijn veelheid aan concrete antwoorden, die ik hier vandaag geef of vandaag gegeven heb, want dat is niet het geval. Maar ik kan ze ook niet geven ... Nee, nee, dat besef ik. Nee, voilà, dat besef ik dus hé. Maar ik kan ze ook niet geven bij gebrek aan beslissing. Laat dat heel duidelijk zijn. Maar wat ik wel kan doen – en daar hoop ik dan wel dat draagvlak mee te kunnen winnen – is door concrete voorstellen, die we vanuit het college willen maken naar de raad toe – om die volgende maand met jullie door te kunnen nemen. En wat mij betreft, allé, we hebben volgende maand een ... (overschakelen naar bandopname 10) ... commissie algemeen beleid, de 25e. Dus dan is het commissie algemeen beleid met betrekking tot de budgetten. In de week voordien krijgen jullie in principe ook alle documenten. Wat mij betreft – maar ik heb het daarjuist ook al gesuggereerd aan mijn commissievoorzitter – is bv. een mogelijkheid dat we de 19^e, dan heb ik een commissie van november, dat we de 19^e, de dinsdag, dat we daar concreter ingaan. Dan hebben jullie mogelijk al de stukken van de meerjarenplanning ontvangen, maar gaan we nog niet de meerjarenplanning bespreken, maar kan ik misschien dat element er uitlechten om dat in de diepte met jullie te kunnen bediscussiëren in dus mijn gemeenteraad-commissie van de 19^e. In de hoop dat we samen die ambitie, nl. meer zwembadwater, dat we die effectief kunnen realiseren. De sereniteit van jullie tussenkomsten daarjuist stemt mij hoopvol. Ik hoop dat jullie replieken dit bevestigen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, u zegt het zelf. U heeft heel lang gesproken, maar zeer weinig concreets kunnen zeggen blijkbaar. Dus dat stemt ons toch niet zo hoopvol. En misschien is het toch niet onverstandig om toch al een aantal van de pistes, die u voor ogen heeft, al te schetsen. En laat ons zeggen, misschien toch al één zeker uit te sluiten en dat is de sluiting van het Sinbad. Want daarover is in alle contacten en reacties, die ik heb gehoord, zeer veel reactie over. En als u dat vandaag kunt zeggen van wij gaan het Sinbad niet sluiten, dan denk ik dat u al heel veel onrust zou wegnemen. En dat is denk ik een heel concrete vraag, waarop ik toch graag een concreet antwoord op zou willen hebben. Want op alle andere punten vrees ik dat u nog altijd even vaag zult blijven.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Kort hoor. Ik wil de schepen wel bedanken voor zijn lang antwoord, maar ook allé, ik heb op de commissie gezegd laat dit geen dossier zijn dat meerderheid en oppositie verdeelt. Uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde. En ja, bij elke concrete oplossing die uit de bus zal komen, zullen er wel een aantal plussen zijn en een aantal minnen zijn. Dus ik ben blij, dat u dat erkent en neem een nieuwe start in dit dossier. Anderzijds, wat mij wel een beetje wringt, is dat u dan zegt van de 19e gaat ge ons alle informatie kunnen geven. Ja, dan hebt ge ze nu ook al hé, schepen. Dat is maar 2 weken, dan gaat gij hard moeten werken zulle. Amai!

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Dus op de 19e zouden wij ook die financiële analyses kunnen zien, allé, de opties of ge dat zelf bouwt, of ge dat laat bouwen ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN GANSEN: De langetermijnkost gaat ge sowieso zien in uw begroting, dat is geen probleem. Maar het zou interessant zijn om eerst uw opties uit te rekenen, dat we kunnen zien of die onderbouwd zijn of niet.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan raadslid Wymeersch voor interpellatie 11, masterplan ...

MAES: Excuseer, voorzitter, maar ik heb daarnet nog een concrete vraag gesteld. En de vraag was, kunt u hier vandaag uitsluitel geven over het feit dat Sinbad ...

BUYSROGGE: Ik kan dat niet. Daar is nog geen beslissing genomen. Ik kan dat niet.

MAES: Nee, maar dus dat betekent dat de optie om Sinbad te sluiten, dat die wel degelijk mee in overweging wordt genomen?

BUYSROGGE: Ik heb daarjuist gezegd, dat we de verschillende opties aan het bekijken zijn. Eén of twee zwembaden, dat we dat aan het bekijken zijn. En ik heb ook gezegd, dat er geen eis is van een eventuele private partner, dat die een exclusiviteit wil over het zwembadbeheer in Sint-Niklaas. Dat heb ik gezegd.

VOORZITTER: Goed. Dan ga ik toch verder met raadslid Wymeersch over het masterplan Driegaaiehoek/Smisstraat en de vraag naar juridische problemen. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, deze interpellatie heb ik op de agenda gezet, dankzij mijn slecht karakter. Wij hebben daar vorige maand of voor 2 maand – ik wil ervan af zijn – uitgebreid over gedebatteerd over dit masterplan, maar met in de spiegel het dossier, dat we vroeger op de avond hebben behandeld, vond ik toch dat ik dat ook daar eens aan moest toetsen. Want ook in dit dossier, het gaat hier niet over een rup – ik kom daar straks op terug – maar over een masterplan. Is ook al sprake van een private partner, een ontwikkelaar, die in deze is gevat. Nu, ik heb heel het dossier bekeken of ten minste, ik denk dat ik het hele dossier heb bekeken en in kopie heb mogen ontvangen, maar ik heb nergens een document gevonden, mijnheer de schepen, waarbij de private ontwikkelaar, waarop men blijkbaar beroep doet of gedaan heeft, wordt aangeduid of wordt gekozen. Er zijn wel een aantal documenten, waaronder brieven of van de ontwikkelaar zelf, waaruit blijkt dat hij is aangeduid als ontwikkelaar. Ik heb hier een brief van hem. Ik ga hem nu niet noemen, maar waarin dat hij u bedankt of u bent het niet, het was de toenmalige schepen Marc Heynderickx, die bedankt wordt omdat de ontwikkelaar in kwestie mag doen wat hij wil doen, enz..., enz... Nog zo'n aantal dingen. Een antwoord van het college, het toenmalige college, met mevrouw Geerts als burgemeester en Marc Heynderickx als schepen, waarbij dus inderdaad wordt bevestigd, dat hij inderdaad wordt verder ook bevraagd en dat er gediscuteerd wordt over de plannen. Ik heb hier een collegebeslissing van februari 2012, waarbij en ik citeer “onderstaande nota geeft een samenvatting van de regels uit het masterplan, het standpunt van het college en het voorstel van dé projectontwikkelaar”. Dus “dé projectontwikkelaar”, dat betekent dat er wel effectief ene is. Maar ik zeg het, een beslissing over wie dat dan ook moge zijn – we weten natuurlijk wie het is – heb ik nergens teruggevonden. Nu, dit gezegd zijnde en dus toetsend aan het vorige dossier, het dossier van Heimolen, zit ik natuurlijk met het gegeven van ja, zit dat juridisch allemaal fijn in mekaar? Nu is een masterplan geen rup. Want een masterplan is, ja, heeft geen enkel juridisch gevolg. Een masterplan, dat beschrijft wat er eventueel zou kunnen worden ingeplant of wat er eventueel zou kunnen gebeuren in deze omschrijving, in deze beschrijving van deze percelen. Maar daar kan van afgeweken worden.

Zelfs een masterplan kan naar de ... (?) worden verwezen. Ik verwijst naar het masterplan ... Ja, schepen, ge komt zo. Het masterplan van het H. Heymanplein hebben we van tafel geveegd en we beginnen opnieuw. Dus in theorie kan een masterplan van tafel worden geveegd zonder echte juridische gevolgen. Maar, als ik dan heel de, alle dossiers eens goed bekijk, dan zeg ik waarom is daar geen rup? Want ergens komt regelmatig die term rup terug en dan zie ik in een collegebeslissing weeral uit 2012 – de juiste datum als u hem wilt weten, 11 april – een collegebesluit “Het college beslist het masterplan alsnog juridisch te verankeren in een rup voor het volledige bouwblok en geeft hiervoor opdracht aan de dienst ruimtelijke ordening”. Een tussenvraagje, mijnheer de schepen. Waarom is daar dan geen rup opgemaakt? Of is men daar nog mee bezig? Dat zou mij sterk verwonderen na 7 jaar. Maar blijkbaar is er daar iets fout gelopen en is men toch niet overgegaan tot de vorming van, tot het bepalen van een ruimtelijk uitvoeringsplan. De gemeenteraadsnotulen van 27 april 2012 over het masterplan bouwblok Smisstraat en daar zie ik in de argumentatie staan “Het masterplan wordt opgemaakt, rekening houdend met de kenmerken van het terrein, de juridisch context, ...(?)-plan en beleidsplannen, de resultaten van de mobiliteitstoets én de voorwaarden van de ontwikkelaars”. Het zijn er nu al meerdere, maar ja, soit. Nergens heb ik daar een brief van gevonden of een beslissing wie dat er ... Dus het masterplan werd opgemaakt, rekening houdend met de voorwaarden van de ontwikkelaars. Ik citeer maar uit de argumentatie om een punt goedgekeurd te krijgen tijdens een gemeenteraad. En dan ga ik nog één klein detailtje over de rol van de ontwikkelaar. “Het college neemt kennis van de afwijkingsaanvraag van de eigenaars en de projectontwikkelaar op het masterplan en het projectvoorstel en beslist een 4e bouwlaag conform de randvoorwaarden van de dienst ruimtelijke ordening als accent op het parkvolume wel toe te staan”. Dus, we zitten hier met een vrij raar gegeven. We zitten hier met een masterplan, dat juridisch eigenlijk geen enkel gevolg heeft. Dat waar men verwijst in een aantal collegebeslissingen naar een rup, dat er zou moeten zijn of zou moeten komen en dat er niet is. Men verwijst verschillende keren naar een bouwpromotor, waarvan wij nooit de formele aanstelling of aanduiding hebben kunnen vinden. En dan zeg ik, zitten wij niet min of meer – want het riekt er toch een beetje naar – in dezelfde sfeer als in het dossier van het rup, dat wij begin van deze zitting hebben meegemaakt? Ik denk dat één en ander toch zeer discutabel is, mijnheer de schepen.

En ik denk dat, vermits dat een masterplan niet echt juridische gevolgen heeft, dan denk ik dat het beter is, ook gezien de situatie op dit ogenblik en de discussie - ik ga die opnieuw doen – van vorige maand of van twee maand geleden, dat ook de mobiliteitsproblematiek en de ruimtelijke problematiek in het algemeen in die buurt de laatste – het is een dossier dat minstens 10 jaar, dat 10 jaar oud is – zeer sterk veranderd is, dat u overweegt – een suggestie die ik doe – om alles te evalueren en het masterplan terug zoals het nu nog is naar de gemeenteraad terug te brengen met de vraag om dit te wijzigen en te annuleren. De gemeenteraad kan dat doen. De gemeenteraad heeft het masterplan goedgekeurd. Dus de gemeenteraad kan het masterplan terug intrekken. Met natuurlijk de voorwaarden, euh de restrictie dat hetgeen er is uitgevoerd binnen het kader van het masterplan – en dan spreken wij over de vestiging van Colruyt en aangelanden, dat die natuurlijk niet gevat worden door dat terugtrekken van dit masterplan - maar dat hetgeen niet gerealiseerd is binnen het bestaande masterplan, dat dit dus wordt verworpen, tabula rasa gemaakt en dat u eventueel – want u zit nog altijd met dat rup, waar, ik zag u daarnet een beetje verbaasd kijken, ik keek ook verbaasd toen ik las dat een rup zou worden opgesteld, dat er blijkbaar een is – en dan kunt u eventueel na opmaak van een nieuw gedeeltelijk masterplan dan voor enkel de hoek Smisstraat kunt u dan eventueel na opmaak van het masterplan met een nieuw rup uitpakken. En ik denk dat dat een veel gezondere en veel betere en juridisch ook veel correctere manier van werken zou kunnen zijn.

VOORZITTER: Goed, dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Misschien eventjes kort, het juridisch statuut van een rup en een masterplan is inderdaad verschillend. Een masterplan heeft geen verordende kracht. Dat klopt. Maar kan wel als beleidsmatig gewenste ontwikkeling een wettelijke beoordelingsgrond zijn voor een omgevingsvergunning. Dus dat is op zich, voilà, dat is wel belangrijk. Het is niet dat dat een vodje papier is. Dus dat is op zich belangrijk. Dat is ook belangrijk, omdat we dat hebben ingeroepen ook in onze afweging. En evenmin is er hier een overeenkomst gemaakt tussen het stadsbestuur en die betrokkene. Dus in die zin is er geen parallel te trekken, denk ik. Het gaat hier ook niet over een wijziging van de bestemming. Ook die bestemming is zeer duidelijk. Maar wat betreft een eventuele beslissing tot opmaak van een rup. Op 11 april 2012 was ik geen lid van deze raad, dus ik ga dat moeten navragen wat er de stand van zaken is. Ik zag daarjuist dat mijn collega Carl een voorontwerp of iets had gevonden ergens. Dus ik ga moeten nakijken over wat dat juist gaat, wat daar juist van aan is. En dan wil ik daar gerust ... Awel ja, maar laat ons eens bekijken wat de stand van zaken is.

En ik wil ook gerust de toetsing als we een advocaat vinden, die in deze volledig neutraal is, wil ik daar gerust de toetsing eens doen, zodat we daar ... zodat we daar weten waar we staan. Ik heb daar op zich geen probleem mee.

VOORZITTER: Goed. Oké.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn antwoord, dat hij dat rup gaat uitzoeken. Ik zou dat ook doen in zijn plaats. Maar dat er dus geen overeenkomst is met een ontwikkelaar of dé ontwikkelaar in kwestie, hij komt in 27 collegebeslissingen terug. Ik heb zijn naam niet genoemd. Dus maar ik vind dus ook nergens een formeel, een formele beslissing van een college of het college dat die man zou aangesproken zijn of aangeduid zijn. Wel een bedankingsbrief van zijnentwege, waarin hij dus het college bedankt voor de toezegging, dat hij alles mag ontwikkelen, dus ...

DE MEESTER: Maar zoals ik de zaken tot hiertoe begrijp, Frans en ik wil dat gerust verder uitzoeken, maar gaat het hier over iemand die op een bepaalde grond een bepaald project wil ontwikkelen, zoals we er in het college meerdere per week krijgen hé. In dit geval gaat het natuurlijk over iets veel omvangrijker, waardoor dat er natuurlijk de gesprekken, die vooraf gebeuren met de dienst en zoals dat bij veel dossiers gebeurt, ook af en toe met vragen richting college gaat en over en weer gaat en getoetst wordt aan het masterplan. Maar het is niet zo, dat het hier gaat over dat de stad iemand aanduidt om een bepaald project te ontwikkelen ...

WYMEERSCH: Nee, maar op een gegeven moment, hij schrijft in zijn bedankingsbrief "Zoals wij hebben kunnen lezen, hebben wij uw akkoord gekregen ..." – aan het college hé – "... hebben wij uw akkoord gekregen dit volgens onze voorgelegde studie en volgens onze inplanting om 120 appartementen te bouwen". Ik ga de naam niet noemen, ge weet over wie we het hebben. Zijn plakaten hangen nog aan de voordeur. Dus dat is dus per aangetekend schrijven als bedanking gestuurd aan het toenmalig college. Het college van burgemeester en schepenen op 9 februari 2012. Maar ik zeg het, formeel heb ik nergens een akkoord gevonden of een collegebeslissing dat men rond dit project ... Niet dat dat mij stoort hé, want als dat er is, is dat er. Ik wil maar zeggen, daar is dus iemand aangeduid, misschien niet formeel, maar dan toch toegelaten om het project te doorlopen. Want daar hebben we het dus ook nog uitgebreid over gehad - collega Maes insgelijks - over zijn webstek en weet ik veel. Dat is al een dossier in hoofde van die man, dat al 7 à 8 jaar meegaat hé. Dus er moet wel iets van aan zijn.

Maar ja, bekijk het en het is niet dat dit zeer precair is, maar ook omdat daar de bevolking op dit ogenblik, de omwonende in de Smisstraat en aanverwante een beetje pikant worden en mijns inziens zeer terecht, omwille van de inplanting daar van eventueel dus inderdaad 120 appartementen inclusief een 4^e bouwlaag toegestaan door het college, enz..., enz... Ook gezien de gewijzigde verkeerssituatie met AZ Nikolaas, burgemeester, enz...

VOORZITTER: Goed. Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef je onmiddellijk weer het woord voor de volgende interpellatie in verband met de toegankelijkheid van het stadhuis voor rolstoelgebruikers.

WYMEERSCH: Het wordt almaar korter, mevrouw de voorzitter. Er werd mij op gewezen – en ik had het moeten weten – dat zeker de middenbeuk van het stadhuis, nl. het oude neogotische stuk, dat dat quasi onmogelijk te bereiken is voor rolstoelgebruikers. Zelfs overdag, als men gebruik kan maken van de liftinstallatie in de linkervleugel – het is te zien hoe ge het bekijkt, allé, de vleugel die nog rechtstaat – ook daar kan men met een rolstoel niet in. Dat gaat niet. Dus rolstoelgebruikers kunnen onmogelijk bv. een gemeenteraad bijwonen of een schepen, op audiëntie gaan bij een schepen die zitting heeft hier in het neogotische stadhuis. Dus ik vraag, kan daar iets aan gedaan worden? Ik hoop dat er in ieder geval een liftinstallatie wordt voorzien, die wel voldoet aan rolstoel, voor rolstoelgebruikers in de nieuwe vleugel, mijnheer de schepen van gebouwen en financiën en wat weet ik nog allemaal. Ah, gebouwen is niet meer hé. Maar stel dat u nu zegt van oké, ja, u kan dan gebruik maken van de lift in het nieuwe gebouw, dat brengt wel met zich mee, dat 's avonds bij gemeenteraden, bij vergaderingen, bij manifestaties die er in het oude gebouw doorgaan, dat men daar dan de ingang constant ook 's avonds moet bemannen om doorgang te kunnen verlenen. Het is allemaal zo simpel niet. Ik wil maar erop wijzen, dat op dit ogenblik dit stuk van het stadhuis voor rolstoelgebruikers zeker 's avonds onbereikbaar is.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, we waren wat aan het beoordelen wie de vraag zou beantwoorden. Het gaat over gebouwen, het gaat ook over dienstverlening, het gaat over het stadhuis, het gaat over de nieuwe vleugel. Dus dat overlapt allemaal wel.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Ik denk dat ook, maar we hebben afgesproken dat ik eerst zou antwoorden, voilà. Dus in die zin is er door de verbouwingen of wat dan ook, is er nu geen verandering aan de bereikbaarheid van deze vleugel. Het is nog altijd zo, dat je voor de minder mobiele mensen, die via de lift moeten gaan, dat dat nog altijd is via de lift aan de linkervleugel, aan de kant van de O.-L.-Vrouwstraat. En dat is niet gemakkelijk.

Dat is niet comfortabel, daar ben ik mij van bewust. De eerste verdieping van het neogotische deel is bereikbaar zonder tussentrap. Maar als ge naar deze verdieping moet, naar de 2e verdieping moet je met dat tussentrapje en dat is niet evident. We zijn er ons ook van bewust, de bodes doen in de mate van het mogelijke doen die hun werk om ook de mensen te begeleiden. Nu, ik kan u, allé, ik wil u perspectief bieden. Ik wil u een goed vooruitzicht bieden. We zijn allemaal warme minnaars van de nieuwe vleugel, is het niet, Frans? En in die zin wordt de bereikbaarheid van deze vleugel wordt volledig voorzien via, allé, via een volledige trappen- en liftschaft, die de verschillende niveaus kan bedienen. Dus in die zin is er via de nieuwe vleugel, is de bereikbaarheid veel beter. Hoe dat zit naar toegangen, dat moet nog allemaal verder in detail uitgewerkt worden. Waaraan gedacht wordt, is om de bereikbaarheid en de permanentie van dit neogotische deel, om dat te voorzien vanaf die ingang. Bij manifestaties, bij festiviteiten, bij huwelijken zal de hoofdtrap nog zijn ingang vinden, maar er wordt wel gedacht om de normale bereikbaarheid, om die telkens te voorzien via het onthaal dat dan aan de balie zit in de nieuwe stadswinkel. En dat dan de bereikbaarheid optimaal is, ook van de verschillende niveaus van het neogotische deel.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn antwoord. Ik wil enkel er toch op wijzen, dat wat betreft de bereikbaarheid voor rolstoelgebruikers het oud gotisch gedeelte ook langs de lift, langs de linkerzijde niet realistisch is.

HEYRMAN: Ja, het is gewoon zo dat er altijd hulp moet zijn hé. Er moet iemand inbadgen, maar dat rolstoelliftje werkt wel. Het is alleen traag.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HEYRMAN: Ze kunnen gewoon de lift nemen hé. Jawel. Een rolstoel wel hoor. Jawel, jawel, dat wordt wekelijks gedaan bij de trouwers. Nee, eigenlijk geraken ongeveer alle rolstoelen er nipt in. Alleen diegene die zo echt heel, allé, mensen die echt heel wagenwijd liggen zo, dat is een moeilijke, maar die hebben we ook al vervoerd tot in de trouwzaal, dus ...

VOORZITTER: Goed. Dan geef ik terug het woord aan raadslid Van Der Coelden voor extra financiering van de steden en gemeenten door de Vlaamse regering.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik ga het ook proberen synthetisch te houden. De Vlaamse regering trekt meer geld uit voor de financiering van de lokale besturen. En ik denk dat dat op zich een goeie en toe te juichen zaak is. Alleen hebben we grote problemen met de manier, waarop dat het gros van dat geld verdeeld wordt onder de steden en gemeenten. En dan vooral, want zij krijgen het grootste deel, onder de 13 centrumsteden.

Dat wordt gekoppeld aan de responsabiliseringsbijdrage, die de steden en gemeenten moeten betalen en waar we allemaal denk ik wel van weten, dat dat een fenomeen is dat de laatste jaren zwaar drukt op het budget. En dat met de toenemende pensionering van vastbenoemde ambtenaren de komende jaren nog meer dreigt te drukken. Ja, alleen krijg je een redelijk pervers fenomeen, dat door de manier waarop het geld verdeeld wordt, de steden en gemeenten die de nodige voorzorgen hebben genomen om die responsabiliseringsbijdrage zo beperkt mogelijk te houden, onder meer door een goed evenwicht te zoeken tussen statutaire ambtenaren en contractuele ambtenaren, onder meer door in te boeten op personeelsbestand, dat de gemeenten die een voorzichtig en een vooruitziend beleid gevoerd hebben, ja, nu in feite een beetje in zekere zin de dupe worden van dat beleid. Om u een idee te geven, 40 % van de middelen gaan naar Antwerpen, wat met een zeer zware pensioenfactuur te kampen heeft. Maar ook steden als Aalst, Brugge, Mechelen, Turnhout, Oostende, als ge de cijfers voor 2020 bekijkt, ge kunt die allemaal inkijken op de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur, dat is heel transparant op dat gebied, al die steden die ik noem, die krijgen in 2020 al bedragen boven de 3 miljoen tot bijna 8 miljoen in het geval van Brugge, terwijl Sint-Niklaas als goede leerling van de klas en die qua inwonersaantal te vergelijken is met diegene die ik opgenoemd heb, ja, in 2020 amper 800.000 euro zou krijgen. Een bedrag dat heel lichtjes oploopt de komende 5 jaar en waarmee wij in het lijstje van de centrumsteden helemaal onderaan bengelen. Men had dat denk ik op een andere, eerlijkere manier kunnen verdelen. Bv. door forfaitaire bedragen te geven om die responsabiliseringsbijdrage voor een deel te dekken. Bv. door die toelage te koppelen aan andere indicatoren. Armoede-indicatoren, werkloosheidscijfers of noem maar op. Maar niet door gewoon van het principe uit te gaan hoe meer responsabiliseringsbijdrage dat ge moet betalen, hoe meer geld dat ge krijgt voor ons. Ik verwacht, burgemeester, van ons stadsbestuur een heel krachtig signaal naar Brussel. Allé, u bent zelf partijgenoot van de Vlaamse minister-president. Onze schepen van financiën, die hier toch ook door aangesproken zou moeten zijn door dit probleem is federaal parlementslid. Is parlementslid bij diegenen die de facturen voor de responsabiliseringsbijdragen versturen. We zien regelmatig op de sociale media, dat jullie beschikken over een netwerk in Brussel. Een netwerk binnen uw partij. Een partij, die veel in de pap te brokkelen heeft op politiek vlak in Brussel. Wel, gebruik dat netwerk. Geef dat signaal, probeer dit te corrigeren in het belang van de stad. Ik heb er gisteren een klein artikeltje over geschreven “de Vlaamse regering speelt Sinterklaas, maar onze stad dreigt met een zo goed als leeg schoentje achter te blijven”. En we weten allemaal, de traditie van de Sint kennende, dat dit haaks staat op de mooie traditie, waarbij de braafste kinderen ook het mooiste cadeautje krijgen.

Dus doe daar alstublieft iets aan. Gebruik uw invloed. Kom op voor de belangen van de stad. Kom op ook voor het budget van de stad.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel. Kris, we hebben afgelopen dinsdag alweer een serieus risico genomen door in de commissie dit punt, ook al stond het niet formeel op de agenda, om dat ook al kort eventjes te bespreken. We hebben daarover ...

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Ja, ja, ik weet het, ik weet het. Het was een grapje, het was een grapje. Oké, sorry. Alleszins, de beslissing van de Vlaamse regering is zo, dat de helft van de respo op zich genomen wordt. Dat de Vlaamse regering dat op zich neemt. Uw analyse, uw vaststelling, dat Sint-Niklaas minder krijgt dan vergelijkbare steden, ja, dat klopt. Dat zijn pure wiskunde zal ik maar zeggen. Ik ben wel geen wiskundige, maar dat is inderdaad, wij krijgen minder dan vergelijkbare steden. Je kan dat ook wat nuanceren. Zij baseren zich, AWB baseert zich op cijfers 2017 van de federale pensioendienst. Wij hebben actuelere cijfers, die iets positiever zouden zijn. Als je bv. kijkt naar de groep stedelijk personeel zou dat evolueren van die schamele 17.000 naar 334.000. Maar dan nog, allé, blijft uw analyse correct, mits die actuele re cijfers blijft die analyse evengoed nog correct. Dat je zegt van ja, wij krijgen minder dan vergelijkbare steden. Nu, jaren geleden is er hier in de stad ook een beleid uitgerold, verdergezet, tot op heden nog altijd verdergezet om ervoor te zorgen om die respo-bijdrage om die zo laag mogelijk te houden hé. Die statutariseringsgraad van ongeveer 50 % van ons personeel heeft ertoe geleid ... (overschakelen naar bandopname 11) ... dat we op vlak van respo, dat we relatief laag zitten hé. We hebben er in het verleden altijd de vruchten van geplukt. Daar waar andere steden of gemeenten al met zwaardere facturen geconfronteerd werden, heeft dat voor ons altijd een budgettair interessant effect gehad. Dat voordeel van die verhouding 50-50, dat zorgde voor die lage respo. Dat zorgde ook voor, allé, verbeteren, voor betere statuten voor de werknemers, wat eventueel ook een positief gevolg zou kunnen hebben op instroom, op behoud van personeel. Het had ook een nadeel of het heeft ook een nadeel, die 50-50, nl. ja, die betere statuten die zijn ook duurder en het zorgt ook wat voor een rigidere structuur, die statutarisering. Nu, de afgelopen jaren hebben we die vruchten geplukt en we zijn ook telkens ja, creatief maar in de positieve zin van het woord. We hebben niet buiten de lijntjes gekleurd, maar we zijn ook creatief geweest in onze oplossingen dat we gezocht hebben. Als het ging over groepen van mensen, die we stedelijk personeel maakten of verschoven naar OCMW-personeel, vice versa zijn er heel wat bewegingen gemaakt, net om ervoor te zorgen dat we als stad rond die respo, dat we telkens vrij laag bleven.

Dus we zijn waarschijnlijk, denk ik dan, ik heb daar geen analyse van gemaakt hoe dat andere steden dat gedaan hebben, maar ik vermoed dat wij als stadsbestuur, als OCMW-bestuur creatiever omgegaan zijn in die mogelijkheden rond personeelsuitwisseling dan vergelijkbare steden. Andere steden hebben er waarschijnlijk resoluter voor gekozen om in te zetten op die contractualisering. Met als gevolg, dat ze dan respo, dat die respo steeg en waar dan nu die tussenkomst van de Vlaamse overheid, dat die groter is. Uw conclusie, nl. de Vlaamse overheid laat Sint-Niklaas in de kou staan, ja, dat is een analyse van u. Ik kan mij voorstellen dat die ook nog gedeeld zou worden door mensen hier rond de tafel. Het is wel belangrijk om aan te stippen, dat dat niet de enige beleidsmaatregel is met financiële impact, die de Vlaamse overheid neemt voor de gemeenten. Als je bv. weet wat een levensader is voor de stedelijke financiën, dat is het gemeentefonds en het stedenfonds. De decretale vastlegging en de bevestiging van die decretale indexstijging van 3,5 % door de Vlaamse regering is een cruciale inzake de financiering van onze stad. Als je weet dat op een globo van ongeveer een 40 miljoen die indexering de komende jaren aanhoudt – dat is een bevestiging, die er vanuit de Vlaamse regering gekomen is – dan betekent dat voor de stadsfinanciën extra inkomsten in 2025 ten opzichte van de huidige situatie van 8,3 miljoen. Ik wil dat maar meegeven om het in het geheel te plaatsen, om volledig de context te kunnen meegeven, om te zien hoe de Vlaamse regering omgaat met de centrumsteden en Sint-Niklaas meer in het bijzonder.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen.

VAN DER COELDEN: Dank u, schepen, voor de uitvoerige uitleg en voor het niet-beantwoorden van mijn vraag. Allé ja, ge bevestigt natuurlijk alleen maar hetgeen dat ik in mijn analyse maakte, nl. dat we in Sint-Niklaas wel degelijk – en ge hebt daar zelf ook als schepen van personeel in de vorige legislatuur actief aan meegewerkt - dat we een beleid gevoerd hebben om te proberen van die responsabiliseringsbijdrage voor de stad zo beperkt mogelijk te houden. Alleen was mijn laatste vraag van wat gaan jullie doen? En probeer er alstublieft vanuit Sint-Niklaas nu eens een signaal te geven aan Brussel, allé, dat wij ons hier terecht benadeeld mogen voelen. Als ik zie wat de reacties zijn – Leuven reageert, Kortrijk reageert, ja, in Gent reageren ze ook wat, ook in andere dossiers – daar zie je dat lokale mandatarissen, de burgemeesters, schepenen op een bepaald moment ook een beetje afstand kunnen nemen van hun partijkaart, van hun partijaanhorigheid om op te komen voor de belangen van de stad die zij vertegenwoordigen. Ook al schoppen ze soms eens tegen een scheen van een partijgenoot of een minister in Brussel. Dat moet je kunnen. Dat hoort erbij. Ze zullen het nog verstaan ook. Maar doe alstublieft iets. Geef dat signaal vanuit de stad. Toon dat we hier benadeeld worden. Laat u kennen. Zeg iets.

BUYSROGGE: Ik wil de discussie niet nodeloos op de spits drijven of wat dan ook, maar het is, allé, het is een tussenkomst voor een ja, een prijs. Het is niet dat die gemeenten, die nu die cheque ontvangen en die cheque die wij niet ontvangen, dat die gemeenten daar nu met aan de slag gaan en nieuw beleid kunnen voeren of zo hé. Die middelen, die ze krijgen vanuit de Vlaamse overheid is, die zijn geormerkt, die zijn, ze zijn verplicht om die te betalen voor die factuur die wij niet moeten betalen, die zij wel moeten betalen hé.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed, oké. Dan wil ik nu het publiek vragen om even ... (einde opname).

---ooOoo---